ARGENTÍNAI
MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 4251
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

IX. évf. 100/101. sz.
2013. JÚLIUS-AUGUSZTUS
(LXXXIV. évf. 15.906/907. sz.)

Csapó Endre (Sydney):

Demokrácia à la vadnyugat

- avagy amit érdemes tudni -

A történelem valamilyen véletlen folytán az évszázadok határkövéhez igazodik. Ugye, Szent István a kerek 1000-hez kötődik, a Magyar Birodalom 500 éven át állt fenn, a francia forradalom meghozta a XIX. századot, a XX. század a köztársaságok „demokrácia" rendjét, a XXI. század a globalizmust. Kabalisztikus megfigyelésünk centenáris ütemezését tekinthetjük a véletlen játékának, de a politika nem mentes a misztifikációtól.

Sokan tanulmányozzák jelenkori történelmünknek azt a sajátosságát, hogy háborúk során mindinkább **a lakosság tömeges elpusztítása** mutatkozik célként. A ma már nagyon ritkán hivatkozott osztrák monarchista gondolkodó, **Erik Maria Ritter von Kuehnelt-Leddihn** (1909–1999) egy jelentős munkájában *(Monarchia és háború II. kötet, Őszintén a demokrácia és a háború kapcsolatáról)* arról értekezik, hogy a hadviselésben már nem az a stratégia érvényesül, hogy keresztülhúzzák az ellenfél számításait, és így megnyerjék a csatákat, hanem - mióta a háború népek és eszmék között zajlik -, hogy annyi ellenséget öljenek meg, amennyit csak lehetséges. Így **a háború népirtó arculatot kapott**. Mivel a háborúk koronás fők összecsapásából néptömegek konfliktusává fejlődtek, teljes nemzetek váltak kollektíven más nemzetek ellenségévé. Így végre **hadat lehetett viselni a civilek ellen is**, nem csupán ostromolt városok, hanem a teljes lakosság, férfiak, nők és gyermekek ellen is. Továbbá, mivel a technika lehetővé tette számunkra a repülést, immár megoldható volt az ellenség hátországában található falvak és városok megtámadása a frontvonalon lévő ellenséges katonák helyett.

Valóban a változás már feltűnő a XIX. században, a nacionalizmus felvirágzásában, a nemzetállam koncepcióban, amikor a nép már lelkileg is azonosul az országgal, az állammal. A területhódítás már nem az uralkodócsaládok hatalomnövelő passziója, amelynek során akár kívánatos lehetett egy népnek amoda tartozni a másik uralkodó alattvalójaként. Már nem a királyért, hanem a hazáért harcol a katona akkor is, ha nincstelen.

A II. VH-ban a hátország civil lakosai elleni légi harcászat már nem esetleges volt, hanem lényeges része a hadműveletnek. Az idézett osztrák arisztokrata a demokrácia eszmeiségében látja ennek az embertelenségnek a fészkét. Megemlíti, hogy 1935-ben **a németek szerettek volna egy megállapodást aláírni a hátország civil lakossága elleni háború törvényen kívül helyezésére**. Javaslatukat eljuttatták Nagy-Britanniába, ahol akkoriban munkáspárti kormányzat működött. Azonban az ajánlatot visszautasították, azon az alapon, hogy bármiféle erőfeszítés, amely a háború humanizálására törekszik, elfogadhatóbbá teszi azt, és így a pacifizmus nemes ügyének akadályozója lesz. Lényegében valamennyi fontos brit szerző megerősíti azt az elgondolást, hogy a II. VH-ban a **légi harcászat által kezdődött el a totális háború** - háború a legnagyobb szélsőségekig -, erre pedig **a demokráciák vágytak**, és ők is tökéletesítették, **nem pedig a nemzetiszocialisták**. A háborús zónán kívüli német támadások mindig csak megtorlások voltak. Néhány brit író csupán szégyenkezve vallja be ezt a tényt, mások, elsősorban **Mr. Churchill**, pedig büszkélkedtek vele. - Olvassuk mindezt az osztrák arisztokrata könyvéről szóló ismertetésben. Érdemes folytatni az olvasást:

- **J.F.C. Fuller** tábornok leszögezte, hogy *„Mr. Churchill gyújtotta meg a kanócot, amely kirobbantotta azt a pusztító- és terrorháborút, amelyhez hasonló a török hódítás óta nem létezett."* A háború a legmélyebbre Drezda (a német Firenze) 200.000-300.000 ember életét követelő (gyújtó-)bombázásával, valamint Hirosima és Nagaszaki (atom-)megsemmisítésével süllyedt. Noha a japánok kétszer is kétségbeesetten kérték a megadás feltételeit 1945-ben, egyszer a Vatikánon keresztül áprilisban, majd Moszkván át júliusban, a válasz csupán a hírhedt s ostoba *„feltétel nélküli megadás"* formula volt. (Az amerikai nép erről semmit nem tudott, és ezen időszak alatt nemcsak több ezer japán halt meg hiába, hanem számtalan amerikai ifjú is.)

Amerikai barátunk írja társulati levelében:

- Nézem a History2-es TV-ben, hogyan készültek fel az atombomba ledobására, Japánra. Utahban gyakorolt a legénység B-29-es bombázóval. Annyiszor láttam már a felvételeket, hogy oda se figyeltem, míg meg nem említette a narrátor: 2 csoportot képeztek ki egyszerre, egyiket Japán, a másikat Németország megtámadására. Németország 1945 május elején kapitulált, így az atomcsapást elkerülte: a 2 japán nagyváros leradírozásának története közismert.

Folyt. a 6. oldalon

A TARTALOMBÓL:

A szokott rovatokon kívül sok más is!

Hősök Napja 2013, Buenos Aires ..... 2.o.
Olvasólevelek ..... 2.o.
Lukács Csaba: Trianon gyógyítása ..... 3.o.
Kovács Attila: Tragédia a Himalájában ..... 4.o.
Pillerné Tirczka Éva: Beethoven éve ..... 4.o.
Barkuti Jenő: Magyarországi helyzet ..... 5.o.
Újabb jubileum Burg Kastlban ..... 6.o.
Balthazár Mártha: A csodás Patagónia ..... 7.o.
Zsonda Márk Chacóban tanít ..... 8.o.
Recskről, v. Krasznay Bélával ..... 9.o.
Mit hallott az AMH? ..... 10.o.
Bonczos Zsuzsa: Mi történt? ..... 11.o.
Zólyomi Kati: Árvíz ..... HUFI I.
Derüljünk kissé! ..... HUFI II.
A Duna, medrén kívül... ..... HUFI III.
Börtönima (1949-1950) ..... HUFI IV.
El mensaje de la Biblioteca Húngara ..... SP I
Siguen las vivencias en Hungría ..... SP II
Hogar San Esteban: Asamblea y asado ..... SP III
CALENDARIO AGOSTO-SEPTIEMBRE ..... SP IV

A századik!

Ide is elérkeztünk! Ki gondolta volna ezt, amikor bukdácsolva indultunk meg, tétovázva - igen, lelkesedéssel és hévvel telten, azonban tudatlanul.

Tudatlanul! Nem tudtuk, valóban mekkora fába vágjuk fejszénket, és hogy valódi szaktudás hiányában mennyi nehéz tapasztalatot kell beszerezni folyamatosan, szüntelenül. És íme, sikerült. Most 9. évünket tapossuk - és ***elérkeztünk az AMH 100. számához!***

Azért sikerült kitartani mindeddig, mert kezdettől fogva özönlött felénk a bizalom, a jóindulat, a támogatás, a segíteni akarás. Lépten-nyomon akadt olyan, aki éreztette velünk: kellünk, szüksége van ránk, ne lankadjunk! Ezért kellett és kell igyekeznünk, hogy ne okozzunk csalódást. Ebben az igyekezetünkben kísér és mindvégig érezhetően velünk van az irányító, védő, megihlető Jóisten. Köszönet illeti Őt, nap nap után - de köszönet jár hűséges olvasótáborunknak is, azoknak, akik követnek, előfizetnek, sőt fölülfizetnek, adományoznak, hirdetnek! Ők a szövetségeseink, hogy szavunk eljusson mindenfelé és hirdesse, hogy él még itt, a „világ végén" egy kis magyar közösség, amely ragaszkodik magyarságához. Nem érzi magát elhagyatva, hanem - ahogy tud és bírja - él és működik tovább, hogy kellőképpen átadhassa utódainak a magyarságtudatot és azt a bizonyosságot, hogy Magyarországtól nem szakadtunk el, földrajzi távlatokat legyőzve még mindig szerves része vagyunk az anyaországnak. Ez a mi hivatásunk, létünk igazolása.

Haynalné Kesserű Zsuzsánna
és fáradhatatlan munkatársai

Augusztus 20-ra:

Szent István királyunk ezer éves erkölcsi és jogi üzenete

Szent István király ***„Intelmei Imre herceghez"*** minden emberi és intézményi magatartás erkölcsi alapját jelenti: „***Légy szelíd, hogy sohase harcolj az igazság ellen.***" E gondolat a társadalmi igazságosság és a tisztességes közéletet teremtő emberi kapcsolatok alapja. Ez a Szent Korona tanának erkölcsi rendje!

Az Isten adta örök erkölcsi rend került megfogalmazásra Szent István király intelmeiben: az erkölcsi rend magasztos elvárásként intézményi rendszertől független, tehát egyetemes. A magyar állameszme a magyar történelmi alkotmányossággal karöltve egyetemes emberi értékként jelent meg a világtörténelem színterén! Apostoli királyunk ***„Intelmei Imre herceghez"*** jogi értelemben mint *„Szent István első magyar király Dekrétumainak első könyve,* magyar jogrendszerünk örök alapeleme. A Magyar Szent Korona egyszerre jelképe a magyar állami szuverenitásnak, és az *„Intelmek"* révén az alkotmányosságon alapuló törvénykezési és a hatalomgyakorlási erkölcsi rendnek.

Szent István (Imre herceg halála, Vászoly megvakíttatása) után az országot Nagyboldogasszony oltalmába helyezte: ez a Magyar Szent Korona tan lényege. Ez a közismert közjogi absztrakt jogi lépés rendkívül magas színvonalú államvezetési gondolkodásra utal, amely a világon egyedülálló volt a maga korában!

Itt érdemes egy eseményt fölidézni: 2000. július 5-én a római Szent Péter téren II. János Pál pápa üzenetet intézett a magyarsághoz, amelyben fölhívta a magyarokat, hogy az *„Intelmek"*-ben megfogalmazott életet éljék; majd megáldotta a Magyar Szent Korona másolatát. Az áldáskor a pápa ezt mondta: *„Amit ez a Korona tanít, az világosítson meg titeket!"*

A Szent Korona allamiságunk szimbóluma

De mit is tanít valójában a Korona? A Magyar Szent Korona az Istentől fakadó erkölcsi rend megtestesítője: ez a jelképiség nyilvánvaló, amikor az Égből alászálló két angyal által hozott koronaábrázolásokra gondolunk. A Szent Korona létében az ősi magyar erkölcsi történeti alkotmány testesül meg.

*

Építeni csak igazságra építő szavak és a belőlük fakadó tettek képesek: ez teremt hiteles közéletet. A jó erkölcs fogalma által áthatott törvények szabhatják csak meg életünk helyes keretét. Ennek alapja az értékminta, a tisztesség és becsületesség - a *feddhetetlenség* - közéleti mintája.

- Az emberi társadalom működésének, cselekvésének lelki lényege az erkölcsi látásmód. Ennek legfontosabb védelmi eszköze a közerkölcsöt támogató jogrendszer. Természetes volta esetén előáll a jogok és kötelességek kölcsönössége, az intézményrendszer rendezettsége.

- Akkor értelmes erkölcsileg egy jogrendszer, ha megakadályozza egy arra alkalmatlannak a hatalom birtoklásához való jutását - vagy az ettől való megfosztását szabályozott úton éri el.

- A szeretet igazi tartalma a másik emberrel való sorsközösség átélése. A jogrendszer egyben a hazaszeretet intézményi és gyakorlati mintája is! A sorsunkat dönti el, hogy mit gondolunk a jogról; hogy miként érvényesítjük az alapvető jogelveket közéletünk során; és hogy milyen értékrend mentén teszszük ezt az emberiesség jegyében. Közügyeink irányítóinak csak a közérdek és a közerkölcs szerint szabad eljárniuk: ez a jogállam valódi értelme. A jogrendszernek rendkívül fontos világképet alakító szerepe van: a műveltségigény révén válhat a nemzet szava élő erővé, valódi közvéleménnyé, közéletet védő tényezővé. A közélet tisztasága erkölcsi elvárás, hiszen a bizalom elengedhetetlen a közéletben.

*

Szent István király intelmei (VIII. fejezet) szerint ***„Őseink követése"*** legfőbb kötelességünk. Együtt alkotjuk nemzetünk életfáját: a magyarság éltető erkölcsi gyökere egész történelme folyamán az ősökre való emlékezet volt. Hazánk ezért újulhatott meg oly sokszor, és lett újra és újra virágzó ország. - A Szent Korona évezredes, kontinenseken átnyúló üzenetét, erkölcsi és jogvilágképi tartalmát rendkívül fontos átadni a jelen és a jövő világának!

Dr. Diószegi György Antal (Budapest)

Hősök Napja 2013

A magyar nagykövetség magyar nemzeti színekben pompázó koszorúja

Pihenj állás a Német emlékmű előtt

A magyar kolónia május 26-án tartotta meg a hagyományos megemlékezését Hősök Napjára a Chacarita-i Német temetőben az AMISZ rendezésében.

Grabnerné Nagyiványi Patrícia bemondó köszöntötte a megjelenteket, elsősorban **dr. Varga Koritár Pál** magyar nagykövetet. Az ünnepély a zászlók bevonulásával vette kezdetét: fegyelmezett lépéstartásban beálltak helyükre a cserkészek, **Lomniczy Mátyás** pk. vezetésével.

Következett a közösen elénekelt argentin himnusz. **Alitisz Miklós,** boldogult vitéz **Alitisz András** fia tartotta a spanyolul esedékes beszédet. Az odafigyelők között nem egy adódott, aki döbbenettel hallgatta a szerencsétlenül megfogalmazott szöveg egyes részeit, amely merőben eltért a szokásos megemlékezési hagyományoktól.

Minden évben díszíti az emlékünnepélyt egy-egy magyar költő művéből vett szöveg. Az idén **Lomniczy Melinda** és **Zaha Paula** Balassi Bálint *Egy katonaének* című verséből olvastak részleteket a Zrínyi Ifjúsági Kör nevében.

Lomniczy Melinda és Zaha Paula

A magyar díszbeszédet **Egey Gyula** mondta. Rövid áttekintéssel végigment Magyarország ezeréves történelmének fő állomásain, mind napjainkig. Kiemelte, hogy lényeges az adott történelmi pillanatokban tárgyilagosan megállapítani, hogy ki is a valódi ellenség: ki a külső és ki a belső ellenség. A II. VH tragédiája után következett a szovjet megszállás (a külső ellenség) és az ötvenes évek kommunista terroruralma Rákosi Mátyással az élén (a belső ellenség). Majd így folytatta: *„A rendszerváltás óta Magyarországot számos új támadás érte és éri jelenleg is. Ezúttal a külső ellenség nem tankokkal és géppisztolyokkal támad, hanem vastag pénztárcával és az EU bizonyos parlamenti frakcióin keresztül. A belső ellenséget a volt kommunisták és eszmei utódaik képviselik, ugyanazok, akik a múltban kiszolgáltatták Magyarországot a Szovjetuniónak, ma viszont egyéb külföldi érdekeket szolgálnak. Mint mindig, ma is létezik a külső ellenség és a vele cinkos belső ellenség is.“* Mi tehát a teendője az argentínai diaszpórában élő magyaroknak nemcsak történelmi hőseink tiszteletére, hanem Magyarország érdekében? Elsősorban, legyünk példás állampolgárai a befogadó országunknak, érjünk el kiváló eredményeket a minket befogadó társadalomban, szerezzünk jó hírnevet a magyarságnak. Ám ugyanakkor ápoljuk a magyarságtudatunkat, amihez elengedhetetlen a magyar nyelv megtartása fiataljaink körében. Így fogalmazott: *„Fontos, hogy e két kötelességünk a hősök iránt megfelelő egyensúlyban legyen, vagyis elsősorban az alapvető kötelességeinknek tegyünk eleget és ezt követően fordítsunk időt és erőfeszítést a kulturális tevékenységekre.“*

Egey Gyula díszszónok

Nt. David Calvo evangélikus lelkész spanyol nyelven imádkozott az Egyházak nevében, kérvén Isten védelmét mind az argentin, mind a magyar lakosság számára a jelen nehéz idők folyamán.

Nt. David Calvo evangélikus lelkész

Következett a koszorúk elhelyezése a Magyar Falnál, először **Szabó Éva** és **Gorondiné Meleg Judit** az AMISZ, majd **dr. Varga Koritár Pál** és **Zsolnai Éva** konzuli megbízott a magyar nagykövetség nevében.

dr. Varga Koritár Pál nagykövet és Zsolnai Éva konzuli megbízott

Az AMISZ a német emlékműnél helyezte el koszorúját

Nagy számban volt jelen a német delegáció a FAAG, azaz Argentínai Német Intézmények Szövetsége képviseletében. **Siegfried Wolfsteller, Ernesto Rehmann, Jochen Hildebrand, Roland Kekez, Hermann Müller, Manfed Engler** és **Rudolf Hepe** ünnepélyesen elhelyezték a magyar és német színű szalaggal díszített koszorújukat. Viszonzásképpen magyar részről a volt szövetséges felé **Szabó Éva** és **Vattay Miklós** a német emlékmű lábához vitték a koszorút. A megszokott évi ünnepélyen egy egymáshoz egyre közeledő Európa jelképének különleges gesztusaként először volt jelen a francia harcosok bajtársi közössége képviselőjeként az Association Française des Anciens Combattants elöljárója, **Serge Leteur.**

özv. v. Ladányi Domonkosné *mellett* Serge Leteur, a francia volt frontharcosok képviseletében; *mögötte* Dr. Gorondi Péter

Záró akkordként a magyar Himnusz hangzott el, és az ünnepély a zászlók kivonulásával végződött.

Összefoglalta HKZS - képanyag Manfred Engler (FAAG), Jakab N.

b.-j.: v. Ferenczy Lóránt, Siegfried Wolfsteller (FAAG), dr. Varga Koritár Pál, Serge Leteur (Association Française des Anciens Combattants), Rudolf Hepe (FAAG), szerkesztő, Ernesto Rehmann (FAAG), Jochen Hildebrand (FAAG), Nt. David Calvo (Evangélikus Egyház), v. Jakab Nándor

Az Olvasó írja...

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik.
A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Kedves Zsuzsó!

Ma, június 7, az újságírók napja. Még mielőtt ennek a napnak vége, kívánok Neked szívből, melegen, minden jót, mindent, ami kedves és bíztató. Ezen a napon, ami talán most különösen a Tiéd, mert a sajtót nagyonis Magadénak tetted, elgondoltam mint kívülálló, hogy ez nem foglalkozás, hanem hivatás, amely sokszor kereszt is, és ha azt egyszer felvetted, már el nem dobhatod...

Kérem a Jóisten áldását Reád és mindenkire, aki ebben segít! Nagyon sok „kolléga” kísér a Megváltó mellől, és biztatnak!

Sok puszit küldök

Benkő Laci

Kedves Zsuzsó!

Megint elutaztam, mégpedig ezúttal az Egyesült Arab Emirátusba, Egyiptomon és Jordánián keresztül. A hajóútnak, amely a jordániai Petrát is felölelte, végcélja a valóban csodálatra méltó Dubai volt. A hónap elején tértem vissza. Majd ha találkozunk, bővebben és színesebben mesélek.

Kézcsók

dr. Orbán László

Kedves Zsuzsó!

Csak azért írok, hogy közöljem: új címem van, ui. egyre gyengülő mivoltom miatt kénytelen voltam magamat elhatározni költözködésre. Új címem: H-1013 Budapest Krisztina krt. 61/a, a Farkas Edith otthon, a legjobb a lehetőségek között. Az egyházmegyei otthonok elefánttemetői szinten vannak. Vasárnaponként azért még „hazajárok” a Farkasrétre misézni-prédikálni. Ez előmozdítja szellemi frissességemet. Még úszni is járok, hogy el ne kopjon a térdem. Szép tűrhető nagyságú szobám van, és kitűnő a koszt.

Nagyon köszönöm az AMH-t - jól esnek a szép emlékek ezáltali felmelegítése, sőt az egyik itteni kedves Nővér szerint a világhálón úgy látszik kontrollálni akarták személyemet - rámtaláltak egy ott megjelent cikkben - így tehát „tekintélyem” van. Még külön adag epret is kapok! Az egész kedves családot üdvözlöm és az ottani jó embereket. És őrzöm a szép közös emlékeket.

Sok szeretettel és hálával:

Gáspár Miklós, Budapest

Kedves Zsuzsó!

Tudvalevő, hogy a hírek vagy jelentések elhelyezése az újságnak a különböző oldalain-hasábjain azok fontosságához van kötve. Így hát azt javasolnám, hogy legközelebb az AMH júniusi számában a *Mit Hallott* rovatnak EZ-AZ részében megjelent utolsó felhívását lehetőleg nagybetűvel kiemeltebben közöld újból.

Puszi **Zöldi Marci**

Olvasónk javaslatának máris eleget teszünk:

ELSZOMORÍTÓ AZ A TÉNY, HOGY **ZAHÁNÉ ALEXANDRA** HIÁBA TÖRI MAGÁT AZ ÉVI ESEMÉNYNAPTÁR ÖSSZEÁLLÍTÁSÁVAL, AMELYNEK ELSŐDLEGES CÉLJA A KOLONIÁLIS DÁTUMOK EGYEZTETÉSE. ÚGY TŰNIK, HOGY MINDENKI SAJÁT KIS KONYHÁJÁN FŐZŐCSKÉZIK TOVÁBB, MINTHA NEM IS LÉTEZNÉNEK A „LEFOGLALT” DÁTUMOK: DÁTUMTOLOGATÁS, ÓRAREND VÁLTOZTATÁS, ÚJ DÁTUMOK „BETOLÁSA”... AZ EREDMÉNY? AZ ESEDÉKES PUBLIKUM NEM TUD ELEGET TENNI A SŰRŰ PROGRAMHALMAZNAK - ÉS MEGOSZLIK. A SZERVEZŐK PEDIG ELKEDVETLENEDNEK.

Saáry Éva:

Forró kása

Kerekasztal-beszélgetés a DUNA TV-ben. A szereplők nevét nem említem, mert alig ismerem őket. Minden oldalról jöttek: idősek, fiatalok. A téma elgondolkoztat! Azt panaszolják, hogy az utóbbi időkben, hazánkban emelkedett az antiszemitizmus és a cigányellenesség, amit természetesen én is fájlalok, mert az embereknek szeretetben és békességben kellene élniük.

Egyre nagyobb megdöbbenéssel követem az eszmecserét. Mindenről esik szó (a szokásos csűrés-csavarás), de az egyetlen fontos kérdést senki sem teszi fel - senki sem meri feltenni? -, hogy *miért* növekedik egyes csoportokkal szemben az ellenszenv, a félelem. Névtelen közvélemény-kutatást kellene rendezni - mindkét oldalon egyaránt. Feltételezem, hogy ennek végeredményéből, ha valóban komolyan és felelősségteljesen értékelnék, sok hasznos tanulságot lehetne levonni.

Az is feltűnik (nemcsak hazánkban, de a nyugati országokban is), hogy az egyre szaporodó *kínai népességről* viszont sehol sem esik szó. Őket nem gyűlölik, nem gyűjtenek ellenük aláírásokat. Legfeljebb olyan megjegyzéseket hallani, hogy elárasztják áruikkal a világot, vagyis nagyon intenzíven kereskednek. A kínai vendéglőket pedig mindenütt és általában kedvelik.

*

A Sárga Birodalom, persze, nem egységes. Vagy 50 féle népet veszünk mi, európaiak (fehérek) egy kalap alá, amelyek - ha, ne adj' Isten, ott is kitörne a demokrácia - azonnal egymás torkának esnének, szörnyű vérengzést okozva.

De térjünk vissza a mi országainkban élő távol-keletiekhez! Nagy részük kiváló szellemi képességekkel rendelkezik (az iskolákban jeles tanulók), szorgalmasan dolgozik, igénytelen és alkalmazkodó. Soha nem fitogtatják a fölényüket (hogy „különbek" mindenkinél), sőt, több ezer éves történelmükkel, kultúrájukkal sem dicsekednek. Nem akarják senkire sem ráerőszakolni a vallásukat, szokásaikat, mint a muzulmánok (fátyol, minaretek építése). Gyermekeiket nem tiltják el az iskolai tornaóráktól, uszodától, minden közös szórakozástól, sőt lányaik nyakát sem vágják el, ha véletlenül beleszeretnek egy bennszülött fiúba. Nem érdekeltek a nyugati társadalmak átalakításában (az erkölcsök bomlasztásában), nem hangoztatják állandóan jogos-jogtalan fájdalmaikat-sérelmeiket (mások szenvedéseit semmibe véve), s noha ügyesen bánnak a pénzzel, az anyagi világ és a sajtó nyílt befolyásolása helyett, a háttérbe húzódnak.

Félni - legalábbis itt és most - nem kell tőlük. Alig hiszem, hogy nagy szerepet játszanának a bűnügyi statisztikában. Egymás között lehetnek - és vannak is - villongásaik, de sehol sem olvastam (sem hazánkban, sem Svájcban), hogy az utcán megtámadnának valakit (kitépnék kezükből a nők táskáját), betörnének házakba, lakásokba, megölnének, filléres nyugdíjukért, védtelen öregasszonyokat, vagy megerőszakolnának lányokat…

Hát, ezért nem esik szó róluk. Ezért nincs „kínai-gyűlölet". Ezért nem gyűjtenek sehol ellenük aláírásokat.

A „miért" kérdése a különböző népek békés együttélése szempontjából nagyon fontos. Ennek tisztázása nélkül nem lehet a bajokat orvosolni. Diagnózis híján a gyógyítás reménytelen.●

Lukács Csaba:

Trianon gyógyítása

Kilencvenhárom esztendővel ezelőtt, 1920. június 4-én, du. 4 óra 32 perckor írták alá a Magyarországot felszabdaló trianoni békeszerződést a franciaországi Versailles-hoz tartozó Nagy-Trianonkastély folyosóján.

Ez a történelmi dátum sokáig nem volt fontos itthon, az anyaországban, ma is sokan akadnak, akiknek semmi sem jut eszükbe Trianonról. A *nemzeti összetartozás napjáról* határozó jogszabály a 90. évforduló napján lépett hatályba, de a Fidesz-KDNP kezdeményezését többen kritizálják. Minek ünnepelni a gyásznapot, mondják egyesek, mások pedig a szomszédok érzékenységétől félnek. Azt gondolom, nem árt, ha emlékezünk a traumákra, és nem baj, hogy van egy nap, amely arra figyelmeztet, hogy **nincs határon túli vagy anyaországi magyar, csak magyarok vannak, szétszóródva a nagyvilágban**.

Talán az összetartozás napjánál is fontosabbak azok a változások, amelyek a hétköznapokban is bekövetkeztek az elmúlt 3 esztendőben. Egyértelmű sikertörténet, ami a nemzeti integráció területén történt - 450.000 ember kérte vissza a tőle vagy őseitől jogtalanul elvett magyar állampolgárságot, és közülük már 380 ezren le is tették az esküt. Az érdeklődés a magyar állampolgárság iránt töretlen, nem csökkennek a sorok a konzulátusokon, ezért kapacitásbővítésre van szükség - a közeljövőben Eszéken főkonzulátus, Marosvásárhelyen és Nagyváradon konzuli iroda nyílik.

*

Jó hír az is, hogy a kormány nem ellenséget, hanem **partnert és lehetőséget lát az emigrációs magyarságban**. A jobb kapcsolat érdekében újranyitjuk a főkonzulátust Torontóban, Melbourne-ben is lesz konzuli iroda, és már külföldön van az a 47 ösztöndíjas, akik a *Kőrösi Csoma Sándor-program* keretében azért utaztak el Kanadába, az Egyesült Államokba, Venezuelába, Brazíliába, Argentínába [*], Dél-Afrikába, Ausztráliába, Izraelbe és több nyugat-európai országba, hogy segítsenek a diaszpórában élők nemzeti identitásának megerősítésében. A cél az, hogy kiépüljön a külhoni magyar közösségnek egy olyan intézményrendszere, amely az egyének és a közösségek integrációja révén hozzájárul a magyar önazonosság és a magyar nemzet összetartozásának erősítéséhez. Munkájukról már naponta több hírt olvashatunk a Nemzeti Regiszteren - ez utóbbi hely is azért jött létre, hogy virtuális otthont biztosítson azoknak, akiknek fontosak a magyar gyökereik.

*

A határokon kívül élők mellett az anyaországiakban is fontos tudatosítani az összetartozás gondolatát. Jó dolog, hogy ma már minden diáknak lehetősége van arra, hogy a középiskoláinak elvégzése előtt legalább egyszer eljusson a határon túli magyarokhoz, mert csak személyes élmények útján lehet valós képet alkotni a helyzetről - és nem utolsósorban őket már nehezebb lesz riogatni az „ideözönlő románokkal". Komoly előrelépés, hogy egyre több sportág ismeri fel, hogy mindenki hasznára válik, ha Kárpát-medencében gondolkodnak, és ma már nem számít ritkaságnak az sem, ha kolozsvári humorista vagy kárpátaljai színész szórakoztatja a budapesti közönséget.

A nemzeti összetartozás napjáról döntő törvény indoklásában ez állt: „a nemzeti emlékezés, a Kárpát-medence népei közös jövőjének elősegítése és az európai értékek érvényesülése azt a feladatot rója ránk, hogy segítsük Trianon döntéseinek megértését és feldolgozását. Ugyanakkor lehetőséget ad arra is, hogy bebizonyítsuk: a nyelvéből és kultúrájából erőt merítő magyarság e történelmi tragédia után képes a nemzeti megújulásra, az előtte álló történelmi feladatok megoldására".

Jó látni, hogy komolyan gondolták.

[*] Országunkba Nagy Szebasztian *jött a HKK könyvtár rendezésére, Chacóba meg* Zsonda Márk *ment nyelvet és táncot tanítani (l.8.o.). Kiemelések tőlünk. Szerk.* (Magyar Nemzet, Nézőpont, 2013. június 4.) ●

A magyar konzulátus új ügyintézője

Zsolnai Éva

Zsolnai Éva vagyok, a Buenos Aires-i magyar konzulátus új munkatársa. 1964-ben születtem Budapesten, de Dabas-Sáriban éltem a családommal, ott jártam iskolába. Sári lakossága a magyarországi szlovák kisebbséghez tartozik, ebből kifolyólag az általános iskolában a szlovák nyelv, mint olyan „választható" volt, amit nyolc évig tanultam, és amit máig gyakorlok - családi és baráti körben. Szakmai tanulmányaimat Budapesten folytattam. A sikeres vizsgák után fodrászként kezdtem neki a nagybetűs életnek. Közben munka mellett leérettségiztem és saját vállalkozást nyitottam. De nem találtam a helyem otthon, ahol a rendszerváltás ellenére sem tapasztaltam nagy változásokat.

Egy ismerősöm révén Spanyolországban adódott egy munkalehetőség, és nem sokat gondolkodtam rajta. Vállamra vetettem a tarisznyámat, amiben volt rengeteg elszántság és rengeteg vágy megismerni, felfedezni és megtanulni valami újat. Csekély olasz nyelvtudásommal így indultam hát el Európa másik végébe. A (logikus) kezdeti nehézségek után oly gyorsan sikerült beilleszkednem a spanyol földrajzi, társadalmi, gasztronómiai és nem utolsó sorban nyelvi környezetbe, hogy Spanyolországot 2. hazámnak érzem.

Persze 20 év hosszú idő, az ember gyökeret ereszt, megtanulja a nyelvet, megtanul gondolkodni annak a népnek a nyelvén ahol él, és a barátok, a közös élmények, örömök, gondok, problémák elvághatatlan összekötő láncca válnak. 10 év után felsőfokú vizsgát tettem az Almeriai Egyetemen spanyol nyelvből a Cervantes Intézet által, ami nagy előnyt jelentett a mostani állásom megpályázásakor.

Jelenleg mint konzuli ügyintéző igyekszem segítségére lenni az itt élő magyaroknak. Buenos Aires egy újabb állomás az életemben, ahol egyelőre még ismerkedem egy 15 milliós nagyvárossal. Nagy szenvedélyem a gasztronómia, az egészséges étkezés, két éve szerzője vagyok a meGASTROmania nevű spanyol-magyar gasztro-blognak (http://e-megastromania.blogspot.com.ar/) ahol szeretném népszerűsíteni az argentin konyhát is, az én szemszögemből. És mindeközben - amikor van egy kis időm - az angol középfokú nyelvvizsgára készülök.

Isten hozott, Éva! Reméljük, olyan jól érzed Magad itt is, mint Spanyolországban! Szerk.

A Központi Statisztikai Hivatal (KSH) Népességtudományi Kutatóintézete jelenti:

- A 10 évvel ezelőtti népszámlálások eredményeihez viszonyítva a **Kárpát-medence** lakosságszáma csökkent. A csökkenés nagysága meghaladta az 1 millió 100 ezret. Ennek oka a nemzetiségükről nem nyilatkozók számának növekedése;

- a **Kárpát-medencében** a 2011. évi népszámlálások alkalmával a teljes lakosság száma hozzávetőleg 25 millió 700 ezer volt, és mintegy 10 millió 400 ezren (40,5%) vallották magukat magyar nemzetiségűnek;

- **Romániában** a lakosság lélekszáma valamivel meghaladja a 19 milliót. Ebből ca. 6,5 millió a tágan vett Erdély lakossága, majdnem egyötöde (18,91%, vagyis 1 millió 225 ezer) magyar volt, míg Románia egyéb részein 13 ezer;

- **Szlovákiában** a lakosság lélekszáma 5 millió 397 ezer, ebből magyar nemzetiségűnek vallották magukat 459 ezren (8,5%);

- **Vajdaság** lakosságszáma már jócskán kétmillió alá süllyedt, és itt 251 ezren vallották magukat magyar nemzetiségűnek;

- **Kárpátalja** megye 1 millió 255 ezer lakosából mintegy 152 ezren vallották magukat magyar nemzetiségűnek;

- **Horvátországban** a 2011-es eredmények szerint 14.048-an (2001-ben 16.595-en) mondták magukat magyar nemzetiségűnek, és közülük csak 8.249-en éltek a Drávaszöget is tartalmazó Eszék-Baranya megyében, a többiek szétszórtan Horvátország egyéb területein;

- a Magyarországról az elmúlt években meginduló **tömeges kivándorlási hullám** egyik célországa **Ausztria**, és **Burgenland** esetében is jelentős bevándorlás volt megfigyelhető. Úgy becsülik, hogy itt a magyar nemzetiségű lakosság száma mintegy 10 ezerre nőhetett az elmúlt évtizedben.

Potápi Árpád János vélekedik

A Los Angeles-i Egyesült Magyar Ház előtt a magyar és az amerikai zászló mellé felvonták a székely lobogót, a székelyföldi területi autonómiatörekvések szimbólumát is. Ez alkalomból ***Potápi Árpád János*,** az Országgyűlés Nemzeti Összetartozás Bizottságának elnöke mondta:

- A székelyföldi autonómia mellett kiállt a magyar kormány, az Országgyűlés, valamint számos önkormányzat és civil szervezet is, és nem csak Magyarországon.

- Magyarország minden magyarra számít, bárhol éljenek is a nagyvilágban, hiszen nem engedhetjük meg magunknak, hogy bárkiről is lemondjunk. Nem vagyunk olyan sokan, hogy ezt megtehessük.

- Magyarország számára nagyon fontos a diaszpóra magyarsága, mert őket Budapesten évtizedeken keresztül hazaárulóként kezelték, de 2010 óta Magyarország úgy tekint rájuk, mint nemzettársakra és szövetségesekre, akik a magyar nemzet képviseletét látják el ott, ahol élnek.

Egyesült Magyar Ház, Los Angeles (2013. április) (MHO)

Levél a Vatikánból

Kedves Zsuzsó!

Nagy fájdalommal olvastam a hírt, amit átküldött. Amikor Fóthy István úrral megbeszéltük az 1. telefoninterjú időpontját, mondta, hogy az éppen nem jó neki, mert kórházi kivizsgálásra megy. Utána viszont egy teljesen egészséges ember benyomását keltette hangja alapján.

Nagyon örülök, hogy az utolsók között még beszélhettem vele és azt a szép visszaemlékezést adta a Mindszentynumról. Sajnálom, hogy ennyit szenvedett. A hírt azonnal feltettem a Vatikáni Rádió magyar műsorának Facebook oldalára, hozzátéve a Csíksomlyói Szűzanya szobrát, amit Ön a múltkor küldött.

Jó lenne megemlékezni róla, ha esetleg gondolja, írja meg egy cikkben a történetet és azt is, amit nekem írt, hogy még része volt az örömben, hogy a pápa üdvözletében részesülhetett. Ha megírja, melyik a megfelelő időpont, akkor felvesszük a megemlékezést.

Esetleg a Szentatyának is lehetne néhány sort írni spanyolul, biztosan imádkozna érte, és emlékezne rá. Folyamatosan kapcsolatban van Buenos Aires-szel.

Szeretettel üdvözlöm és őszinte részvétem az egész magyar közösségnek

Vertse Márta,
Magyar Vatikáni Rádió

https://www.facebook.com/pages/Vatikáni-Rádió-Magyar-műsor/524505510894407?hc_location=timeline

Eszter blogja

BRAZÍLIA... - magyar szemmel

PAMONHA ÉS TÁRSAI

A kukorica és a belőle készült termékek, édességek nagy népszerűségnek örvendenek Brazíliában. Olcsó, egyszerű, elérhető... Nagy örömömre ezek a finomságok - állítólag a korábbi helyzettel ellentétben - már a nagyvárosokban is kaphatók!

Lássuk, miről is van szó!

- Főtt kukorica, pattogatott kukorica

Kis kocsikon árulják az utcán. A pattogatott kukorica sós (nagyon sós...) és édes (valami rémes pirosas sziruppal összeragasztott) változatban is van minden helyen. A tengerparton pedig mobil standokon kapható a főtt kukoricacső, le-föl járnak vele az árusok egész nap.

Kukoricafagyi a vödörben

- Kukoricafagylalt

Hagyományos íz a braziloknál, a legtöbb fagyizóban megtalálható.

- Pamonha (ejtsd: „pamonnya”)

Kukoricapépből készült, eredetileg édeskés, kiadós kaja. Van sós, és mindenfélével töltött modern változata is. Kukoricalevélbe csomagolják, amit madzaggal körbetekernek vagy körbevarrnak. Melegen vagy langyosan, állaga és ragacsossága miatt villával, kanállal fogyasztható.

És ott a pamonha!

Igazán jó pamonhát az országutak mentén, a nagyvárosoktól távolabb épült pamonhariákban kaphatunk. Ezek olyan néha étterem méretű büfék, ahol a legtöbb termék kukoricából készült, rajtuk kívül legfeljebb üdítőt, kekszet, rágót stb. árulnak.

⇨ Kukoricakrém

- Curau

Kukoricakrém. Kis dobozkákban árulják. Szerintem finom, de egy bizonyos mennyiség után (mondjuk kb. a felénél) borzasztóan be lehet sokallni a tömény kukoricaíztől.

Kovács Attila

SPORTROVATA:

Tragédia a Himalájában

Két magyar hegymászó veszítette életét

Tizenegy sikeres csúcsmeghódítás - köztük a Föld legmagasabb pontja, a 8848 méteres Csomolungma 2002-es megmászása - után idén újabb expedícióra indult a Himalájába a legsikeresebb magyar hegymászó, **Erőss Zsolt**, és hozzá az idén csatlakozott fiatal társa, **Kiss Péter**. A cél a 8586 méter magas Kancsendzönga volt.

Március 27-én indultak Delhibe, onnan pedig tovább a kijelölt úton a Himalája lábához. Az akklimatizálódás a kitűzött tervek szerint haladt. Bár a csúcstámadást megelőző nap nem sikerült elérni a legfelső, 4. alaptáborig, Erőss Zsolt és társa, a 26 éves, gyöngyösi Kiss Péter - aki korábban az Alpok valamennyi 4000 m feletti ormát meghódította - mégis úgy döntött, hogy nekivág a csúcsnak. **Május 20-án, nepáli idő szerint 18 óra táján fel is jutottak a Kancsendzöngára.** Erőss Zsolt tizenkettedik, Kiss Péter első nyolcezrese volt meg ezzel a sikeres mászással.

Ekkor még élt a rádiókapcsolat. Bár mindketten nagy fáradságra hivatkoztak, ráálltak a lefelé vezető útra, és ha lassan is, de ereszkedtek vissza a 4. alaptábor felé. Előbb ők veszítették el egymást, majd az alaptáborban értük izguló társak veszítették el őket. Hogy pontosan mi történt velük, nem tudni. A helyi hatóságok hivatalosan eltűntnek nyilvánították a két magyar hegymászót.

*

Sokan mondják, hogy értelmetlen halált halt a két magyar hegymászó. Talán van is ebben valami. Különösen, ha Erőss Zsolt családjára, két gyönyörű gyermekére, vagy Kiss Péter rendkívül fiatal életkorára gondolunk. Ám a kettejük hitvallását, hegyekhez fűződő kapcsolatát ismerve inkább onnan kell ezt megközelíteni, hogy ha ők dönthettek volna, alighanem ilyen elmúlást választanak maguknak…

Erőss Zsolt a Himalája tetején (2002)

Egy biztos: Erőss Zsolt és Kiss Péter május 20-án este, a Kancsendzönga tetején még csak hősök voltak. Mostantól kezdve viszont már legendák lesznek.

A magyar hegymászás halhatatlanjai… ●

(A tragikus hírt már olvashattuk az AMH júniusi sz. 6.o.-án.)

Az idén Szegeden tartották meg a **kenu világkupa** mérkőzést május 10 és 12 között. Magyarország az első helyen végzett: 6 arany, 8 ezüst és 4 bronzéremmel. - *Bravo!*

(Köszönet Ferenczy Loló)

Pillerné Tirczka Éva:

Ludwig van Beethoven

A flamand származású **Ludwig van Beethoven.** a zenevilág egyik óriása, 1770-ben született, valószínűleg Lipcsében. Az azonban pontosan fel van jegyezve, hogy december 16-án keresztelték Bonnban, és meghalt Bécsben, 57 évesen, 1827. március 26-án.

Azonos nevű nagyapja a bonni választófejedelem (*Kurfürst*) udvarában karmester. Édesapja ugyanott tenorénekes (1740-1792).

Beethoven családja tehát egy igen tehetséges zenészcsalád, de szegény. Édesanyja az udvari szakács lánya, 7 gyermeket szül, de ezek közül csak 3 marad életben.

*

Nevelése a nyomasztó anyagi gondok miatt igen rendszertelenül indul, de szerencsére felbukkan a családnak egy idős jóbarátja, Christian Gottlieb Neefe, aki felfedezi a fiatal Beethovenben a zenei zsenit és besegít. Neefe történetesen egy kiválóan képzett muzsikus is, és így bevezeti a legkomolyabb zenei alkotás műhelytitkaiba. Elébe rakja t.k. Bach fúgáit. Beethoven nemsokára Neefe segédje lesz. Helyettesíti őt az orgonánál. Döntő élményt jelent neki az idős Haydnnel való találkozása, sokat tanul tőle.

Abban az időben szokásos volt az arisztokrata családok szalonjaiban zeneestéket rendezni. Beethoven ekkor már kiváló virtuóz zongorista. Felfedezik, és meghívják a zeneestékre. Lichnovsky, Lobkowitz, Kinsky, **Erdődy**, Waldstein, Razumowsky főúricsaládok otthonában nemcsak zongoraművészi pályáját alapozzák meg, hanem zeneköltői kibontakozását is.

Így Beethoven továbbfejleszti magát. Különböző hangszereken megtanul játszani. Brácsázik, cimbalmozik. 1784-ben már mint második udvari orgonista szerepel. 1787-ben a választófejedelem Bécsbe küldi, hogy Mozart tanítványa legyen. Sajnos Beethoven édesanyja súlyos beteg lesz. Sürgősen haza kell utazzon a haldoklóhoz, és ezalatt Mozart meghal... (Mozart nála 14 évvel volt idősebb.)

Ebben az időben Bécs volt Európa legfontosabb zenei városa. Beethoven 1795-ben lép fel először saját szerzeményeivel a nyilvánosság előtt. Most jelennek meg először már „opus” számozással nyilvántartott művei. Nemsokára már egészen „otthon van” Bécsben. Többet nem is hagyja el ezt a várost. Híre, neve szétszalad az országban. A bécsi Kongresszus alatt királyok és császárok ünneplik a csodálatos fiatal zeneszerzőt.

1800 körül kezd rosszul hallani. Az elkövetkező évek alatt teljesen megsüketül. Saját szerzeményeit se hallja már. A jókedélyű emberből lassan mogorva különc lesz. Nem jár társaságba: *„Zenész létemre mondjam mindenkinek, hogy beszélj hangosabban, mert süket vagyok?...”* Élete utolsó éveiben már csak írásban lehet vele kommunikálni. Az utókornak fennmaradt „kommunikációs” füzetek (Konversationshefte) tanúskodnak erről.

Beethoven sohasem nősült meg. Egy unokaöccsét nevelte, aki azonban csak bosszúságot okozott neki. Halálát végül is egy májbetegség okozta. Temetkezési menetét több ezren kisérték. Schubert volt a 38. fáklyavivő.

Haydn és Mozart után Beethoven zárta le a nagy bécsi klasszikusok sorát. Zenéje az emberi lélek indulatainak adott kifejezést. Él örökké!

Talán nem csak Argentínában? -

Bartusz Réka (Felvidék):

Rendhagyó történelemóra

„Hodina dejepisu”. Magyarul: Történelem óra. Egy rendhagyó dokumentumfilm címe, amely idén megkapta a Szlovák Filmszövetség éves díját. Dušan Trančík filmrendező nem mindennapi módon dolgozott fel egy, sokak számára kényes témát, Trianont. Elsősorban arra volt kíváncsi, hogyan tanítják a magyar, ill. szlovák iskolákban a trianoni békeszerződést. Továbbá mi a véleményük, véleményünk 93 évvel a szerződés aláírása után. Hogyan látjuk a következményeket? Hogyan befolyásolja életünket, terveinket?

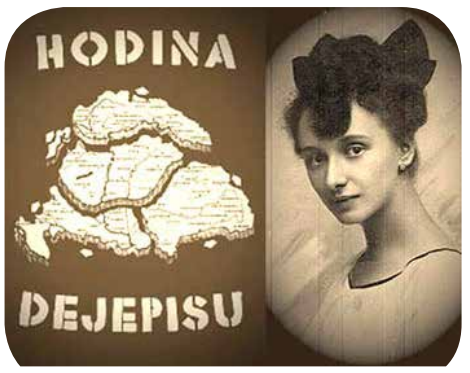

Objektív módon vett részt magyar, felvidéki magyar, szlovák gimnáziumok történelemóráján. Figyelt, forgatott, esetleg kérdezett. Látva az elkészült dokumentumfilmet, néhány esetben megdöbbentem, hogyan „tudják” a történelmet a korombeli szlovák fiatalok, miként vélekednek a dolgokról.

Elszomorító, ahogy bennünket mint magyar kisebbséget - lenéznek. Holott pár mondattal azelőtt még az együttélés pozitívumairól alkottak véleményt. *Kiemelik, hogy történelmileg ők voltak itt hamarabb, mennyire elnyomták őket a magyarok, megérdemelte Magyarország a szétszakítást.* Nemzeti öntudatról beszélnek. Végezetül elhangzott a kérdés: hogyan képzelik el a jövőjüket? Hirtelen a legtöbb diák azt mondja, biztos, hogy külföldön fog élni, dolgozni. Itt Szlovákiában nincs jövőjük. Alacsony az oktatás szintje, a megélhetés szinte lehetetlen. És nem akarnak visszatérni hazájukba.

Tulajdonképpen mit is akarnak kifejezni a véleményükkel? Nem akarnak itt bennünket, mert ez az „ő hazájuk”. Viszont ők se fognak itt élni, hisz nincsen miért itt maradniuk. A kettő valahogyan nem fér össze. Megkérdezném tőlük, ha külföldön fogtok élni, akkor véletlenül ti ott nem váltok kisebbségi polgárrá?!

*

Sajnos az emberek maradi és sokszor elvakult nézetei miatt nehezen tudjuk felszínre hozni, egyáltalán beszélni róla vagy bemutatni a multikulturalizmus előnyeit, pozitívumait.

Figyelemre méltó, érdekes, ahogy a filmet keretbe foglalja egy 20. századi fiatal lány alakja: *„Magyarként születtem, és mint szlovák érettségiztem le. Ki emlékszik már rá? Ki emlékszik rám?...”* A legszomorúbb szavak ezek... Elveszteni az identitásodat, nem tartozni sehová. **A mindenáron való beilleszkedési igyekezet sehová nem vezető példája.** A gyökerek elvesztése, a kultúra és történelem feladása... - ilyen ember mit adhat utódainak?

A múlt század eseményei ma már a történelem része. Mindenhol másként tanítják, mindenkiben másfajta véleményt vált ki. Egy lány kimondta a *kulcsszót:* ***empátia***. Kellő empátiával, egymás megismerésével, megértésével, elfogadásával lehet csak közösen együtt élni.

Így élünk, éldegélünk . . .

... (levélrészlet Magyarországról)

Megint megfordult az időjárás kereke. Egy óriási esőket hozó ciklon fordult Európa fölé és forogni kezdett, mint egy régen elfeledett ringlispíl. Nyomában esők, viharok váltogatták egymást. Kezdetben még örültünk is a májusi esőnek, amiről azt tartották nagyapáink, hogy az májusban aranyat ér. Ámde egy idő után már látszott, hogy sok lesz az aranyból.

Ekkor még nem sejtettük, mit tartogat a közeli jövő. Nem gondoltunk rá, mert a politika tartotta kézben a közérdeklődés lapjait. Minden valamire való hírközlő orgánum a *túlzott deficit eljárás* megszűnéséről szóló eseményekről szerkesztette vezető híreit. Mielőtt azonban mélyebbre merülnénk a furcsa nevű eljárás taglalásába, megint egy kis kitérőt kell tenni a dolgok jobb megértése végett. Argentínából nézve bizonyára sok minden nem érthető, ami itt a túlzott deficit eljárás leple alatt történik.

Nagyon röviden arról van szó, hogy az Unió tagállamainak van egy közös kasszája, amiből mindenkinek jár több-kevesebb fizetés. A nagy közös kalapból kiosztható pénzek elosztásának mértékéről egy bizottság dönt. A bizottság az uniós előírások végrehajtását és a tagállamok háztartását is vizsgálja. A támogatásért folyamodó tagállamnak t.k. az államháztartási eredményeiről is számot kell adni. Követelmény, ill. elvárás: az államháztartás hiánya nem lehet nagyobb a GDP 3%-nál.

Tudni érdemes, hogy ezt a követelményt az Unióba lépésünk óta, idestova 9 éve, nem sikerült teljesíteni! Furcsa módon erről nem esett szó korábban. Ezért a lakosság nem tartotta számon ezt a „pici szépséghibát". Nem gondoltak rá, mert nem ismételgették a médiában, ahogy a fontosabb híreket szokták. Nem vitatkoztak róla a szakértők. Mondhatnánk: a pórnép kimaradt ezekből az információkból, mint ahogy kimaradt még sok más egyébből, de hát ez a világ már csak olyan, hogy nem kötnek mindent a gyalogjárók orrára. Így adódott, hogy nagyon sokan a mai napig nem sejtik, hogy s mint működik az Unió: mit kell nekünk tagságunkért teljesíteni, befizetni. S azt sem tudják nagyon sokan: mit kapunk onnan? A proletárok többsége csak annyit ismer az Unióról, hogy most oda kell igazodni. Van ott néhány képviselőnk, akik nagyon jól keresnek, Vannak ott különféle bizottságok, ahol vitatkoznak. S hát, ugye, most onnan parancsolnak… Ami nekünk mégis csak jó valahol, mert mindig tartoztunk valahová - ami egyfajta biztonságot jelent.

Ezért csodálkoznak egyre többen, hogy egyszeriben minden figyelem a túlzott deficit eljárást vizsgáló Európa Bizottság felé fordult. Egy csapásra elsőszámú vezető hírré lépett elő ez a furcsa micsoda, ami érthető is, meg nem is. Mi az, hogy túlzott deficit? Sokan most tudták meg, hogy a túlzott deficit eljárás lényegében egyfajta büntetésnek felel meg. S az eljárás miatt, éves viszonylatban, hozzávetőleg 500 millió euróval kaptunk kevesebbet. Immáron 9 éve úszik el ez a pénz. Nem nehéz kiszámolni, hogy 4,5 milliárd euróval lettünk rövidebbek!

Nem aprópénzéről van szó, hanem egy nagyon is jelentős összegről, amit természetesen célirányosan, ellenőrzések mellett lehetett volna csak felhasználni, elkölteni; de ugye milyen jól jön az ilyen pénz ott, ahol az államnak a puszta életbenmaradáshoz a szegény emberek kabátzsebeiben kell kotorászni? A túlzott deficit eljárásnak tehát többféle olvasata létezik, ami nagyon is összefügg a hétköznapi életünk gondjaival.

Ha ui. egy picit elkezdünk gondolkodni s megkaparjuk a dolgokat, még az is előkerülhet, hogy mit csináltak rosszul a mi politikusaink 9 éven át? Miért kerültünk a szégyenpadra, s miért estünk el 4,5 milliárd eurótól? Arra pedig még gondolni se jó, hogy a végén még valakinek eszébe jut: miként végezték feladataikat a mi politikusaink, akik a választások során oda ígérték a csillagokat az égről és a rendszerváltás óta megtöbbszöröződtek a fizetéseik? Bizony nagyon meleg história ez, amiről majd egyszer - nagyon sokára! - lehet őszintén beszélni, ha már kihűlt a történet s a felelősség kérdése végleg elévült… S akkor talán, emlékeztető gyanánt vessünk egy pillantást arra, hogyan sikerült most elérni a kívánt célt, amit nyakatekert módon csak *hiánycélként* emlegetnek a politikusok.

*

Bizonyára emlékszünk még rá, hogy a kormány, hatalomra kerülését követően, első lépésként államosította a magánnyugdíj pénztárakat, azzal a nem titkolt céllal, hogy pénzhez jusson s a pénztári haszon ne folyjon ki az országból. A pénztártagokat „állami gondozásba" vette, a befolyó pénzből törlesztette az IMF felé fennálló aktuális adósságot, majd adót vetett ki a bankokra. Gyors egymásutánban megbüntették azokat, akik közlekedés közben legkisebb hibát vétettek, mert továbbra is kellett a pénz a lyukak betöméséhez. Újabb és újabb lakossági pénzszerző akciók indultak. Amikor azonban a társadalmat már nem lehetett tovább terhelni, megadóztatták a telefontársaságokat.

Ugyanakkor törvényt hoztak a devizaalapú hitelek felszámolására, ami sok családot mentett meg a csődbe jutástól. Bevezették a dohányáruk kiskereskedelmi forgalmazását, ami állítólag szintén nagyobb hasznot hoz az államnak, s aminek a végeredményét még most igyekszünk felmérni. Ezen túlmenően egy sor olyan kisebb-nagyobb lépést tettek, amelyekkel egyértelműen a lakosság javát szolgálták, de viszont összeütközésbe kerültek külföldi érdekeltségű, multinacionális cégekkel. Így sikerült az államháztartás hiányát letornázni 3% alá. Csakhogy lett is ezekből az intézkedésekből tiltakozás. S lett egyéb is… Boksz nyelven szólva: voltak övön aluli ütések a javából, méghozzá a brüsszeli szorítóban.

Cohn-Bendit és társainak áldásos közreműködését, szereplését és a vezető nyugati lapokban megrendelt, Magyarországot lejárató cikkeket nyugodtan ide lehet sorolni. Ha ui. jobban szemügyre vesszük ezeket a világot megjáró, hirtelen fakadt felháborodásokat és aggódásokat, más is kiderül. A „magyarországi diktatúráról" szóló hírekről sejthető, hogy itt korábbi érdeksérelmek vannak a háttérben. Nem szabad ilyenkor feledni, hogy vannak olyan multinacionális cégek, amelyek, ha érdekeik úgy kívánják, háborúkat tudnak kirobbantani a világban. Kormányokat tudnak megbuktatni. Médiabirodalmuknak hét tenger mossa határait. Ilyen érdekeltségeknek az útját keresztezni bizony nem veszélytelen vállalkozás. A magyar kormány mégis rászánta magát, s hát sikerült is beletenyerelni a darázsfészekbe.

Az IMF-et kiebrudalni volt talán a legnagyobb „bűn". Ezzel kezdődtek a gondok. S persze nem szabad azon meglepődni, hogy a Magyarországot lejárató sajtóhírek legnagyobbrészt magyarországi segítséggel, asszisztálással készültek és készülnek a mai napig. Ehhez az akcióhoz a „mértékadó" vezető nyugati médiák adták és adják a helyet, illetve a műsoridőt. Volt ezekben az orgánumokban, műsorokban sok minden: magyarországi diktatúra, demokrácia lábbal taposása, szólásszabadság elnémítása. Amikor pedig kifogytak a megszokott muníció-ból s egyéb nem akadt, jött a romák evakuálása és a múltban való vájkálás. Ilyenkor kezdődik el a fasisztázás, rasszizmus, antiszemitizmus véget nem érő emlegetése, ami egy idő után sokaknak már egyértelműen provokációként hat.

Jól bevált módszer ez. Kiszámíthatoák ui. a következmények. Idő, türelem és alkalom kérdése a spontán folytatás. Mert ugye mit tesz az atyafi, akinek az ablaka alatt minden éjjel óbégatnak, szitkozódnak, ajtaja elé vizelnek s üvegeket verdesnek a falhoz? Előbb-utóbb megunja dolgot és kilöttyint valamit az ablakon… Netán lekever valakinek egy pofont, vagy fog egy botot. S erre várnának azokban a mértékadó médiák szerkesztőségeiben. Máris lehet szélsőségeseket, fasisztákat kiáltani. Van mire és kire mutogatni. Futhatnak a szalagcímek, gerjedhetnek a „félelmek".

*

Nagyjából ennek szellemében folydogált itt az élet, és Európa zugaiban még a kulcslyukon is holokauszt bujt elő. Olyanok is rajtunk köszörülték a nyelvüket, akik térképen se tudnák megmutatni, hol s merre van az a Magyarország. A Zsidó Világkongresszus is szakított a hagyományokkal, és furcsa módon Budapesten tartotta összejövetelét. Adódott egy újabb alkalom a bűneink emlegetésére, felsorolására… Kínálkozik a klasszikus **Sherlock Holmes**-i kérdés: Kinek áll érdekében? Miért most?

És hát az sem titok, hogy jóakaróink közül néhányan az utolsó percig reménykedtek abban, hogy Magyarország megint kimarad a jutalmazásból és továbbra is sújt bennünket a túlzott deficit eljárás. Hogy miért olyan fontos ez számukra, ez már egy mélyebb elemzést igényel. Amikor t.i. már nyilvánvalóvá vált, hogy mégis törlik Magyarországot a szégyenlistáról, akkor a honi ellenzék fanyalogva, vicsorogva örült ennek a pozitív hírnek. Most új, nehezen elsüthető magyarázatok után kell nézni. Most úgy szól a nóta, hogy a kormánynak jóval előbb teljesíteni kellett volna a hiánycélt! Érdekes módon senkinek nem jutott eszébe, hogy ezt a célt mondjuk teljesíthették volna a szocialista-liberalista kormányok évei alatt is, hiszen volt rá éppen elég idejük. No de ilyen apróságokon a felvilágosult szellemű médiák szerkesztőségében nem szoktak töprengeni.

*

A honi körhinta pedig forgott tovább. A **Laborc** ügy jóformán ki sem hűlt, már jöttek **Bajnai Gordon** libái. Itt közbe kell vetni, hogy a kormánypárti média sokat fejlődött. Ma már érti a dolgát... Le tudja szerelni az ellenzéki „fellobbanásokat". A miniszterelnökségre kijelölt Bajnait kedvükre fricskázzák. Így történt az, hogy egymást követően megszólaltak a csődbe jutott károsultak, akiket a Bajnaihoz is köthető cégnél „elfelejtettek" kifizetni. Jó néhányan libával a kézben álltak kamerák elé. Bajnai Gordon pedig mindent tagad. Semmi köze sincs a csődbe jutott cég adósságaihoz. Pláne a vágásra átadott libák árának elsikkasztásához. Aki ilyet mer állítani, az bíróságon találja magát… Ez a kijelentése azonban senkit nem riaszt attól, hogy ahol fellép, ott libatollakat sodor a szél…

S hogy ne legyenek unalmasak a hétköznapok, újra előkerültek **Gyurcsány Ferenc** őszödi beszédének részletei is. Amelyek nagyon jól szólnak most a túlzott deficit eljárásból való szabaduláskor. „Hazudtunk reggel, éjjel meg este. Tudtuk jól, hogy amit mondunk, az nem igaz..." Ezeket a mondatokat, hangfelvételeket idézgetik a kormánypárti médiában. Ennél jobb és olcsóbb kampányanyagot keresve se lehetne találni. Vissza is esett a Gyurcsány féle párt támogatottsága. Ismét előkerült a téma: ki szivárogtatta ki az ominózus, majdhogynem forradalmat kiváltó őszödi beszéd hangfelvételeit? Három nevet is emlegettek, de aztán végül úgy döntöttek valahol a magas helyen, hogy az inkriminált beszédet **Eduardo Rózsa-Flores** szivárogtatta ki, akinek átjárás volt jobb és baloldal között. Ezzel a dolog elült, mint az esti szél. Szegény Eduardo pedig nem tud tiltakozni, hiszen Santa Cruzban szó szerint legyilkolták. A magyar politikai élet tehát zajlik, bonyolódik, mint egy **Agatha Christie** regény.

*

S egyre-másra jöttek a szorongató hírek: Ausztriában, Németországban, Csehországban a rendkívüli sok eső hatására megduzzadtak a folyók. Vészesen emelkedik a Duna vízszintje, a folyó felső-ausztriai szakaszán. Ott már megkezdődtek az árvízi védekezések. Passau egy jelentős részét szinte órák alatt elöntötte az ár. Drezdánál kritikus szintet ért az Elba. Tízezreket kellett evakuálni egy nap alatt! S az Elba kilépett medréből…

Vízügyi szakembereink kellő időben jelezték: történelmi léptékű árvíz közeledik! 500 éve nem volt ilyen nagy áradás. Készüljünk fel, amíg nem késő! S az elkövetkezendő hetek a felkészülés jegyében teltek. A kritikus pontokhoz elkezdték hordani a földet, homokot. Kijelölték a szálláshelyeket, ideiglenes konyhákat. Kirendelték a földgépeket, fuvarozókat. Mozgósították a honvédséget, rendőrséget, katasztrófavédelmet. Különféle speciális csoportok létesültek. A Budapest és a Margitsziget külön védelmet kapott. Megkezdte munkáját az árvízi rádió, ahonnan folyamatosan lehetet tájékozódni a viszonyokról. Önkéntesek ezrei álltak csatasorba.

S jött az ár. Előbb Győr, majd a Szigetköz, Dunakanyar, Esztergom és környéke került a víz ostroma alá. **Orbán Viktor** pedig megkezdte „főparancsnoki" tevékenységét. Minden nap kint járt a folyóparton. Hol gumicsizmában, hol bakancsban, esőkabátban lehetett látni a gátakon. 9 millió homokzsákot töltöttek és adtak tovább s tovább! A karitatív szervezetek közreműködéséről se szabad megfeledkezni, amelyek kávét, teát, ételt vittek a gátakon küzdőknek. A miniszterelnököt folyamatosan keresték a riporterek: igaz-e, hogy tartani tudjuk a gátakat? Igaz-e, hogy nem leszek kitelepítések? Igaz-e, hogy lesz elegendő anyag és ember? Mire Orbán kijelentette: „Gátat nem adunk fel!"

*

S mint ahogy Gárdonyi írja az Egri csillagokban: utolsó pillanatban jön még 25 lovas… Befutottak Erdélyből a buszok. Kárpátaljáról is jöttek két kisbusszal, szivattyúkkal segíteni. Merthogy - amint azt a buta riporter kérdésére ezt ők tömören megválaszolták - „azért jöttünk, mert mi is magyarok vagyunk!" Az ár pedig szép komótosan haladt lefelé. Pesten néha feltört egy-egy csatornafedélen, de gyorsan visszaszorították. Akadtak kisebb kellemetlenségek is. Ketten röplapokat fabrikáltak és azokat szórták éjszaka. Miszerint: a gát át fog szakadni. Meneküljön, aki tud! A két elkövetőt szerencsésen elfogták. Orbán az őt faggató riportereknek csak annyit mondott az esetről: „A két elmeháborodottat az árvíz levonulásáig nem szabad kiengedni..."

A Duna alsó szakaszán a Gemencierdő szenvedte meg talán a legjobban a pusztítást. A gazdag állatállományt igyekeztek ugyan védett helyekre csalogatni, terelni, de fiatal kis vadmalacok, őzek, szarvasgidák, apróbb állatok, amelyek ragaszkodtak szülőhelyükhöz, többnyire odaveszetek. Végül Mohácsot is elhagyta a nagy ár. Átadtuk a sok vizet Szerbiának, ahol nem okozott már különösebb gondot, hála a magyarok egykori árvízvédelmi rendszerének: Bega-csatornának, magas gátaknak, árvízi tároknak. Így múlt el az évszázad - remélhetőleg - legnagyobb árvize, s jöttek a szürke hétköznapok.

A földtörvény elfogadásának históriája már túl terjedelmes, nem fér e krónikám lapjaira.

Barkuti Jenő

II. Burg Kastl-i Jubileumi Világtalálkozó - újból összejöttek a németországi Magyar Gimnázium egykori diákjai -

Kastl, „a legsikeresebb nemzeti ügyek egyike" (Kövér László, 2010) Magyarországon egyre nagyobb figyelmet kap mind a médiában, mind a politikai színpadokon. Már a legmagasabb szinten is felmerült az újraindításának lehetősége. Ezért, és azért, amit a múltban képviselt, az AMH is hozzájárul Kastl üzenetének minél szélesebb körben való terjesztéséhez. Szerk.

Hat évtized 300 volt diákja találkozott idén Pünkösdkor a történelmi kastli várban. Öt kontinensről érkeztek, hogy emlékezzenek az ott átélt diákéveikre.

A Magyar Gimnázium öregdiák egyesülete, a „Burg Kastl ALUMNI e.V." 2008 után immár másodszor hívott meg minden volt diákot, tanárt és az iskola barátait erre a jubileumi rendezvényre. A szervezők és a résztvevők - az iskola 7 évvel ezelőtt történt bezárása ellenére - ezzel az eseménnyel akarták feleleveníteni az évtizedes hagyományt: egykori ballagásaik időpontján találkozni és tanúságot tenni Kastl-hoz való kötődésükről, ahhoz a településhez, amely annak idején mindnyájuk számára egy második otthont jelentett.

Várt és nem várt találkozások örömteljes jelenetei adódtak, szívből jövő ölelések, hangos üdvözlések és szapora beszélgetések sora jellemezte a nap első óráit.

Du. 2-kor himnusz és zászlófelvonással kezdődött a találkozó. Az Alumni vezetősége rövid beszámolót tartott az egyesület tavalyi munkájáról és jövendőbeli terveiről. A délután hátralévő része a baráti és osztálytalálkozók vidám hangulatában telt el.

Kora este **Lezsákné Sütő Gabriella** alapító és **Fantoly Gyula** szakmai vezetésével a „Lakiteleki Kösöntyű Néptánccsoport" táncosai és zenészei léptek fel a nagyszínpadon, a volt diákokból és sok falubeli látogatóból álló közönség előtt. A régi híres kastli tánccsoport jelenlévő tagjai se voltak restek: a színpadra perdülve megmutatták, hogy a hosszú „absztinencia" ellenére sem felejtették el a Kastlban tanult táncokat. A műsor után következő táncház vidám dalolás, zenélés és persze táncolás keretében késő éjszakáig tartott.

Az éhséget és a szomjat a **Heigl család** csillapította mindenféle bajor finomságokkal, míg a magyar konyha ínyencségeiről a **Müller család** standja gondoskodott.

Pünkösd vasárnapján, váratlan gyönyörű napsütéses időben került sor a középkori vár belső udvarában a rendezvény ünnepi műsorára. **Diegoné Fedor Aliz**, a Burg Kastl Alumni egyesület elnöke, valamint **Stefan Braun** Kastl-i polgármester és **Reinhold Strobl** bajor parlamenti képviselő köszöntötte az ünneplő közönséget és a számos díszvendéget. **Dr. Czukor József** Magyarország németországi nagykövete szintén üdvözölte a közönséget, majd az iskola történelmi szerepét méltatva annak a reménynek adott kifejezést, hogy a jövőben ismét elképzelhető lesz egy magyar iskola létrehozása Németországban.

*

Az ünnepi műsor folyamán az Alumni vezetősége kiemelte a **Lakiteleki Népfőiskola** szerepét az iskola tárgyi hagyatékának letéteményezésében, és megköszönte **Lezsák Sándor** parlamenti alelnök úrnak és családjának a lehetőséget, hogy a Népfőiskolán működő **Emigrációs Emlékgyűjtemény** keretein belül létrejöhessen a „Burg Kastl Emlékszoba". Ez a kis múzeum őrzi annak a nevelő és oktató munkának az emlékét, amelyet áldozatkész menekült pedagógusok végeztek a II. világháború után közel 7 évtizeden keresztül, először a Burg Kastl-i gimnázium elődiskoláiban (Passau-Waldwerke, Niederaudorf, Osterode, Lindenberg, Bauschlott), majd 1958 és 2006 között a Kastl-i várban.

A nagytemplom déli harangjai, akárcsak 48 éven keresztül, most is ökumenikus istentiszteletre hívták a jelenlévőket. Katolikus részről **Msgr. Molnár Ottó** grázi prelátus és protestáns részről **Nt. Csákváry Dániel** református lelkész koncelebrált. Molnár Ottó atya különös örömmel vette a meghívást erre az alkalomra, lévén, hogy ő maga is Kastlban érettségizett 42 évvel azelőtt...

*

Noha ez a pünkösdi hétvége főleg az örömteljes viszontlátásokról, az internátusban töltött sok esetben 50 évre visszanyúló nosztalgikus emlékekről szólt, számos gondolat és elképzelés hangzott el a vár jövőjével kapcsolatban. Szóba került a néhai magyar gimnáziumnak egy esetleges, korszerű újraindítása, amelynek létjogosultságát az a tény igazolná, miszerint az utolsó években a gazdasági krízis következtében több ezer magyar család vándorolt ki Németországba, átmenetileg egy új hazát és jobb megélhetési lehetőségeket keresvén. Sokan visszaemlékeztek saját sorsukra, amikor évtizedekkel korábban főleg politikai okokból kényszerültek el Magyarországról. Annak idején ebben a kicsiny, történelemmel teli kis Oberpfalz-i községben egyszer már szeretettel fogadták be a magyarokat, akik aztán egy elismert német érettségivel a legjobb előfeltételekkel indulhattak el életútjukra. Manapság a volt Németországi Magyar Gimnázium közel 4000 egykori diákja él szerte a világon, a mai napig is „kastlisoknak" nevezve magukat. Ezáltal aztán Kastlt is világszerte ismertté teszik.

A jubileumi találkozó vasárnap du. fejeződött be. A résztvevők - sokan könnyes szemekkel - azt ígérték egymásnak, hogy 5 év múlva, 2018 Pünkösdjén, ismét találkoznak Kastlban!

Burg Kastl ALUMNI e.V. elnöksége

kastlalumni@gmail.com www.kastlalumni.eu

Csapó Endre ... ***Folyt. az 1. oldalról***

Szóval kis híján beteljesedett az, amit Einstein és a többi atomfizikus évek óta sürgetett: az atombombázás Európa szívében. A tervről régen tudtam, arról azonban nem, hogy milyen közel állt a kérlelhetetlen Amerika a megvalósításhoz. Még egy hónap, s felpörkölték volna Berlint vagy valamely másik német nagyvárost. Pedig akkorra már elvesztette Hitler a háborút. A háború nem mindig racionális vállalkozás. Néha csak azért vetik be az új fegyvereket, mert vannak.

*

Kimondhatjuk azt is, hogy a háborúk embertelenségbe torzulása nem a katonák műve volt, hanem a politikusoké. Az I. VH során még volt számos kísérlet kompromisszumos békét elérni, amikor még voltak gondolkodók mindkét oldalon, akiket felháborított az öldöklés mérete és értelmetlensége. **von Kuehnelt-Leddihn** véleménye szerint egy ilyen kompromisszumos béke azonban nem váltotta volna valóra **Wilson** elnök álmát, hogy a világot a demokrácia által tegye biztonságossá. Az osztrák arisztokrata *a háborúk demokratizálásának* nevezi az országok lakosságának tömeges harcbaállítása általi hadviselést, de megjegyzi azt is, hogy **a civil lakosság elleni légiúti tömeggyilkolást is a demokráciák hajtották végre**.

von Kuehnelt-Leddihn kifejti, hogy az igazi áttörés azonban az I. VH végén következett be, amikor a nemzetek közti háború átalakult egy ideologikus keresztes hadjárattá, hogy „a világot biztonságos hellyé tegyük a demokrácia számára." 1900-ra Európában csupán 2 demokratikus köztársaság létezett (Franciaország és Svájc). A 3 császár eltűnése új helyzetet teremtett. A demokraták azt várták, hogy a „béke" demokratikus módon ölt alakot, értsd: a győztes nemzetek szavazóinak többsége dönt majd róla. A legyőzöttek elvárhatták volna, hogy a wilsoni ígéretek alapján az önrendelkezés elvét náluk is alkalmazzák, ám ez a bájos dokumentum csupán csaliként szolgált, a megadás elérése érdekében. Mivel a demokráciák voltak a győztesek, ezért a „szerződések" nem szerződések, hanem **diktátumok** voltak, amelyek arra szolgáltak, hogy kielégítsék az otthoni szavazókat. Ez utóbbiakat az ellenség gyűlöletére „tanították", így a felzaklatott tömegek a valóságban (még ha esetleg csak közvetve is) a diktátumokra szavaztak.

Hans-Hermann Hoppe írja ***Demokrácia, a bukott bálvány*** cím alatt: - Az I. VH nem hagyományos, korlátozott területi célokért folytatott háború volt, hanem ideológiai; és Ausztria és Amerika volt az a 2 ország, amely a legtisztábban képviselte az összeütközésbe került királysági-köztársasági eszméket. Az I. VH régi stílusú területi vitaként kezdődött. Az Egyesült Államoknak a háború korai éveiben játszott szerepe, valamint 1917 áprilisi belépése miatt a háború új ideológiai dimenziót kapott. Az I. VH idején az expanzionista demokratikus republikanizmus e győzedelmes ideológiája az amerikai elnökben, Wilsonban testesült meg. **Wilson** elnöksége alatt az európai háború ideológiai küldetés lett, hogy a világ biztonságossá váljon a demokráciák számára, és mentesüljön a dinasztikus uralkodóktól. Wilson ujjongott, amikor 1917 márciusában az Egyesült Államok szövetségesének, II. Miklós cárnak le kellett mondania, és új, demokratikus-köztársasági kormány alakult Oroszországban Kerenszkij vezetésével. A cár távozásával **a háború immár tisztán ideológiai összecsapássá vált: a „jó a rossz ellen"**.

Wilson nem kedvelte a Kaisert, az arisztokrácia és a katonai elit Németországát. Ausztriát egyenesen gyűlölték. Erik von Kühnelt-Leddihn így jellemezte Wilson és az amerikai baloldal nézeteit: „Ausztria sokkal gonoszabb volt Németországnál. ... **Egy ilyen országot össze kellett zúzni**, egy ilyen dinasztiának el kellett tűnnie."

A háború ideológiai jellege miatt egy kompromisszumos béke helyett csak teljes megadással, megaláztatással és büntetéssel érhetett véget. Németországnak fel kellett adnia a monarchiát, és Elzász-Lotaringiát visszakapta Franciaország, visszaállítva ezzel az 1870-71-es francia-porosz háború előtti állapotot. Az új Német Köztársaságot kemény, hosszú ideig fizetendő hadisarc sújtotta. Azonban Németországot nem darabolták fel s nem rombolták le. Ezt a sorsot Wilson Ausztriának szánta. A Habsburgok eltávolításával az **egész Osztrák-Magyar Monarchia szétesett**. Wilson külpolitikájának megkoronázásaként 2 új, mesterséges államot hoztak létre a Monarchia hajdani területén: Csehszlovákiát és Jugoszláviát. A századokon át Európa egyik legnagyobb hatalmának számító Ausztriát pedig kicsi, németül beszélő területére korlátozták, és - Wilson újabb örökségeként - a kis Ausztria át kellett, hogy adja Olaszországnak a teljesen német Dél-Tirol tartomány Brenner-hágóig tartó részét.

1918 óta Ausztria eltűnt a nemzetközi hatalmi politika térképéről. Helyette az Egyesült Államok emelkedett ki a világ vezető hatalmaként. Az amerikai kor - a **Pax Americana** - elkezdődött. A demokratikus republikanizmus eszméje győzedelmeskedett. Ez az eszme újból diadalmaskodott a II. VH végén, és - legalábbis úgy tűnt - a szovjet birodalom 1980-as évek végi, 1990-es évek eleji összeomlásával ismét: az általános és globális demokrácia amerikai eszméje végleg győzött.

*

Nekünk, magyaroknak, 93 évvel ezelőtti háborús veszteseknek és politikai áldozatoknak fontos tudnivalók ezek, mert a béke nem állt helyre. Nemcsak az ország szomszédos országaival fennálló békétlenség, a **folyamatos magyarüldözés** okán kell tudni, hogy nincs megbékélés részünkre, hanem az I. és II. VH győztes hatalmai sem nyújtanak a magyar népnek békejobbot. Azóta a velük szövetséges szovjet béketáborban eltöltött 45 éves „átnevelésen", véglegesen köztársasággá váláson túl is vannak a **nyugati győzteseknek követeléseik a magyarok irányában**, amiket gyűjtőszóval *demokrácia-elégtelenségnek* neveznek. Ebben a nyugati magyar-püfölésben az egykori ellenségekkel a németek is részt vesznek mint kiváló globáldemokraták és atlantista uniósok.

Wilson elnök vallásos hevülettel hitt a demokrácia felsőbbrendűségében és - személyes elhivatottságában - annak terjesztésében. Ilyen szemlélet magának az amerikai demokráciának a sajátja évszázados gyakorlatban. A demokráciát nem foglalták pontokba, mint a Tízparancsolatot. Sok minden jót és nemeset írtak már arról, hogy milyen legyen a demokrácia, de ha összegyűjtjük azokat a gonoszságokat, amiket a demokrácia nevében elkövettek főleg a nagyhatalmak, akkor látható lenne a rávaló hivatkozás értéktelensége.

Magyarországon a királysági intézmény ellentéteként, **ellenségeként jelent meg ez a fogalom**, és 1918-19-ben az ország alkotmányos rendjének megszakítását hozta véres népellenes és nemzetellenes terror által. Másodszorra a szovjet hódoltság hozta meg, és maradt minden valószínűség szerint véglegesen.

(A cikket kivonatosan közöljük. Kiemelések tőlünk. Szerk.)

Balthazár Mártha:

Patagónia, te csodás!...

Puerto Madryn, Punta Tombo, Gaiman és Valdés-félsziget

Isten hozott Patagóniába!

A címben foglaltak kiteszik ama vidékek egyikét Argentína óriási területén, amely bővelkedik a látogatót elkápráztató természeti szépségekben.

Noha nem vagyunk hívei a szervezett csoport-társasutazásnak, feliratkoztunk az Európai Klub utazási irodája rendezésében hirdetett túrára, amelyet barátok már ismertek és melegen ajánlottak. Utunk célja volt a déli féltekén tanyázó bálnák és pingvinek megtekintése és egy apró walesi városka, Gaiman meglátogatása.

*

Indulás a retirói buszállomásról. A tizennyolc órás, nagyon kellemes és kényelmes utazás teljes ellátással, alkalmat adott megismerni a csoportunk tagjait: rajtunk kívül két házaspárt, 12 profi és önálló hölgyet (köztük egy magyar ismerőst) és az utazási iroda tulajdonosát, egyben utunk szervezőjét.

Megérkeztünk Puerto Madryn-i kiváló hotelunkba, ahonnan a kirándulásaink a következő két napban indultak. **Puerto Madryn** a Golfo Nuevo (Új öböl) partján fekszik, remek szállodai és vendéglátó infrastruktúrával rendelkezik, terjedelmes part menti körút, széles, aszfaltburkolatos utcák és a csodaszép sétány egy modern várossá varázsolják, főképp ha Chubut tartomány közeli szomszédos településeihez hasonlítjuk.

Első nap korareggel indultunk el a Valdés-félszigetre, amely 1999 óta a Világörökség része. Természetbarát vezetőnk szakavatott magyarázataival alkalmunk volt megismerkedni a szárazföldi és a tengeri ökoszisztémával.

A Valdés-félsziget sajátos formája az Atlanti-óceánba nyúlik, ahol a látogatóknak megadatik az a lehetőség, hogy természeti környezetben mennyiségben és változatban dús állatvilágot találjanak. Ezen a 360 hektáros természetvédelmi területen összpontosulnak a déli franka bálnák, rozmárok, fókák, tengeri oroszlánok, guanakók, ñandúk, szürke rókák, aztán kormoránok, tengeri madarak és - és ...

A félsziget kopár, száraz, sivár; de érdekesség a Grande nevű sóbánya, amely 40 méterrel a tengerszint alatt fekszik és így Dél-Amerika legmélyebb pontja. Jellemző a félszigetre a változatosság: az üledékes kőzetből kialakult sziklás, szakadékos part óriási sziklazátonyokkal, majd homokos part, apró öblök és lakatlan pici szigetek, és a mindenfelé látható, a szél által alkotott homokbuckák (dűnék).

*

Legnagyobb érdekesség mégis a déli franka bálnák megtekintése. **Puerto Pirámides** kikötő 300 állandó lakosú település. Partjait a meredek szakadék védi, amely messziről a piramisokra emlékeztet, innen a neve. Az engedéllyel rendelkező motorcsónakok innen indulnak, miután traktorok segítségével kerülnek a vízre kb. 50, mentőmellénnyel ellátott utassal a fedélzeten. Ez volt az a pillanat, amit mindannyian vártunk és ami a legnagyobb élményt nyújtotta számunkra. Amint a csónak eltávolodott a parttól és a kapitány leállította a motort, egyszer csak egészen váratlanul és nagyon közel az öböl nyugodt vízéből a farkával önmagát meglökve felmerült egy ezüstszínű, óriási test, egy déli bálna. Egy órát töltöttünk az öböl különböző részein és több alkalommal élveztük, ahogy a bálnák szinte táncoltak körülöttünk! Felejthetetlen volt a látvány szemeinknek és gépeinknek... A vezetőnk kitűnő ismertetést adott a bálnák párosodásának biológiai ciklusáról, teljessé téve ezt a fantasztikus élményt.

Közeledik a bálna

Még közelebb...

Röviden: a déli féltekén élnek, a cetek rendjéhez tartoznak, emlősök, tüdővel lélegzenek, testhőmérsékletük állandó, ellenek és szoptatják a kölyüket. A felső állkapcsukból lógó hosszú szakállon keresztül szűrik ki az ún. krillt (ez egy apró gerinctelen állat, rák), amivel táplálkoznak. Érdekes látványt nyújtanak a fejükön látható bőrkeményedések, kérgesedések, amelyek egyénenként megkülönböztetik őket. A felnőtt állat súlya 55 tonnát nyomhat, hossza elérhet 17 métert, és 150 évig is elélhet. A nőstényeknek háromévente 12 hónapos terhesség után lehet egy kölyke, amely születésekor kb. 5,5 m hosszú és 3000 kg súlyú. Az anyaállat egy éven át szoptatja.

Bálna feje testközelből, a csónakból

A félszigeti öbölbe április és július között érkeznek, ahol a nyugodt patagóniai vízben párosodnak, ellenek (persze a következő évben) és legkésőbb decemberben távoznak. Párosodáskor a nőstény közel a parthoz hanyatt fordul a vízben, három hím körül veszi, ezek testükkel forgatják és váltják egymást, nem vetélkednek egymással. Soha nem lehet tudni, ki az apja a kölyöknek, de a nőstény biztos lehet abban, hogy vemhesen távozik.

*

Tovább utazva 75 km-t kelet felé, egy újabb különleges és érdekes helyre érkeztünk: **Caleta Valdés** a neve. Itt tanyáznak a rozmárok, főképpen augusztustól márciusig és itt történik a szokásos étkezése a kardszárnyú delfineknek. Ezek szintén cetek, emlősök és a delfinek családjában a legnagyobbak. Leginkább februártól áprilisig láthatók, majd október és november között. Ez az az idő, amikor az újszülött rozmárokra vadásznak maguk és családjuk táplálkozására. A patagóniai kardszárnyú delfinek családja 20 tagból áll, vadászati stratégiájuk világhírű. Talán csak 7 vagy 8 család van belőlük az egész világon, saját nevük van. Vadászatuknak az a trükkje, hogy szándékosan zátonyra futnak, amíg elkapják a kis rozmárt.

Delfin

Bébik

Innen északra fekszik **Punta Norte**, ahol tengeri elefántok és rozmárok egész évben láthatók, főleg decembertől áprilisig, amikor is a szaporulási ciklusukban vannak.

E rozmároknak, tengeri elefántoknak a Valdés-félsziget a világon az egyetlen kontinentális, szárazföldi tartózkodási helye. Amikor a szaporodási ciklus megkezdődik, a hímek a parton a legjobb szektorért vetélkednek. Pár héttel utánuk érkeznek meg a nőstények, általában mind vemhesen, és megalakulnak a hím körül a háremek. Három hétre rá, hogy a nőstény megellett, ismét párosodik, de amint vége a szoptatási időszaknak visszavonul a tengerbe étkezni. A szárazföldön maradnak a hímek és minden nősténynyel közösülnek. A kölykök még hat hétig szárazföldön maradnak, amíg a bőrüket váltják és elérik a megfelelő testsúlyt. Nincs fülük, ezért ezer méter mélyen is tudnak búvárkodni. A szárazon nem járnak, hanem esetlenül, lomhán vonszolják magukat. Évente nyolc hónapot élnek a vízben, ez a valódi környezetük. A bőrük speciális: segít a siklásban és része a légzésnek.

Habitat: a kietlen partvidéken heverésznek

A tengeri elefántok az otáriók, azaz a fókák családjához tartoznak, négy uszonyszerű lábuk van, a hím sörényes, van fülük, képesek felkúszni a rakpart és mólók szikláin és forgatják uszonyaikat.

Tengeri elefánt

Második kirándulásunk 180 kilométerre Puerto Madryntól, a délre fekvő **Punta Tombo** helységbe vezetett, ahol 1999 óta a legnagyobb, kb. egymillió egyedszámú patagóniai pingvin rezervátuma van, miután itt találnak védelmet és fészkeiknek az enyhe lejtős dombon, az apró bokrok alatt megfelelő homokos talajt.

A Magellán-pingvinek kitűnően úszó tengeri madarak. Szeptemberben érkeznek a partra a hímek és megkeresik ugyanazt a fészket, amit már előző években készítettek azzal az érdekességgel, hogy igyekeznek a legjobb helyen és nagyon jól megépíteni, mert a fészek minősége fontos szerepet játszik a nőstény odacsalogatásában. Két hétre rá megérkeznek a nőstények, és jellegzetes hangokat kiadva keresik egymást, amíg találkozik a hű pár. Ezek a pingvinek apró növésűek, 50-70 cm magasak és súlyuk 4 és 5 kiló között mozog. A nőstény öt nap különbséggel két tojást tojik, amelyeket negyven napig felváltva költenek a szülők. A fészekben a váltás ötnaponként történik, így módjuk van a tengerben étkezni. Amikor kibújik a tojásból a fióka, testét szürkés pehely borítja, amit majd pár hónap múlva vált. A felnőtt pingvin is évente, mikor vége a szaporodási időszaknak, tollat cserél (vedlik).

Pingvin ország az óceán közelében

A pár minden munkát megosztva végez: etetnek, vigyáznak és megvédik fészküket és fiókáikat. Az étkezés után tele böggyel térnek vissza a tengerből, bögyükben hozzák a táplálékot, amely rendszerint tíz napig is elég a fiókáiknak. Érdemes megjegyezni, hogy a pingvinek csak a déli féltekén élnek.

A Valdés félsziget

Fantasztikus élmény volt pár kilométert végig sétálni a kijelölt ösvényen a sok ezer pingvin között, ahol - mondanom se kell - az elsőbbség az övéké. A legnagyobb élmény viszont egy fióka világra jövetele volt. Nagy figyelemmel és síri csendben álltuk körbe a fészket, amíg a szülő segítségével sikerült megtörni a fiókának a tojást - és kibújt belőle!

Az úton a vezetőnk nemcsak a Magellán-pingvinek életéről beszélt, hanem a vidék őslakosairól is, a *tehuelche* indián törzsről, akik a legnagyobb megértéssel és barátságosan fogadták a walesi bevándorlókat a XIX. század közepétől (ca.1865-88).

Mielőtt visszatértünk Puerto Madrynba, átutaztunk **Trelew, Rawson** és **Gaiman** nevű városokon. Utóbbiban meg is álltunk uzsonnára és futólag megtekintettük Playa Unión strandpartot.

Trelewnek 180.000 lakosa van, kereskedelmi város, semmilyen turisztikai vonzóereje nincs, kivéve az Egidio Feruglio (MEF) nevű paleontológiai múzeumot, ahol több patagóniai dinoszaurusz maradványán kívül néhány év óta egy óriási sárkánygyík csontvázát lehet megtekinteni.

Rawsonban, a tartomány fővárosában csak 20.000 lakos él. Ez volt az első város, amit a walesi bevándorlók fölépítettek. Itt működött a közigazgatási központ. A hivatalos és adminisztratív ügyeket a tartomány lakóinak itt lehet ma is elintézni.

Gaiman egy hagyományos walesi város, turisztikai értékekkel és 5000 lakossal. A walesiek egy *Mimosa* nevű vitorláson 1865 júliusában kötöttek ki, és édesvízforrást keresve több hónapos gyaloglás után jutottak el a Chubut folyó partjáig, ahol megalapították Gaimant. Miért hagyták el hazájukat? Mert meg akarták óvni kultúrájukat, vallásukat és szokásaikat, amelyeket kezdtek elveszteni hazájukban az angolszászok erőszakos uralkodása miatt. Hagyományaik egyik legfontosabb eleme a szertartás szerű délutáni tea, amely a család összetartásának a pillanata. Csoportunk egy ilyen teázó helyen uzsonnázott, ahol lehetőségünk volt megkóstolni a legfinomabb süteményeket, a híres walesi gyümölcsös tortát, amit egy igen finom tea kíséretében fogyasztottunk, majd utána végig néztük Lady Di emlékeit, amit látogatása alkalmából ajándékozott a Tea Háznak. Gaimanban nagyon sok a kőből épített eredeti ház, ezeket a mai napig megőrizték.

Playa Unión kimondottan turisztikai tengerpart. A tenger vize nagyon hideg és partján az árapály miatt nagyon nagy a víz szintkülönbsége, viszont nincs hozzá hasonló part a környéken és ezért az utóbbi tíz évben jelentős mértékben fejlődött.

*

Záró gondolatként: ahányszor lehetőségem van turistáskodni Argentínában, mindig elcsodálkozva és elbűvölve térek vissza Buenos Aires-i otthonunkba. A Teremtő gyönyörű természeti szépséggel, növényzettel és állatvilággal áldotta meg ezt a csodás országot.

Szerző pingvinfészkek mellett

Anno - amikor még nem volt mobiltelefon...

Harsányi Zsolt karcolata *(*)*:

NYILVÁNOS TELEFON

Nem illik a más levelét elolvasni. Éppen így nem illik más telefonját kihallgatni. Szóval tisztában vagyok annak helytelenségével, amit tettem. Lézengtem egy trafikban és úgy tettem, mintha képes levelezőlapot válogatnék. Ezzel sokáig el lehet húzni az időt. Végighallgattam a telefonozókat. Ott volt a fülke mellettem, és noha kint a felirat megnyugtatóan hirdette, hogy „zárt fülke", bizony én minden szót kihallottam, mert a fülke ajtaja rosszul csukódott.

Egy fiatal leány ment be a fülkébe. Baszk sapkája volt és hócipője. Tárcsázott. Letette a kagylót. Megint tárcsázott. Megint letette a kagylót. Így tovább négyszer egymásután. Végre megszólalt.

- Halló! Na végre!

Visszanézett és próbálta becsukni a fülke rosszul záródó ajtaját. Eredménytelenül.

- Halló! Csak azt szeretném tudni, kivel beszélt ilyen sokáig. Halló. Jó, jó. Kimagyarázni, azt tud. Hát ezt most hagyjuk. Csak azt akartam tisztázni, hogy tegnap megint nekem volt igazam, csak a többiek előtt a villamoson nem akartam beszélni. Tessék? Na erre kíváncsi vagyok. (Szünet.) Bocsánat, ha ideges voltam, maga volt az oka, ez nem kifogás, halljuk tovább. (Szünet.) Igen, ezt mondta. És mi volna, ha ilyen lelkiállapotban én mondanám ugyanezt magának, mi? Tessék? Az más? Miért más? És nem is, amit mondott, hanem a hang! A hang!

Ezalatt egy kamasz állott a fülke ajtajához. Topogott türelmetlenül. A leány folytatta:

- Rendben is van. Megmondtam, hogy csak egyet kérek magától, feltétlen őszinteséget.

A kamasz tüntetően benyitott. A leány mérgesen rákiáltott:

- Beszélek, kérem!

Majd visszafordult és folytatta. Még pedig hosszú hallgatással, mert most a másik fél beszélt. Ő csak félpercenként azt mondta: halló. Vagy azt: igen. A kamasz megint megunta, megint jó erősen benyitott.

- Ne tessék folyton zavarni, kikérem magamnak. Halló. Semmi, csak itt folyton zavarnak. Szóval az egészből az a tanulság, hogy maga ismeri az én szubtilis lelki világomat, magának eszerint kellene velem beszélni. Halló. Hát most búcsúzom, itt várják a telefont. Estig megpróbálok tisztába jönni magammal, a többit majd meglátjuk. Félkilenckor, igen. Viszontlátásra.

Kijött a leány, bement a kamasz. A leány letette a húsz fillért, hirtelen eszébe jutott, hogy ő mérges, benyitott a fülkébe és bekiáltott:

- Máskor, ha egy hölgy telefonál, tanuljon illemet.

Azzal büszkén, magasra emelt fővel kilejtett. A kamasz rá sem figyelt, tárcsázott.

- Halló, itt Pista beszél. Szervusz. Hát kérlek, most beszéltem Tihanyival, ő az egészet tagadja. Ő azt mondja, hogy ő az eftécére semmi sértő megjegyzést nem tett. Tulajdonképpen hogy folyt le ez a dolog? (Szünet.) Szóval mégis mondta, kimondottan az eftécére. (Szünet.) De nem arról van szó. Kapkodó fedezetsor, az igenis sértő kifejezés. Ha két tanú van rá, aki hallotta, akkor én őt erkölcsileg lehetetlenné teszem. Tessék? Micsoda beszéd, ha letettem az érettségit, azonnal elintézzük. Fenét párbaj. Boksz, barátom, boksz. Egyszóval abban maradunk, hogy délután ajánlott levelet írunk neki két tanúval. Félötkor ott vagyok. Szervusz.

Egy termetes asszony vette át a helyét, karján szatyor, a szatyorban zöldség.

- Itt Májerné. Igen, Májer Gusztávné. Halló, Szegő úr? Hát úgy van, ahogy mondtam, Szegő úr, tessék nekem új helyet keresni, Szegő úr. Én azt megmondtam, hogy szenet nem hordok. Tessék? Hát persze. Holnap délelőtt megint telefonálok. Alászolgája, Szegő úr.

Már várták, hogy végezzen. Egy cvikkeres úr jött be, vele egy feltűnő külsejű szőke hölgy. Előbb sugdostak valamit, aztán a cvikkeres bement a fülkébe. Tárcsázott.

- Halló, te vagy az, drágám? Innen beszélek a hivatalból. Kérlek, rettenetes sok dolgom van, nem tudok ebédre hazamenni. Halló. Nem, félretenni annak nincs értelme. Ki tudja, mikor jutok haza. Inkább felhozatok magamnak valamit ide az irodába, az uzsonnáig elég lesz. Nem tudom, drágám. Annyi akta van itt előttem, hogy majd leroskad az asztal. Hát szervusz, drágám. Szervusz.

Kijött a fülkéből és odafordult a trafikosnéhoz:

- Kérem, van itt valami jó kiskocsma a közelben? ●

(*) Jókedvű könyv, Petőfi Társaság Bp. 1937

Tanítás Chacóban

Az általam oly' nagyra becsült *Argentínai Magyar Hírlap* múltkori számában rólunk, a Kőrösi Csoma Sándor Projekt ösztöndíjasairól írt cikk végén ott volt az a megtisztelő és felhívó erejű érdeklődés munkám iránt, amire most reagálok.

Mit is csinálok itt, Chacóban? Az ideérkezésem utáni második hetemtől kezdve tanítok. Magyar nyelv és néptáncórákat tartok, kiegészítve egy hon- és népismereti anyaggal. Az órákra való készülés mellett egy átfogó néprajzi alapkutatást is végzek a területen, vagyis a két magyar kolóniában, Villa Ángelában és Coronel Du Gratyban.

Alapvető ismeretek...

Az oktatásra jelentkezők száma összesen a két településen meghaladta a 80 főt, a június közepéig megtartott órák száma pedig a 190 órát. A foglalkozások jellemzően este nyolc órakor kezdődnek, (hétvégén du. Du Gratyban már öt órakor) és este tízig tartanak minden nap, kivéve pénteket.

A kihívás nagy, hiszen a zömében 1920-30 között kijött magyarságnak itt nincs kulturális utánpótlása, kevesen (csak az idősebbek, 65-75 évesek) beszélnek növendékeim közül magyarul, néhányan értenek (a 40-60 év közöttiek). A fiatal és a többi (kb. 68 fő) növendékem most tanulja a nyelvet, új nyelvként! Az eredmények mégis bíztatóak a rendszeres dokumentált felmérések és az egyre többször - Chacóban újra - spontán felhangzó magyar szó, mondat alapján.

A korosztály szerinti csoportok (Coronel Du Graty 3 korosztály, Villa Ángela közös csoportok) tananyagának összeállításakor figyeltem arra, hogy lehetőség szerint a nyelvtanulással és tánctanítással párhuzamosan egyféle kultúraismeretet is kapjanak a hallgatók, nem csak a történelmi, de a mai Magyarországról egyaránt.

*

A csoportok felkészítése eltérő, hiszen Du Graty fiataljai Magyarországra látogatnak augusztusban, így mind nyelv és néptánc, mind magyar kultúraismeret szempontjából speciális felkészítést és tudást igényelnek, amelyet ott - célom szerint - már készségként alkalmazhatnak. A néptánc órákon a stiláris és technikai javítások elvégzése, az állóképesség fejlesztése és egy új koreográfia betanulása van folyamatban.

A néprajzi kutatás eddig főleg Villa Ángelán és környékén teljesedett ki. Most tervezem a kutatásomnak Cnel. Du Graty és környékén történő bővítését. A néprajz általam érintett területei: a tárgyi kultúra, építkezés, emigrációs folklór, tánc és zenefolklór, táplálkozás és gazdaságnéprajz. A néphittel és vallásossággal kapcsolatban is sikerült érdekes anyagokat gyűjteni - bízom a sikeres folytatásban.

A kulturális élet változatos. Erről rendszeresen írok a Nemzeti Regiszter honlapjára. Legutóbb a Nemzeti Összefogás Napja és *Ima Magyarországért* című rendezvényünk volt június 4. és 5-én, amely leírása szintén a fent említett honlapon megtalálható.

*

Az utolsó sorokban ki kell emelnem a számomra nagy megtiszteltetést, hogy itt, Chacóban szolgálhatom Magyar Hazámat és a chacói magyarságot! Az itteni nehéz (út)viszonyok mellett, a mindennapi munkából, tanulásból szabadulva jelennek meg az oktatáson növendékeim. Mindezért és magyarságuk megtartásáért 80 éve folytatott küzdelmük miatt mindenütt csak az őszinte tisztelet hangján tudok magyar testvéreimről szólni. Köszönet a kiváló együttműködésért a Villa Ángelában és a Coronel Du Gratyban működő magyar egyesületeknek és a helyi magyarságnak munkám segítségében, **Vajda Istvánnak**, házigazdámnak és a korábbi, Buenos Airesből lejáró néptánctanár, **Natalia *Naty* Roglichnak** pedig nélkülözhetetlen munkájáért.

Zsonda Márk, Chaco

Keveredtek a kororsztályok a tanórák összeállításakor

Ételszentelés – megható hagyomány

„...Csíkszeredában minden húsvét vasárnap reggelén ételszentelés van. Szép sorjában állnak, civilizált rendben. Nálunk, csángóknál is szokás volt, de mint magyar eredetű hagyományt eltüntették a papjaink. Édesanyámék még szenteltettek az 50-es években.

Az út mindkét irányában

Az erről értesítő román újságíró azt tanácsolja, hogy küldjék szét a levelet, hogy a bukarestiek és a moldvaiak is példát vegyenek, hogyan kell viselkedni egy templomi szentelésnél. Ez a templomban szokott történni, de ilyen sokaság esetén, az utcán zajlik a rítus."

Hit és türelem...

Ezek az idei képek. Névtelen levélíró. Köszönet Emődy Csaba.

Végeláthatatlan, fegyelmezett sor

A pápa magyar misekönyve

Aki nézte az idei Húsvéti Szentmise közvetítését a Vatikánból, meghatódva tapasztalhatta, hogy azt a misekönyvet, amelynek aranyozott borítóját az immár Magyar Örökség-díjas **Ozsvári Csaba** készítette, a Magyar Katolikus Egyház odaajándékozta II. János Pál pápának, és Benedek pápa is használta, most meg Ferenc pápa miséjén a Föld sok-sok lakójával együtt láthattuk. Erre határainkon innen és túl mindnyájan büszkék lehetünk, ahogy bármely nép büszke lenne ilyen esetben.

Ferenc pápa Vatikán

A misekönyv felmutatásakor a Magyarok Nagyasszonya és magyar szentek tekintenek a Szentatyára, de a pápai címer mellett a Szentkorona is látható.

A magyar címer a pápa jobb mutatóujja fölött

Ozsvári Csaba, a nagy tehetségű magyar művész 4 éve sajnos már elhunyt. Idézünk egy gondolatot **Frigyesy Ágnes** több évvel ezelőtti beszélgetéséből Ozsvári Csaba ötvösművésszel:

– 1991-ben domborművekkel díszített misekönyvborítót készített *II. János Pál* pápa részére, a Szentatya magyarországi látogatása alkalmából. Hogy esett épp önre ez a megbízatás?

– Talán a Jóistennek köszönhető. Nem tudom, hogyan történt. Egyszercsak kaptam egy telefonhívást, hogy jön a pápa Magyarországra, és kellene neki készíteni valamit ebből az alkalomból. A *Szent István Társulat* épp akkor jelentette meg az új római misekönyv magyar nyelvű változatát. Ehhez a kötethez kellett készítenem a díszkötést. Minden művészet egyedüli oka és végső célja, hogy a mindenható Örök Istent dicsőítse! ●

Frigyesy Ágnes interjúját 2013. április 26-án publikálták. Forrás Dr. Miklauzič István, Ferenczy Lóránt, mno.hu

Recsk haláltábor volt!

Interjú v. Krasznay Béla, az anyaországi Recski Szövetség elnökével

v. Krasznay Béla

A mintegy 100 kisebb-nagyobb internáló és munkatábor közül a leghírhedtebb a „magyar Gulag”, a Heves megyei Recsk község mellett emelkedő Csákány-kő nevű hegy kőbányája közelében, 1950 októbere és 1953 ősze között, az ÁVH által működtetett kényszermunkatábor.

A Recski kényszermunka- és haláltábor

Malenkij robot, Gulag, internálások, padláslesöprések, Recsk, 1956 vérbe fojtása, kegyetlen megtorlás és sok-sok ezer megnyomorított, tönkretett vagy kioltott magyar élet. Címszavakban így foglalható össze a ***kommunizmus Magyarországon.*** *A recski haláltábor felszabadulásának 60. évfordulóját üljük szeptemberben, és idén jubilál az anyaországi Recski Szövetség is, amely negyedszázada alakult. A szervezet elnöke,* ***vitéz Krasznay Béla*** *mesélt lapunknak a recski haláltábor mindennapjairól:*

- A helyzetem annyiban sajátos, hogy voltam internált Kistarcsán, voltam büntetőlágeres fogoly Recsken és raboskodtam a váci börtönben is. Megtapasztalhattam a kommunisták „vendégszeretetét” 1956 előtt és után is. Mind közül Recsk volt a legszörnyűbb, az ottani viszonyok voltak a legembertelenebbek. Ugyanakkor nem lehet és nem is szabad rangsorolni a kommunisták által elkövetett gazemberségek között, mert érthető, hogy mindenkinek az volt a legrosszabb élmény, amit saját maga, vagy a családja elszenvedett.

- Mint a tábor egykori fogvatartottját és az anyaországi Recski Szövetség elnökét kérdezem: mit kell tudni a recski haláltáborról?

Az egykori, 8 gép-puskával ellátott őrtorony

- 1950 októberében, Rákosi idején kezdte meg működését a „magyar Gulagnak” is nevezett tábor, amelyet 1953 őszéig tartott fenn a hírhedt ÁVH.

- Recsket a források kényszermunka-táborként emlegetik, ám a túlélők többnyire haláltábornak nevezik. Ön szerint melyik elnevezés a helytálló?

- Magam is úgy vélem, hogy **Recsk haláltábor volt!** Az talán elég bizonyíték erre, ha elmondom, hogy érkezésünkkor semmilyen jegyzéket nem vettek fel a személyes holminkról, hanem csak összedobáltak mindent egy halomba. Ez világosan mutatta, hogy milyen céllal vittek oda bennünket, és mennyire nem számítottak arra, hogy bárki is túléli közülünk.

- Mivel indokolták önöknek a recski fogva tartást?

- Soha nem közölte velünk senki, hogy miért kerültünk Recskre. A táborban valós ok és indok nélkül raboskodtunk, pusztán azért, mert valami miatt az ÁVH látókörébe kerültünk, és mert ez a kommunista terrorszervezet úgy látta jónak, ha elzár, elkülönít bennünket. A legkülönfélébb emberek voltak a rabtársaim. Akadt köztük orvos, mérnök, tanár vagy kétkezi munkás éppúgy, mint Auschwitzot is megjárt zsidó

A belső őrség a szögesdrót kerítésen belül irányította a tábor lakóinak életét

ember, csendőrtisztek és altisztek, gyári munkások, szociáldemokraták, földjükhöz ragaszkodó egyszerű parasztok és különböző politikai perek el nem ítélt vádlottjai és gyanúsítottjai. Sorsunk közös volt: családtagjainkkal semmilyen kapcsolatot nem tarthattunk, és nekik azt mondták, hogy kiszabadultunk. A foglyok többsége - köztük jómagam is - Kistarcsáról érkezett Recskre.

- Milyenek voltak a tábori hétköznapok?

- Tömören összefoglalva: borzalmasak! Napi 12-14 órás kemény, fizikai munkát végeztettek velünk, amelyhez a szükséges kalóriamennyiség harmadát-negyedét biztosították csak. Nem véletlen, hogy csakhamar folyamatos ólmos fáradtság, zsibbadtság lett úrrá rajtunk. Egy kőfejtőben dolgoztunk, amely közel egy órás gyalogútra volt a tábortól. Ezt az utat mindennap kétszer megtettük, reggel oda,

A tábor 8 barakkjának egyike: négy 25-30 személyes priccs, két kályha és ülőpad, egy mosdó és latrina

este vissza: sziklafejtés, szállítás, lapátolás, kőtörés, kőfaragás... Amikor jöttek az őszi esők, rövid idő alatt átáztak a ruháink, amelyek megszáradni sosem tudtak az éjszaka. Másnap ugyanazt vettük magunkra - és kezdődött minden elölről. Csoda, hogy megúsztuk végzetes tüdőgyulladás nélkül. Mindehhez hajcsárként viselkedő rabtartókat kell elképzelni, akik a fizikai bántalmazástól, különféle kínzásoktól sem riadtak vissza. Rendszeresen megaláztak, megvertek bennünket. Sajátos kínzási módszerük volt a gúzsbakötés. Ennél a büntetett két karját összekötötték, s térdei alatt áthúzták. Végül egy botot dugtak a karjai és térdhajlása közé, majd oldalt döntötték. A hosszú bothoz szintén hozzákötöttek bennünket, hogy még jobban szenvedjünk. Órákig így tartottak minket - ennek végén kivétel nélkül mindenki elájult. Volt olyan rabtársunk, akit ebben a pózban odalöktek közvetlenül a kályha mellé. Egy idő után üvöltött a fájdalomtól, mert a kályha égette a kezét, de rá se hederítettek. Szegény nemcsak lelkileg, hanem testileg is maradandó sérülést szenvedett, több ujját is csonkolni

A barakk belső tere

kellett. Az is megtörtént, hogy az erdő mélyén odaparancsoltak bennünket magukhoz és a fogva tartóink azon versenyeztek, hogy melyikük képes egy ütéssel földre küldeni egy foglyot. Ezeken az állatias kínzási módokon nem érdemes csodálkozni, mert többször is közölték, hogy nekik nem kell elszámolniuk velünk. A viselkedésük is ennek megfelelő volt…

- Igaz, hogy létezett egy ún. büntetőbrigád is?

- Igaz és sajnos mindvégig ennek a brigádnak voltam a tagja… Külön barakkban voltunk elszállásolva, egymáson kívül senkivel nem érintkezhettünk. Ha valaki hozzánk szólt, azonnal bevágták közénk. Mi voltunk az elsők, akik kivonultunk a kőfejtőbe, és a nap végén mi jöhettünk be legutoljára. Külön munkaterületünk volt, a legnehezebb részét kaptuk mindig a munkának. A helyzet csak 1953-ban kezdett kissé enyhülni, amikor **Nagy Imre** rendeletben tiltotta meg a további internálásokat. Erről a rendeletről persze odabent nem tudtunk, csak annyit érzékeltünk, hogy kevesebb a verés, a gúzsbakötés, némileg javult az élelmezésünk és feloldották a büntetőbrigádot is.

Priccsek

- Hogyan lehetett kibírni, túlélni és egyáltalán embernek maradni ilyen embertelen körülmények között?

- Ehhez elengedhetetlen volt a belső tartás. Tapasztalataim szerint három dolog adhatott tartást és lelki erőt az embernek Recsken: az Istenbe vetett hit, a mély nemzeti elkötelezettség és a „csak azért is megmutatom” érzés. Az önsajnálat, a saját, sanyarú sorson való szánakozás viszont egyet jelentett a biztos halállal *(l.Hufi 4.o.).*

- Hány halottja van a recski tábornak?

- Nemhogy pontosan, de még közelítően sem tudom önnek ezt megmondani. Sem hivatalos lista, sem pedig hozzávetőleges számadat nem létezik sajnos ez ügyben. Az biztos, hogy sok társunk halálának voltunk közvetlen szemtanúi. Olyan is volt, hogy munka közben veszítette valaki az életét, és az is gyakran megesett, hogy valaki arra ébredt: a mellette alvó bajtársa az éjszaka elhunyt. Az így eltávozottakat rendre elföldelték, többnyire mindenkit máshová, sőt, olyan híreket is hallottunk, hogy egy közeli dögkútba dobták sok elhunyt földi maradványát. - Ennek utánanéztünk, feltárattuk a szóban forgó dögkutat, ahol nem találtak emberi maradványokat. Miután mindeddig másutt sem akadtunk meggyilkolt társaink nyomára, sajnos annak a lehetősége is elveszett, hogy legalább utólag meg lehessen adni a végtisztességet a szerencsétlenül jártaknak. Az biztos, hogy jelenleg már csak 19-en élünk az egykori recski fogvatartottak közül.

- A tábor bezárása összefüggheti Sztálin halálával és az ezzel együtt járó belpolitikai változásokkal?

- Minden bizonnyal ez a magyarázat, bár nyilvánvaló módon azt sem indokolták meg számunkra, hogy miért engednek szabadon bennünket. Az biztos, hogy **Sztálin halála** után enyhült a diktatúra szorítása, és ezzel nyilvánvalóan összefüggheti Recsk felszámolása is. Ami nemcsak a rabok elengedését jelentette, hanem azt is, hogy magát a haláltábort is eltüntették a föld színéről. Egy évvel a tábor bezárása után barakkostól, szögesdrótostól, őrtornyostól együtt lebulldózereztek mindent, hogy semmi ne maradjon belőle. A rendszerváltást követően az első és legfontosabb feladatunk az volt, hogy megkeressük és felkutassuk a haláltábor egykori helyszínét. Ez jóval nehezebb volt, mint elsőre gondoltuk, ui. a

Zárka

környéket beültették gyorsan növő fákkal, így addigra teljesen benőtte az erdő az egykori tábor helyét.

- Azzal engedték útjukra önöket a szabaduláskor, hogy vagy hallgatnak a sírig, vagy mennek a sírba. Meg tudták állni, hogy ne beszéljenek arról, mi történt önökkel?

- Meg bizony! Azok után, amit átéltünk, nem mertük volna kockáztatni azt, hogy ismét bevigyenek bennünket, fogta a száját mindenki. Ugyanakkor, ha találkoztunk egymással, az mindig felemelő volt. Az egykori recski rabok mindenütt különleges tisztelettel köszöntötték egymást, igazi bajtársias módon viszonyulunk ma is egymáshoz. Minden esetben jó érzés volt találkozni, akár csak egy kézfogás erejéig is, hiszen végső soron túléltük a szörnyűségeket! A Recsken átélt közös szenvedés, közös rabság egy életre összekovácsolt bennünket. A rendszerváltás előtt is tudtunk egymásról, és az 1988-ban megalakult Recski Szövetség keretein belül most már nemcsak lélekben, de intézményesen is összetartozunk.

- Amikor megtörtént a rendszerváltás Magyarországon, elismerték végre az egykori recski fogva tartottak szenvedéseit állami szinten is. Mennyit változott ez által az önök helyzete?

- Erkölcsileg és anyagilag is kaptunk némi kárpótlást a magyar államtól az **Antall-**, valamint az első **Orbán-kormány** idején. A helyzetünk így anyagi értelemben is könnyebb lett egy kicsit, bár nyilván vannak dolgok, amelyeken *semmilyen utólagos pénzösszeg nem tud segíteni.* Az igazán lényeges egyébként az volt számunkra, hogy végre megszűnt az a képtelen helyzet, amelyben még nekünk, egykori fogva tartottaknak kellett bujkálnunk, suttognunk. Most legalább már teljesen nyíltan lehet beszélni mindarról, ami Recsken történt. Nagy erkölcsi elégtétel számunkra, hogy a legmagasabb rangú állami vezetők is közösséget vállalnak velünk. A tavaly őszi megemlékezésen **Áder János** köztársasági elnök úr személyesen mondott beszédet az emlékparkban, idén pedig a kommunizmus áldozatainak emléknapja alkalmával **Orbán Viktor** miniszterelnök úr és **Lázár János** államtitkár úr tisztelt meg bennünket. Hallottunk a kormány legújabb tervéről is, amellyel ismételten segíteni kíván bennünket, ezt is jóleső érzéssel fogadtuk.

- Idén 60 éve, hogy felszabadult a tábor. Az évforduló kapcsán Béla bátyám mit üzenne a mának és a holnapnak?

- Recsk legfontosabb üzenete talán az, hogy ide jut egy ország, ha bármilyen eszmerendszer érdekében hajlandó feláldozni saját népét, vagy annak egy részét. Nagy örömmel tapasztalom, hogy évről-évre egyre több fiatal tekinti meg az 1996-ban felavatott recski emlékparkot, sok esetben iskolai tanulmányi kirándulás keretén belül. Nagyon fontos, hogy **a fiatalokkal is megismertessük a kommunizmus rémtetteit**, amelynek egyik leggyalázatosabb megnyilvánulása volt a recski haláltábor. Azt vallom, hogy ezek a dolgok soha nem merülhetnek a feledés homályába!

Kovács Attila

[Néhány kiegészítő adat Dr. NY. P. csendőr százados A recski internáló tábor, 1952. *visszaemlékezéséből származik. Szerk.]*

A tábor területe, mai nézet

†

Az Argentínai Magyar Intézmények Szövetsége fájdalommal jelenti, hogy

Fóthy István

június 20-án, életének 76. évében, súlyos, hirtelen halálossá vált lappangó betegség áldozata lett.
Az elhunytban nemcsak barátot, hanem egyik fő tagintézményünk, a Mindszentynum leleményes és aktív elnökét gyászoljuk.
Béke poraira!

Az AMISZ Vezetősége

Mit hallott az AMH ?

Elhalálozások

- Fóthy István *Öcsi* gyerekkori barátunk hirtelen halála nemcsak személy szerint alulírottat, hanem az egész kolóniát megrendítette. Ezeket a veszteségeket igen nehéz pótolni, lévén Öcsi főleg az utolsó éveiben igen eredményes és sikeres vezető egyénisége közösségünknek, és áldásos tevékenysége föllendítette az általa elnökölt Mindszentynumot. Isten Veled. Öcsi!

Születés(ek)

Sajnos tőlünk távol „szaporodik kolóniánk..." **Zöldi Marci** és **Cristina** családjában megjött a 10. unoka. Június 20-án, Houstonban megszületett **Zöldi Micaela, Marcika** kishúga. Szívből gratulálunk a szülőknek - **András** és ***Vere*** -, a nagyszülőknek és nagynéniknek!

Utazók

- Ahogy jeleztük, **Bonczos Zsuzsi** rovatvezetőnk egy hónapos európai útja közben Budapesten az őt kísérő lánya, **Frankené Sebess Márti** szerencsétlenül kificamította egyik lábát. Immár németországi otthonában lábadozik.

- Widmerné Kranauer Judit *Fruska* Budapesten járt és összejött az ott tartózkodó **Kesserű Judittal**, régi barátnőjével.

- Gorondi Péter és **Judit** 3-hetes látogatással lepték meg Budapesten **Palkóékat** és a 3 kislány unokát. A legidősebbet, **Laurát** most magukkal hozták, hogy itt járjon néhány hétig a Szent László Iskolába spanyoltanulásra.

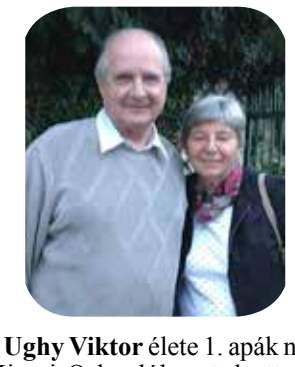

- Ughy Viktor élete 1. apák napját Miami-Orlandóban töltötte ***Pao*** feleségével és a kis **Attilával** egy rövid szabadság alkalmából.

- Az **Oleanderek** közül 4-en összefutottak Budapesten, és t.k. **Vass Mátyásékkal** voltak együtt. **Vágó Imola** is arra járt, de más időpontban.

- Zumpf Patrícia és fia, **Kuklenyik Tomi** hosszú készülődés után végleg leköltöztek Barilocheba, ahol az idei 1. nagy havazást élvezhették. Biztosan felveszik a kapcsolatot az ott élő magyar ismerőseinkkel!

- Az Ars Hungarica meghívására és a KIM részleges támogatásával érkezik a **Leidemann Sylvia** alapította budapesti ***Encuentros*** együttes, amely több éves szünetelés után 2009-ben kezdte újra működését. Repertoárjukban t.k. a spanyol reneszánsz, a dél-amerikai Chiquitos jezsuita missziókból származó barokk egyházi művek és a Soproni Evangélikus Levéltár zenei gyűjteményének eddig feltáratlan darabjai szerepelnek. **Figyeljük az eseménynaptárban az itteni föllépéseik részleteit**!

Események

- Zaha Gábor és **Vajtay Kati** ikergyermekei, **Ádám** és **Diana** novemberben lettek 18 évesek. New Brunswickban az IHM nővéreknél érettségiztek, magas átlaggal, és bekerültek a Rutgers egyetemre.

- A Kanadában élő **Zaha Laci** és **Székely Otti** lánya, **Anikó** (21) most diplomázott pszichológiából a torontói York Universityn és jelenleg egy posztgraduális programban vesz részt.

- Novák Kinga PhD graduációját ünnepelték május 21-én a Berkeley-i egyetemen.

Mama Kesserű Judittal és keresztmama Dömötör Évával

Folyt. a 11. oldalon

Egy intenzív élet margójára

Fóthy István hihetetlenül nagy optimista volt már kisgyerek korától fogva. A depressziónak nyoma sem volt egész életében. Módomban volt őt utolsó tíz napján betegágya mellett kísérni. Ez a tíz nap volt életem egyik legkimagaslóbb élménye. Eleinte erősködött, hogy ő még sokáig élni fog. Csak a napok múltával tudott lassan belenyugodni Isten akaratába. Istenhite ugyan a 9 évvel ezelőtti szívoperációja óta nagy mélységeket ért el, de a halál valósága mégis súlyos próbára tette, amíg nagy családja körében el nem jutott a teljes békéhez.

Ő is Budapesten született. Az egész család együtt menekültünk annak idején a város ostroma elől. Először Ausztriába, a végén pedig Buenos Airesben kötöttünk ki. Már 15 éves korában bemutatta élelmességét, amikor - Belgrano összes üzleteit lelátogatva - annyi éjjeliszekrény lámpát adott el, hogy társammal együtt alig győztük a gyártást. A középiskola után, Apánk példáját követve, mérnöki pályára lépett, de később a közgazdászati egyetemet végezte el.

Esküvője Balogh-Kovács Judithtal nagyméretű koloniális esemény volt. Tartós eredménye is lett: 6 életrevaló gyermek és később immár 17 unoka gyarapítja a világot.

Együtt dolgoztunk hárman az Apánk által alapított elektromos cikkek gyárában, ami társulásunkkor a Pannonia S.A. nevet kapta. Apánk halála után szétváltunk, és István építkező vállalkozásba kezdett. Ennek az időnek kimagasló eredménye az általa épített lakótelepek Nueva Federación, Entre Ríos tartomány újra alapított városában, amikor a Salto Grande vízi erőmű építésekor az egész várost át kellett helyezni.

Később a "Steyr Argentina" golyóscsapágy-gyár pénzügyi főnöke lett, egészen addig, amíg Steyr a gyárat el nem adta. Az ausztriai központ vezetősége nem tudta számokban felfogni Argentína zaklatott inflációs világát, ezért István kénytelen volt egy különös könyvelési rendszert kidolgozni és az évi jelentéseket személyesen elmagyarázni nekik. Ez a gyakorlat arra vitte őt, hogy mint önálló szaktanácsadó sok cégnek újabb fajta könyvelési rendszereket rendezzen be, amik a könyvelésen keresztül tették a cégeket irányíthatóvá. A vasfüggöny megszűnése után Magyarországra hívták. Hosszú ideig a magyar bankembereknek tartott kurzusokat. Ezeknek célja a nyugati könyvelési és bankrendszer titkainak gyakorlati elsajátítása volt.

Magyar vonalon, fiatal korában hosszú ideig cserkészparancsnok volt és a „roverekkel" megalapította a vízicserkész rajt. Utolsó 20 évében a Mindszentynum magyar katolikus egyházközség vezetőségében dolgozott, több ízben mint elnöke. Célkitűzése volt a Mindszentynumot, értékes épületével, a magyar kultúra szolgálatába állítani, és így az argentin kultúrtársadalomban helyet biztosítani neki. Mintaként erre szolgálnak: az "Alliance Française", a "Cultural Inglesa", a "Dante Alighieri" és a "Goethe Institut" nemzetközi szervezetei. Erre a célra sikerült megnyernie már évekkel ezelőtt a magyar Kormány támogatását, eleinte a karbantartási és felújítási költségek fedezésére. Utoljára pedig a „Balassi nyelvintézeten" keresztül egy vezetőt neveztek ki, aki félnapi elfoglaltságként feladatként kapta a Mindszentynum átszervezését a fennemlített nemzetközi kultúrintézmények mintájára.

Utolsó éveiben minden energiáját ennek a célnak szentelte. Ebben sokan segítették. A végső siker halálos ágyán érte őt, amikor is a Balassi Intézet küldöttjei eljöttek Buenos Airesbe és hivatalosan bejelentették ennek az állásnak a betöltését.

Remélhetőleg az utódok ki fogják használni ezeket a jó előfeltételeket, és megvalósítják az általa elképzelt **Magyar Kultúrintézet** tervét.

Másra térve: Hosszú ideig azt hittem, hogy az élet szétvitt bennünket. Az utóbbi napok viszont azt bizonyították, hogy közelebb állunk egymáshoz, mint valaha.

Bátyád Gyuszi

†

„Olajoddal fölkentél, fehér ruhába öltöztettél,
Tüzet adtál a kezembe,
hogy vigyem a fényt, oh! a sötétben.
És fellobbant a láng,
egy sötét csillagtalan éjszakán."

Mély fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk mindazokkal, akik ismerték és szerették, hogy

FÓTHY ISTVÁN GYULA BÉLA MÁRIA

életének 76. évében 2013. június 20-án, családjával körülvéve békében elhunyt.

2013. június 29-én 15 órakor a Mindszentynumban Szentmisét ajánlottunk lelki üdvösségéért, és ezt követően ugyanott elhelyeztük hamvait.

Szeretettel gyászolják: Felesége, gyermekei, unokái, bátyja, sógornője, unokahúgai, unokaöccsei és kiterjedt baráti köre.

István, legjobb barátom!

Csak pár hónapja kértelek meg, ha az idő eljön, miként rendezd meg temetésemet. Isten azonban másként rendelkezett. Itt áll családod, barátaid, az oly nagy gonddal vezetett Intézmény tagjai, hogy búcsúztassuk a szeretett férjet, családapát és vezetőnket, mindnyájunk példaképét.

Isten megáldott nemcsak egy kiváló élettárssal és sok gyermekkel, de számos unokával is, akik mind szeretettel függtek „nagypi"-jukon. Részükre egy soha el nem felejthető példakép maradsz mint a családot összetartó kapocs, Istenben hívő, magyar pátriárka.

Mély vallásosságod mintaképe a keresztény élet megvalósításának. Barátaid mint példás, magyarságát soha el nem felejtő útmutatóként emlékeznek meg Rólad.

A Mindszentynum legtevékenyebb és legtehetségesebb vezetőjét veszti el személyedben. Meglátásaid, hogy Intézményünket hogyan kell az utókornak továbbadni, hogy életképes maradjon, a Te érdemed. Feladatunk, hogy ezek az irányelvek - továbbra is érvényben maradva - sikerre vezessenek.

Végül számomra marad, hogy egy felejthetetlen barattól kell búcsút vegyek, kérdezve: „Hol vagy, István, hű vezetőnk, példaképünk, miért kellett elhagynod bennünket?"

Isten adjon nyugodalmat Neked.

Bobrik Gyurka

.....

Kedves Fóthy Család!

Magyarország Buenos Aires-i Nagykövetsége nevében mély részvétünket fejezzük ki István halála miatt.

Számunkra Fóthy István a legértékesebb hozzájárulást adta az argentínai magyarsággal folytatott együttműködésben. A Mindszentynum elnökeként hatékony munkát végzett a helyi keresztény magyar közösség érdekében, és felbecsülhetetlen érdemeket szerzett a kultúra és a humán kapcsolatok fejlesztésében.

Áldozatos munkája méltó kifejezésének tekintjük, hogy a Balassi Intézet külföldi társult kulturális intézményként ismerte el a Mindszentynum Zarándokházat, és együttműködési megállapodást kötött vele. A fájdalmas szomorúság perceiben büszkék lehetünk rá, hogy utolsó napjaiban István maradandó alkotással búcsúzott el tőlünk.

Nyugodjék békében, emlékét megőrizzük.

Buenos Aires, 2013. június 24.

Barcsi Gyula
Ideiglenes ügyvivő

.....

Kedves gyászoló Család!

Megrendülten értesültem István haláláról.

A magyarság ügyének elkötelezett, erőtől sugárzó, újításokra is nyitott személyisége mindenkit magával ragadott már az első találkozáskor. A Balassi Intézet társult intézményeként működő Mindszentynum vezetése jobb kézben nem is lehetett volna.

Nekem személyesen is sokat jelentett, hogy megtapasztalhattam: a magyar kultúra terjesztésének hálózatához csatlakozó intézet vezetőjeként - az idők szavát megértve - a megújulás reményében új utakat keresett: azt tervezte, hogy új munkatársa segítségével szélesre tárja az intézmény kapuit az argentin nagyközönség előtt.

Budapestről kiküldött munkatársaink is látták, milyen sokat jelentett a személye és fáradhatatlan munkája a Buenos Aires-i magyar közösség számára. A családtagokban is mélyen gyökerező hazaszeretet és tenni akarás is István és a mindenben mellette álló felesége, Judit példamutatásának eredménye.

Azzal az ígérettel kívánok a családnak sok erőt a veszteség elviseléséhez, hogy a Balassi Intézet a továbbiakban is megad minden segítséget István munkájának, szellemi örökségének kiteljesítéséhez.

A mi veszteségünk nem mérhető a család veszteségéhez, de kérem, hogy gyászukban fogadják őszinte együttérzésemet.

dr. Hatos Pál
főigazgató

Mi történt? Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

„Adjon Isten jó napot!" - hallottam gyermekkoromban Magyarországon. Most a föld déli feléből, Argentinából köszöntöm kedves olvasóimat, és *„jó fél évet"* kívánok a következő 6 hónapra. Nem kívánok „jobbat", csak rosszabb ne legyen, mert, ahogy a bölcs német közmondás is joggal állítja, „selten kommt 'was besseres nach" (ritkán következik valami jobb)...

Az elmúlt hetekben a természet súlyos csapásokkal, árvízzel sújtotta Argentínát, a napokban Magyarországról kaptunk az árvízről fenyegető híreket. A természet nem részrehajló. A múltból ma nem meríthetünk új erőt, de felrázhatjuk bizalmunkat a jó Istenben és az igazság győzelmében. A világ - és ebben hazáink - sorsát viszont gyarló emberek, kormányok vezérlik, nem mindig igazságos vagy nekünk tetsző irányba.

Magyarországon a Fidesz, **Orbán Viktorral** élén, az elmúlt 3 év kormányzása alatt főleg az I. világháború „Trianon" és a II. világháború „holokauszt" traumáit, minden esetben jó szándékkal, becsületesen igyekezett enyhíteni. Júniusban újult erővel TRIANON került a közhangulat, a politikai programbeszédek vezérfonalába. 2010. május 31-én az Országház, a trianoni békeszerződés aláírásának emlékére június 4-ét a *Nemzeti Összetartozás Ünnepének* nyilvánította.

Ezen a tragikus döntésen sírunk, ezen rágódunk immár 93 esztendeje. Régi és új történészek keresik, hogy ki a hibás vagy a bűnös. Az idén elhangzott szónoklatok között egyet sem hallottam, amelyben elismerték volna Horthy és vitéz kortársai érdemeit, akik egy szétdarabolt országot csekély 25 év alatt lábra tudtak állítani, még egy világkrízis közepette is. Mi, Dél-Amerikában élő magyarok szeretnénk büszkék lenni magyarságunkra, *szeretnénk összetartozni honfitársainkkal*. A lelkesítő, jó példát, új erőt Magyarországtól várjuk.

*

Argentínába emigrált magyar közösségünk függetlenül attól, hogy ki elől menekült, csak az elmúlt néhány évtizedben forrt össze dicséretre méltó megértésben. Miért?

Köszönhetjük elsősorban befogadó hazánknak, ahol egy szegény idegent soha nem néztek le vagy gúnyoltak ki. A gazdagabbakat vagy képzetteket megbecsülték. Jóllehet nem siettek segítségünkre, de békén hagytak. Az Osztrák-Magyar Monarchia bukása után Magyarország diplomáciai külképviselete lassan alakult ki. A II. világháború kitörése után Argentína eleinte semleges maradt, a nemzetközi kémkedés központja lett, majd a győztesek oldalán kötött ki. Érthető, hogy Magyarországról csak hivatásos, a Monarchiában képzett követet, mint **Nickl Alfréd, Haydin** vagy **Bóbrik Arnó**, később csak ügyvivőt, mint **Semsey Andort** fogadott szívesen. Ezekkel a két háború között érkezett magyarok is tartották a kapcsolatot. 1945 után a kommunizmus elől menekülő magyarok a Rákosi kormány magyar követségével hadilábon álltak. Kölcsönösen gyanakodtak egymásra. Nem érintkeztek.

Köszönhetjük továbbá a rendszerváltás utáni, 1990-ben az első demokratikusan megválasztott, **Antall József** kormánya kiküldöttjeinek, akiknek sikerült megbékéltetni vetélkedő, de hazafias magyar közösségünket. Argentínában már a 20-as évektől kezdve alakultak virágzó magyar egyesületek, a 30-as évektől kezdve jogi személyiséggel rendelkező intézmények is, amelyek főleg azért versengtek, hogy ki a jobb magyar, vagy a legrégibb az országban.

Magyarországon abban az időben nem volt könnyű spanyolul beszélő, képzett, hivatásos diplomatát találni. **Major László** lett az első Argentínába kiküldött nagykövet, akiben mind ezen tulajdonságokat megtalálták. Az ő nevéhez fűződik, hogy megalakulhatott az **Argentínai Magyar Intézmények Szövetsége**, az AMISZ, amely július 13-án díszebéd keretében ünnepelte meg keletkezésének 20 éves fönnállását.

Kolóniánk Eseményei

Május végére magyar Intézményeink eseményeit Hírlapunk jó előre meghirdette. Előrelátásunk ellenére vasárnap, május 26-án, 3 elmulasztthatatlan koloniális esemény zajlott le, több-kevesebb résztvevővel. Közösségünk leglelkesebb tagjai sem tudnak egy napon több mint 2 eseményen részt venni! Elárulom, mint kolóniánk *Public Relations* korelnöke, hogy voltak rendkívül aktív, lelkes személyek, mint **Zöldi Márton, Rugonyi Attila** és **Demes Ferenc**, akik bizonyították, hogy ez még sincs kizárva: a Segélyegylet-Szent István Otthon közgyűlését követő *asadóról* Chacaritába száguldottak, hogy az AMISZ által rendezett, Hőseinkről megemlékező ünnepségen tisztelegjenek. Három derék férfi után megemlítem legtevékenyebb 2 női honfitársunkat: **Némethné Siraky Lenkét** és **Francisconé Balthazár Márthát,** a Segélyegylet és az Otthon aktív tagjait, akik az ebéd rendezését áldozatkészen vállalták és utána részt vettek, sőt dolgoztak a Kolomp csoport vidám vacsoráján a Hungária klubban.

A Hősök falánál többen jelentek meg, mint amire számítottak. Chilaverten a Szent István Otthonban sajnos kevesebben. Örömmel jelentem, hogy az ebéd kitűnően sikerült. Idős testvéreink jól mulattak. A bevétel fedte a költségeket, mert olyanok is kifizették a hozzájárulást, akik nem tudtak részt venni. De mi lenne, ha a jövőben jobban ügyelnénk a rendezvények halmozására egy s ugyanazon a dátumon? Nem járnánk mindnyájan jobban?

*

Május 30-án, csütörtök 20 órára, a folyó menti Golden Centerbe hívta meg EUROGALA estélyre a Club Europeo és az EU delegáció a „Magyar Intézmények" tagozatát megünnepelni a Club fennállásának 10 éves jubileumát. Csodálatosan kivilágított, feldíszített teremben, elegáns estélyi öltözetben gyülekezett, falatozott és iszogatott több mint 300 vendég. 22 órakor vonultunk át az ebédlőbe, ahol névre szóló 8 vagy 10 személyes asztaloknál foglaltunk helyet. A magyarok 2 asztal körül 17-en vettünk részt. A megnyitó üdvözlő beszédet **Adolfo Caffaro-Kramer** német üv. titkár tartotta. A vacsora közben a tagországok képviselői állandóan folyó műsor keretében beszédekkel, beszámolókkal örvendeztették meg az egybegyűlteket. Egy 6-tagú kórus, hangszerek nélkül, zenekari szintű, ritmikus tánczenét produkált, amelyre mindenki táncra perdült. Az elhangzott szónoklatokból az EU delegátus egy mondata ragadta meg figyelmemet: *„Argentínában alakult meg először Club Europeo, mert Argentína európai 'disszidensekből' jött létre, azoknak lett új hazája"* (*Dissident*: olvasd száműzött, kiutasított, elmenekült, üldözött, elvándorolt...) Az első alapító tag a német Club Alemán volt, amelyet szép sorrendben 12 nemzetiség követett: 2. Asociación Belga, 3. Club Francés, 4. Asociación Holandesa en la Argentina. 5. Club Danés, 6. Club Inglés de Hurlingham, 7. Asociación Sueca, 8. Asociación Austríaca en la Argentina. 9. Club Español, 10. Círculo Italiano, 11. FEHRA, Federación de Entidades Húngaras de la República Argentina (az első „bővítés" a 10 alapító után!), 12. Federación Panhelvética en la Argentina, 13. Asociación Cultural Polaco-Argentina.

A díszasztal, megszokott társasággal: *b.-j.:* Heftyné Kató, a nagykövet házaspár és Szabó Éva férjével, Jorge Puricellivel

A közkedvelt magyar nagykövet, dr. Varga Koritár Pál és felesége, Bettike

Jakab Nándi feleségével, Török Zsófival és *jobbra* Egey Gyuszi, jó hangulatban!

A mi, magyarok Club Europeo tagságát az AMISZ-on keresztül az akkori magyar nagykövet, **Józsa Mátyás** és **Puricelliné Szabó Éva** elnöknő együttes közbenjárása eszközölte ki. 2008-ban léptünk be hivatalosan. Ma, 2013-ban látjuk, hogy ez a tagság milyen tiszteletreméltó, örvendetes, sőt hasznos lehet. Minden sikernek feltétele a kapcsolatok ápolása. Gyermekeink, unokáink ma már nem élnek kizárólag magyar körben. Az Európai Unió tagjaként barátságban, kapcsolatban kell legyenek befogadó új hazánk és az európai országok leszármazottaival is.

*

Benedekné Marika és szerző

Most elrepülök meglátogatni **Sebess Márta** lányomat és unokáimat Németországba, de az AMH kettősszáma után következő szeptemberi számban újból jelentkezem beszámolómmal.

Jó pihenést, kikapcsolódást kívánunk kedves Rovatvezetőnknek! Szerk.

[A képeken látottakon kívül még részt vettek az EUROGALA estélyen: Redl Erzsébet és Ferenczy Lóránd, Grabner András és felesége Nagyiványi Patrícia, Balthazár Mártha és férje Eduardo Francisco, Paál Magdolna és társa Juan Carlos Torres. Szerk.]

MIT HALLOTT AZ AMH? ...

EZ-AZ

- Július 7-én emlékezik meg a tudományos világ **Ferenczi Sándor** orvos és pszichoanalista születésének 140. évfordulójáról (Miskolc, 1873.7.7 - Budapest, 1933.4.22), valamint rövid életének hagyatékáról, amely messze megelőzte korának szellemét.

- Rudolf Hepe barátunk részletesen emlékezett meg a magyar Hősök napjáról a június 8-i *Argentinisches Tageblatt* laptársunkban.

- Szekeres Szabolcs szakértőként vesz részt a MOMA- (Modern Magyarország Mozgalom) „a gazdaság, a szabadság, a nemzet és Európa" kérdéskörében.

- Az új református templomavató ünnepségen részt vett az „egész" kolónia, mert sajátjának érezte az eseményt. A hozzánk beérkezett vélemények egyaránt az *összefogás* fontosságát hangsúlyozták, kifejezvén: a kolóniánk jövője múlik azon, miként reagálunk a bennünket mozgató belső erőkre, indulatokra. *Csakis összefogva és közösen tudunk hozzájárulni túlélésünkhöz!*

Folyt. a 10. oldalról

A minket összetartó kapocs, amely erőt ad a föladathoz, elsősorban és majdnem kizárólagosan a nyelvünk, hagyományaink tiszteletben tartása és megőrzése. **(BGT és HKZS)**

Hirtelen és nem várt, sajnálatos esemény miatt a Mit Hallott rovatunkat jelen számunkban lényegesen rövidítettük. Igyekszünk a kimaradt híreket következő számunkban pótolni.

Találkozunk a Hungáriában!

Templomszentelés

Apák napja, templomszentelés
A Hungi mellett volt a vétel,
Nem volt semmi ellenvetés.
Időközben Jenőke őrzött padokat
Nem voltak, így nem tárolt papokat.
A zongora is kétszer hurcolkodott
Sok minden dacára ép, az A, 440
Le nem hangolódott.
Sok muri, költözködés,
Na meg az új ház vétel,
Rengeteg áldozat, ezer cuccos tétel.
Persze sok átírás, ingatlan, satöbbi
Megjött *eventusra* Écsről a Szent Gyöngyi!
Imígy a megnyitás bizony ünnepélyes
Még koncert is van, minden ragyog, fényes.
Ezért az új templom zsúfolásig tömve
Ima, hit, szép beszéd mint mágnes
Biztat a jövőnkre!
Nem vagyunk Debrecen
De mégis *consummatum est*
Legyünk csak „indián" utánzás
Kálvin tér-Budapest...

Schirl Pali, *úgy is mint Zengúz*
(2013. június 16)

Itt búcsúzunk a 100. számunkkal. *Újból jelentkezünk* ***szeptember 1-jén.*** *Addig Olvasóinknak sűrű elfoglaltságuk lesz 1) kettősszámunk áttanulmányozásával és 2) az augusztusi programözön látogatásával. A viszontolvasásra!* ***AMH***

Előtte - és utána

Szerkesztő a jelen kettősszám

inditásakor... ... befejezésekor

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

Alapító Fővédnök: ***Rubido-Zichy Hohenlohe Senta*** (†)

Alapító Védnökök (2005):
Alitisz Constantino - Eickertné Rubido-Zichy Antoinette (†) - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móricz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (†) - Zilahi-Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005-től 2012-ig US$ 100.-on felüli adományozók (ábécésorrend):

(1x) B.Á. (Kanada) - Csesztregi Ferenc - Gosztonyi Attila - Jakab János (USA) - K.I. - Dr. Kraft Péter - Meleg Piroska - Sisa István (†) (USA) - Szekeres Zsolt - Tanyi József és Ildikó (Kanada) - Widmerné Kranauer Judit (Svájc) - ifj. Zaha Sándor és Alexandra - Zombory István
(2x) Grosschmid Mária (Mo) - Kurhelec János
(3x) Dr. Andrés Faragó - Gorondi István és Edith - Magyar Református Egyház - N.N.
(4x) Álvarezné Zöldi Viktória (Mexikó) - Pejacsevich Alexis - Mészáros Lászlóné Angéla - Kalpakian Ervin (†) - Dr. Besenyi Károly
(5x) Dobosi Szabó Anikó - Erdődy József - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†)
(6x) Dőry Ilcsi - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess"
(7x) Móricz Istvánné
(8x) Dr. Alitisz Constantino - Dr. Farkas Ferenc - N.N. és N.N. - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Dr. Orbán László - Zilahi-Sebessné Bonczos Zsuzsa

2013:
- Luraschiné Földényi Judith (Ausztria)
- Dobosi Szabó Anikó
- Hamza István és Emőke (USA)
- N.N.
- Widmerné Kranauer Judit (Svájc)
- Tanyi József és Ildikó (Kanada)
- Dr. Orbán László (x2)
- Dr. Némethy Kesserű Judit (USA)
- Gorondi István és Edith
- Mészáros Lászlóné Angéla
- Dr. Andrés Faragó
- Zilahi-Sebessné Bonczos Zsuzsa
- Kalpakian Ervin (†)
- Dőry Ilcsi
- Móricz Istvánné
- ifj. Zaha Sándor és Alexandra
- Álvarezné Zöldi Viktória (Mexikó)
- Grosschmid Mária (MO)

MAUSI SEBESS

El instituto latinoamericano de artes culinarias más premiado del mundo

Sus certificados son un testimonio de calidad, refinamiento y estilo que lucen profesionales de 33 nacionalidades en 44 países del mundo

MAUSI SEBESS

Calidad mundial indiscutida

Av. Maipú 594 (1638) Vicente López, Buenos Aires, Argentina
Tel.:54 11 4791-4355 - info@mausiweb.com – www.mausiweb.com

Squam®
Crema dental multifunción con EDS y flúor
Protege su sonrisa diariamente
- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Acción Bactericida
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal
- Calidad garantizada con costo racional

PRESENTACION: Pomos multilaminados con 90 y 120 gramos.

Gador
Al Cuidado de la Vida
http://www.gador.com.ar

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsánna
Rovatvezető Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amh.argentina@gmail.com
http://epa.oszk.hu/amh http://efolyoirat.oszk.hu/amh
www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com

Az AMH hálás szívvel köszöni az adományokat, támogatásokat, fölülfizetéseket!

7 y 8 de septiembre, 12-18 hs.
FERIA AMERICANA en el HUNGÁRIA
a beneficio de los 10 chicos scouts que viajan a Hungría.
Se reciben donaciones en el Club: ropa, accesorios, juguetes, DVD-s, objetos del hogar, etc. todo en buen estado
Tel: 4733-4614 (Tünde)
¡Gracias por su colaboración!

Lic. János Tóth
Psicoanalista
Tel. 4775-8038
Cel. 15-5906-3320
e-mail: imaginatoth@hotmail.com

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

Dra. Gabriela Szegödi
Abogada
Estudio ☎ 4372-6844
15-5026-4512
gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd
Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45, Buenos Aires
☎ 4322-0902
Kérjen órát

HKK
HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK
KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: A hó 2. és 4. péntekén 19 - 21 óra.
Hungária Egyesület 1. em.
Pje. Juncal 4250, Olivos Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írások nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

A szeptemberi lapzárta: augusztus 10
Anyag és hírek beküldésére
(54-11) 4711-1242
amh.argentina@gmail.com

„...ujjongj és vigadj, én lelkem, és adj hálákat Megváltódnak, hogy azt mondhatod: többé nem féled és nem szereted e világot..."
Rákóczi „Confessio peccatoris."

INTÉZMÉNYEINK / NUESTRAS INSTITUCIONES

Egyházak - Iglesias

"Krisztus Keresztje" Magyar Evangélikus Gyülekezet - *IELU - Congregación Evangélica Luterana Húngara "La Cruz de Cristo"* - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar - www.lacruzdecristo.com.ar

Magyar Református Egyház - *Iglesia Reformada Húngara* - Pasaje Juncal 4290 - (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-2527 - mariabenedek@arnet.com.ar

"Mindszentynum Zarándokház" Magyar Katolikus Káplánság - *Asociación de los Húngaros Católicos en la Argentina* - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org

Ifjúsági Csoportok - Actividades Juveniles

EMESE Kultúra és Ifjúságfenntartó Testület - *Asociación Cultural EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar

39.sz. Magyarok Nagyasszonya lcscs. - *Agrupación de Guías Húngaras N° 39 Magyarok Nagyasszonya.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-7778 - frenchi_87@yahoo.com.ar

18sz. Bartók Béla cscs. - *Agrupación de Scouts Húngaros N° 18 Bartók Béla.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4790-7081 - andres_la17@hotmail.com

Külföldi Magyar Cserkészszövetség Dél-Amerikai Körzet - *Distrito Argentina de la Asociación de Scouts Húngaros in exteris.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatyas@yahoo.com.ar -15-5703-1800

REGÖS Magyar Néptáncegyüttes - *Conjunto Folklórico Húngaro Regös* - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar Tel. 15-4033-3333 - edibon1@yahoo.com

Zrínyi Ifjúsági Kör (hétvégi magyar iskola) - *Círculo Juvenil Zrínyi - Colegio Húngaro.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4794-4986 azaha@arnet.com.ar

Intézmények - Instituciones

Argentínai Magyar Intézmények Szövetsége - AMISZ - *Federación de Entidades Húngaras de la República Argentina (FEHRA)* - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4542-9877 - nvattay@telecentro.com.ar

Argentin-Magyar Kereskedelmi és Iparkamara - *Cámara Argentino-Húngara de Comercio e Industria.* - www.camara-hungara.com.ar - Tel. 15-4193-6752 - info@camara-hungara.com.ar

Magyar Segélyegylet "Szent István Öregotthon" - *Asociación Húngara de Beneficencia "Hogar de Ancianos San Esteban"* – Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

Magyar Irodalmi és Kultúrtársaság - *Asociación Literaria y Cultural Húngara.* M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@fibertel.com.ar

MHBK - Magyar Harcosok Bajtársi Közössége - *Comunidad de Camaradería de los Ex Combatientes Húngaros en la Argentina* – J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar

Szent István Kör - *Círculo de San Esteban.* M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@fibertel.com.ar

Vitézi Rend Argentínai Csoport - *Orden de los Caballeros Vitéz. Capítulo Argentino.* Tel. (5411) 4715-2351 - nvattay@telecentro.com.ar

Iskolák - Colegios

Angolkisasszonyok Intézete (Ward Mária) - *Colegio María Ward.* Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

Szent István Kollégium - *Colegio San Esteban.* Anasagasti 202, (8400) San Carlos de Bariloche, Río Negro. Tel. 02944-42-0404 - colegio@sanesteban.edu.ar - www.sanesteban.edu.ar

Szent László Iskola - *Colegio San Ladislao.* M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

Klubok - Clubes

Hungária Egyesület - *Club Hungária, Asociación Húngara en la Argentina.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - hungariabuenosaires@gmail.com

Valentín Alsinai Magyar Dalkör - *Coro Húngaro de Valentín Alsina.* Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

Művészet, Zene, Kultúra - Arte, Música, Cultura

Ars Hungarica Kultúra- és Zeneterjesztő Civil Szervezet - *Ars Hungarica, Asociación Civil de Música y Cultura* - szekasym@gmail.com -

Coral Hungaria - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-3623-4345 - www.arshungarica.com.ar

Hungária Könyvbarátok Köre kölcsönkönyv- és levéltár - HKK - *Biblioteca Húngara* – Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

Magyar Színtársulat: Álomgyár a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

Spontán Színpad: Grabner István istvangr@yahoo.com.ar

Sport - Deportes

Hungária Vívó Csoport - *Esgrima Club Hungária.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4755-6709 - andresgrabner@yahoo.com

Vidék - Interior del País

Barilochei Magyar Egyesület - *Asociación Húngara de Bariloche* – Mitre 213, 2°, of.8, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-430282 luiseduardostany@hotmail.com

Chacoi Magyar Egyesületek:

- ***Colectividad Húngara de Cnel. Du Graty*** – M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649
- **Villa Ángela-i Magyar Egyesület** - ***Sociedad Húngara de Socorros Mutuos*** – Hungría 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939

Córdobai Magyar Kör - *Círculo Húngaro de la Provincia de Córdoba.* Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipanicslili@gmail.com

Santa Fe-i Magyarok Társasága - *Agrupación Húngaros de Santa Fe (capital)* - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - zoltanhorogh@hotmail.com

Esta edición fue impresa en **IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855**

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai **Ifjúsági rovat**

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis „könyvecske” - a kezed ügyében legyen. A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

TRIANONRÓL

A napokban adtuk elő Trianon emlékére összeállított műsorunkat. Aki ott volt élvezhette, átgondolhatta - volt, aki meghálálta és meg is tapsolta.

Az üzenetünk csupa remény és élniakarás volt. Közel harmincan adtuk elő, húszan jöttek el, tehát mégis „szép számban” kísértük végig az elhangzott elvek s gondolatok menetét.

Ugyanakkor néhány napra rá megdöbbenten hallgattam meg egy magyar származású kortársam álláspontját: „Nem érdekel semmilyen dátum, nem érdekel a magyar szétszórtság, csak Magyarország”. Pedig a hazai magyarság is a szétszórtsággal s a külhonnal együtt maradhat csak meg… Mert hát mi nem egy mindennapi szétszórtság vagyunk: hanem olyan, amely csekély 7-8 milliót összeadva él, lüktet, tervez és harcol a megmaradásért!

Hadd osszam meg a kedves olvasóimmal a Trianon tiszteletére megfogalmazott, *Az ember továbblép* című előadás záró elmefuttatását:

Trianon és a Buenos Aires-i magyarok

Az emberek véleményei mindig ezerfelé ágazódnak. Egyesek okosak és valóban átgondoltak, míg mások sokszor a tudatlanság, vagy akár az „üresebb” élet következményeként viszont tévesek. Ilyenkor a kimondott szavak lyukas zsákba esnek. Az identitás táplálása, megőrzése, felébresztése a nagy kérdés! Meg vagyok győződve arról, hogy a magyar emigráció gócaiban található meg az identitás legszüzebb „kincsesládája”, ugyanis az utóbbi évtized alatt nem éppen kevésszer állapíthattuk meg azt, hogy pontosan minálunk találtak identitásra az anyaországból idelátogató honfitársaink. Bizonyára más lapra tartozik a határon túliak „megdöbbenése”. Mert ők viszont „felfedeztek” minket - és attól kezdve kölcsönösen táplálgatjuk egymást.

Érdekes! Az emigráció rendszerint már nem politizál. Hiszen egy ország belső körülményéről csak azok nyilváníthatnak véleményt, akik ott élnek. Mi a magyar körülményt csak hallásból, újságcikkből tudjuk-követjük, szóval nem is ismerjük annyira, hogy számba vehető hozzászólást fejezzünk ki. Nem is ez az emigráció szerepe. Szerintem az állampolgárság megszerzése és egy útlevél kijárása is csak egy, részben helyreigazító s teljesen jogos ajándéknak számít. Attól függetlenül s emellett még mindig emigrációs s már emigrációban született magyarok vagyunk.

Mi a kultúránk megtartói s továbbadói lehetünk. Már nem sírunk, hanem vidám, megható, lélekemelő magyar élményeket és eszközöket biztosítunk az új, magyar származású nemzedékeknek, egy kizárólag identitást felébresztő s azt megmentő szereppel! Hiszen e céllal dolgozik a Külföldi Magyar Cserkészszövetség, a néptáncmozgalom, a hétvégi magyar iskola, és e meggyőződést szolgálja minden magyar vonatkozású műsor is. Egyetlen s legnagyobb gondunk a megmaradásunk! Nekünk nem a föld, nem is a „haza” a ragaszkodásunk oka, hanem a magyar öntudatra való vigyázás. És ha a nyelvünk is megmarad, előreláthatólag biztosítva van a szétszórtság jövője is.

Talán pontosan „ez” a sorsa az összmagyarságnak. Ha elfogadjuk, erre építünk tovább! Mert a magyar sors által megrajzolt identitás kérdése Trianontól kezdve igenis megerősödött! Az addig szinte természetesen „alvó” öntudat felszínre került, s azóta ez tett minket azokká, akik vagyunk s leszünk is ezentúl. Nem a határ tologatása, nem a jogok, nem a múlt, nem az igazságtalanság vagy a bűntudat tesz minket magyarrá. Ha magyarul beszélünk s olvasunk, ha a modern technika által megteremtett kapocsfonalakat kihasználjuk, ha találkozunk, ha művelődünk s az elsajátítottakat továbbadjuk, már nem Trianon lesz a gond, hanem a „közreműködés”, a világ minden sarkában.

Ez nem egyszerűbb, de valóbb! Nehéz, de ne nézz vissza: nézz előre! Nézz arrébb, nézz messzebb. Megőrzünk, amennyit csak tudunk, minden elképzelhetőt… Közben: ne ereszd el a kezemet!

Zólyomi Kati

Árvíz

Folyammérnök lányaként, egyes szakkifejezések és tények nem éppen idegenek számomra. Hiszen az árvizekről hallgatva nőttem fel. Apukám még akkoriban s odahaza t.k. a Tisza továbbszabályozása s a vízerőművek egyik főembere volt.

Még itthon pihennek a polcokon az akkori felmérések s munkák papíron s képben foglalt kiadásai. Amikor Édesapám 1949-ben Argentínában telepedett le, azonnal felfigyelt a szép Buenos Aires város fekvéséből eredő gondokra… Mindig azt „fújta” otthon, hogy a város téves felfogások szerint lett felépítve, s ebből kifolyólag mindig az árvizek károsultja lesz! És nemcsak Buenos Aires, hanem az egész „Delta”, a hatalmas Paraná és a Río de la Plata folyók rendszere!

*

Hadd meséljem el azt, amit sok akkori bevándorolt szakember és magyar tudott mindenkortól: **Zólyomi János** magyar királyi mérnök „Neptuno” nevű terve már évtizedekkel ezelőtt megoldhatta volna az itteni árvizek kihatásából fakadó összes katasztrófáit! E terv 3 argentin elnök íróasztalára került - és alá is íródott.

Góliát-mértékű mérnöki munkája csupán azért nem lett végrehajtva, mert itt minálunk, mint tudvalevő, a kormányok közötti folytatódás nem létezik. Ha egy kormány véget ér vagy megbukik, munkássága még véletlenül sem folytatódik a következőben. Vagyis hiába minden, akkor is, ha józan és elismert - szó szerint újra kell kezdeni az egészet! Apám 1980 elején hunyt el…

*

Az idén különlegesen hideg, havas és esős tél borította be Európát. A tavasz pedig túlságosan hirtelen köszöntött be, meleggel, nedvességgel, s a kirügyezés szakasza alighogy követhette ezt a változást. A magas csúcsok, a sok folyó s az azok mellett mindenkortól felépített lakóhelyek - hol faluk, hol hatalmas városok - megszenvedték az eredményt.

Az árvíz a természet egyik szépséges és előre várható megnyilvánulása. Az olvadás a tavasz ritmusának tánca, s ilyenkor minden vízfolyam megduzzad… Sokszor váratlanul jelentkezik. Ugyanakkor viszont már tudjuk, hogy egyes esetekben elkerülhetetlen.

A víz a bolygónk legnagyobb kincse, és energiája felülmúlhatatlan. Az idén (s persze nem először) a Duna kikönyökölt a medréből. Vaskos-hömpölygő tartalma nagyobb tágasságot igényelt…

Folyt. a 3. oldalon

Havi „HUFImondat”:

„Nemzetünknek mindig az volt egyik legnagyobb hibája, hogy vagy nem bízott magában, vagy elbízta magát.”

Széchenyi István

Olvasunk… és gondolkozunk

Már egy ideje őszintén és lelkiismeretesen figyelem közösségünk újabb viselkedését. Vagyis a reakcióit, a munkánkhoz igazodó válaszait. A felmérésem eredménye nem éppen lelkesítő. A magyar intézményeink és az egyesületeink munkássága szépen működik, és merném állítani, hogy egyre gördülékenyebb és precízebb. Viszont már messze nincs olyan visszhang, mint amilyen volt. Ha akárki „kintről” vizsgálná át a helyzetünket, könnyelműen azt mondhatná, hogy vége, *elolvadt az érdeklődés*, időtmúlta a külföldi magyarság fenntartása, és a beolvadás és a feledés korszaka kezdetét éljük.

Pedig éppen ellenkezőleg: most van az, hogy „tudjuk. miért s merre megyünk, szétszórt magyarok”! Micsoda ellentét! Nem is olyan rég még elképzelhetetlen lett volna az, hogy valaki ne menjen el egy cserkészbeszámolóra, cserkészbálra, egy megemlékezés műsorára, egy érdekes előadásra. A Hungária nagyterme minden rendezvény alkalmából zsúfolásig megtelt. Tolongtak az emberek, nem volt elég szék, és állva vagy a lépcsőfokokon ülve is volt közönség.

Az elmúlt hónapok alatt több szép s hagyományos rendezvényen voltam. Akár mint néző, akár mint szervező. Az átlag magyar közönség egyszer sem haladta meg a 20-25 személyt (tisztáznom kell, hogy rajtuk kívül minden esetben a rendezők s résztvevők száma majdnem mindig meghaladja a 25-30 személyt).

Mi történik? Elavult a cél? Elfogyott a méz a „mézesmadzagról”? Nem érdekel a fiatalabb gárdák munkája, erőfeszítése, szemmel látható meggyőződése? Mindenki elfáradt? Lemondott? Nem tetszik, amit csinálunk? Nem közkedvelt s kielégítő a mai magyar dilemma megoldása? A megmaradás már nem közérdekű? Pedig minden megmozdulás ingyen van…

Még mindig azzal álmodozom, hogy egy szép nap minden külföldre került magyar ismét ráébred arra, amit klasszikusaink egyik legnagyobbja véletlenül pont nekünk tanított meg: „Küzdj, és bízva bízzál”! Mi, magyarok, nem halhatunk ki! Engem az üzenete meggyőzött, felfogtam s átvettem. A következetességet azért elvárom mindenkitől. Még mindig!

Zólyomi Kati

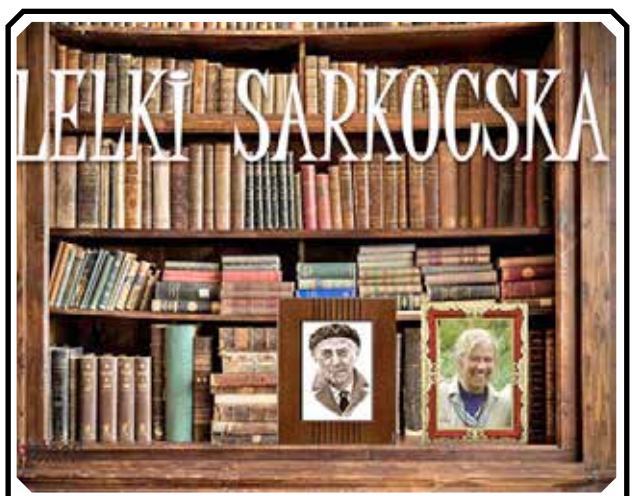

Az élet olyan, mint egy színdarab…
Akik megírták a darabot, akiknél a hatalom van, tudják pontosan, mi lesz a vége.
A többiek, a nézők, a nép maga csak izgul, drukkol, és reménnyel várja a végét.
Bízik, pedig a színdarab vége már meg van írva, ő is tudja, de azért bízik, mint az a fázó kismadár…
Márai Sándor szavai jutnak eszembe:
„A valóság még nem az igazság.
A valóság csak részlet.”
„Az ember mindig tudja az igazat, azt a másik igazságot, melyet a szerep, a jelmezek, az élet helyzetei eltakarnak.”

(Lajtaváryné Benedek Zsuzsi)

„A magyarok történelme és a magyarok lénye”

A Mindszentynum épülete szép és tágas, Buenos Aires város egyik legdivatosabb és manapság legközkedveltebb negyedéhez van közel. Persze minekünk, „Hungáriás magyaroknak” mégis kiesik a megszokott forgalomból. Pedig már nagyon régen a katolikus magyar központunk.

Csütörtök, június 6. Késődélután. Kellemesen hűvös és őszies a levegő. Pontosan másfél órát utazom, hogy időre beérkezzek az előadásomra megbeszélt időpontra. A magyar parasztság életéről és a magyarok lénye lényegéről kell meséljek spanyol nyelven. Nem egyszerű a feladat, mivelhogy szakmám tartalmát és az azzal járó kifejezéseket magyarul kezelem spontánul. Az azonos kifejezések spanyolul meg nem mindig megfelelőek. Drukkolok. Előadó partnerem van **Dombay Jenci** személyében, aki viszont a magyar nép történelméről kell megszólaljon.

Vegyítjük a témaköröket. A megjelent közönség ez esetben nyílván vonzódik a megadott témához, így hát az arcokon, a nézésekben kezdettől mély érdeklődést veszek észre. Művészbarátommal olyan közös előadásra készültünk, amely eredetileg két külön témakörnek indult. Az egyeztetés érdekes kihívás volt! Több kellemes beszélgetés-délutánt igényelt tőlünk.

A két előadó Fotó Balthazár

A konferencia délután 19 órára volt bejelentve. Nyolc óra után még érkeztek az érdeklődök. Hát igen, hétköznap délután - nem egyszerű a publikum összegyűjtése! A terem szép, tiszta, otthonias. Nincs egyáltalán semmilyen feszültség a levegőben. Jenci több nyelven köszönti a megjelenteket. Jómagam csak magyarul.

Negyed kilencre megtelik a terem. Egy órán keresztül a magyar nép eredetéről, kudarcairól és győzelmeiről beszéltünk, és azokról a tényezőkről, amelyek folytán ilyenekké fejlődtünk, amilyenek ma is vagyunk. Nézem az arckifejezéseket. A széksorok felől előbukkannak kedves barátaim, ismerőseim, és egy tucat teljesen idegen is. Mindenki figyel, van, aki elfogadó fejbólintással kíséri szavaimat. Többükkel hosszan elbeszélgetnék.

Kis filmvetítésre kerül a sor, egy Magyarországot bemutató képsorozatra, amelyet gyönyörű magyar zenei aláfestéssel kísérek. Van kérdés, hozzászólás, nagyon természetes a hangulat is.

Zárónak egy apró erdélyi, kalotaszegi néptáncízelítőt is sikerül bemutatnunk **Benkő Sanyi** barátommal. A társasvacsorára nem maradhattam: hajt az élet folytatása. Kedvesre, szépre sikerült! Köszönöm! *(l. továbbá SP 1.o.)*

Zólyomi Kati

Felnőtt játékest - magyar vacsorával

Május utolsó vasárnap késődélutánja volt. Egy különleges vasárnap, ui. ***aznapra három (!) magyar megmozdulás is szorult:***

- Hagyományos díszfelvonulás Hősök napjára a Chacarita-i temető német részlegén *(l. beszámoló 2.o.)*;
- Közgyűlés és társas *asado* a Chilavert-i Szent István Otthonban *(l. beszámoló 11.o. és SP 3.o.);*
- Közvetlen utána a Kolomp táncegyüttes szervezésében, a Hungáriában, asztali játékok és magyar vacsora.

Csak ez utolsóról számolhatok be, hiszen mint ennek egyik szervezője, az aznapi másik két koloniális eseményre természetesen nem tudtam elmenni…

*

Előző nap minden Kolomp táncosnak házában-lakásában a valódi magyar pörkölt illata árasztotta el a konyhákat, szobákat. Mind a huszonnégyen főztünk jó néhány adagot! Galuskát is kilószámra! Gyönyörű torták is készültek!

Azonban nem ez volt a kiemelni való, hanem az est eredeti fénypontja: az asztali társasjátékok. Gusztusosan megterítettünk, és vendégeinket már ékezésükkor hatos csoportokra, vagyis asztalokra osztottuk. Ropogós kenyérszeletek kívánkoztak a kőrözöttel megtöltött tálacskákba. E mellé minden jelenlévő kapott egy ingyen pohár bort vagy üdítőt.

Mihelyst **Barkáts Gabi**, a szórakozást levezető ceremóniamester kezébe vette a mikrofont, azonnal vidámságra váltott át a hangulat. A megjelent társaság élvezte a játékot, és rövid időn belül remegtek a falak a nevetések és a versenyzők fellobbanó visításaitól... Öröm volt nézni!

A Kolompok egyenként be voltak osztva: ki-ki a bőséges pörkölt adagok tálalásához, az italok töltéséhez, kenyerek, uborkák és édességek felszeleteléséhez, az asztalok kiszolgálásához és a játékok alatt való segítéshez. Kisebb-nagyobb díjakat is osztogattunk, és a vége felé elárvereztünk egy óriási csokoládétortát!

A vendégek azzal az ígérettel távoztak, hogy akármit szervezünk mi, a Kolompok, csak szóljunk - és azonnal jönnek! Aztán még késő estig tartott a takarítás, a pakolás… de megérte! Legfőbbképp azért, mert a csoportmunka és a jó hangulat egyszerűen még jobban összekovácsolt bennünket.

(ZK)

Derűsarok

Vizsgakérdés

Két diák a hétfői vizsgája előtt a Balatonra utazott. Mivel nagyon is kellemesen töltötték a hétvégét, és szinte semmit nem tanultak a vizsgájukra, valamit tenniük kellett. Felhívták a professzort, hogy sajnos nem tudnak időben odaérni a vizsgára, mert kilukadt az autójuk kereke. Másik időpontot kértek. A professzor rendes volt, és két nappal későbbre kijelölt egy vizsgaidőpontot.

A két diák megjelent a vizsgán, immáron a tudás birtokában. A professzor két külön terembe ültette őket, majd átadta a vizsgalapokat.

Két kérdés volt a vizsgalapon:

Az első, a félévi anyagból feltett könnyű kérdés (10 pont).

A második, egyszerűen ennyi: „Melyik kerék?” (90 pont).

Két nő utazik a vonatfülkében. Velük szemben ül egy őszes szakállas férfi. A szőke súgva kérdezi a barnát: Te, ez nem István király?

A barna súgva válaszol: Hülye vagy, az ezer éve meghalt!

Kis idő múlva belép egy férfi a fülkébe. - Hello István! Hogy vagy? Ezer éve nem láttalak.

Erre a szőke - Na, ki a hülye?

- Miért nem jöttél el a bulira?
- A feleségem úgy tartotta, hogy nem volt kedvem.

A rasszizmus *mindenhol* jelen van... Pl. a zongorán a fekete billentyűk rövidebbek, és kevesebb van belőlük!

A férj későn ér haza. Az asszony egyből nekiugrik:

- Hol tekeregtél eddig? Nyolc óra is elmúlt.
- Drágám, azért késtem, mert horgászni voltam. Nagyon jó kapás volt. Kifogtam egy keszeget, kifogtam 5 pontyot, kifogtam...
- Nem érdekelnek a kifogások!!

A férj faggatja a feleségét:

- Drágám! Hol van a tea?
- Jaj, ti férfiak soha semmit nem tudtok megtalálni. A tea a gyógyszeres fiókban van egy kakaósdobozban, amire az van ráírva, hogy só.

Menyasszony fut az anyjához és kérdez:

- Anyu, anyu, én és Zoli vitázunk, és nem tudjuk eldönteni, hogy melyikünknek van igaza.
- Nagyon egyszerű kislányom. Házasságkötés előtt neki, utána meg neked!

Bush és Powell üldögél a kocsmában. Bejön egy fickó, odamegy hozzájuk és megkérdi:

- Helló fiúk, mit csináltok itt?
- Épp a III. világháborút tervezzük.
- Igen? És mi a terv?
- Megölünk 140 millió afgánt, meg egy biciklis postást.
- Egy biciklis postást? Őt meg miért?

Erre Bush odafordul Powellhez:

- Ugye megmondtam, hogy a 140 millió afgán senkit sem érdekel?

A nagyapa megkérdezi az unokáját:

- Hogy vagy, Petike?
- Egészen jól, csak a fiaddal vannak problémáim...

Pistike bőg, mikor az anyja hazaér. Kérdezi, mi a baj?

- Apu kétszer is megvert.
- Miért?
- Megmutattam az ellenőrzőt.
- És?
- Tele volt egyessel, kettessel.
- Ezt megértem, de miért vert meg másodszor is?
- Mert kiderült, hogy az ő gyerekkori bizonyítványát mutattam meg.

Egy barátnője kérdi Annácskától:

- Már másfél éve, hogy eljegyzett a Béla. Hát miért nem házasodtok már össze?
- Tudod, a Béla gyakran részeg, és olyankor nagyon utálom.
- És amikor józan?
- Olyankor meg nem akar elvenni.

Pistike és Darwin

Pistike megkérdi:

- Mondd, mama, az ember a majomtól származik?
- Igen, fiam.
- Akkor melyik ember vette észre legelőször, hogy ő már nem majom??

Találkozunk a Hungáriában!

ÁRVÍZ...

folyt. az 1. oldalról

Nem kímélhette sem a szegényt, sem a gazdagot, metrót, országházat, sétányt, tanyát, palotát. Ilyen a víz! Az, amely nélkül nincs élet. Az, amely a föld fölmelegedésének hatására cselekszik. Legtöbbször nincs az a gát, amely a víz erejét leállíthatná.

Itt, Argentínában is jól tudjuk, mi az árvíz!

*

Nézem az internetre gondosan s aggódva feltöltött képeket a Duna, a Tisza, a Berettyó árvízéről. Elképesztő! Ismerem az érzést, hiszen itt, a lakásom alatt is évtizedek óta, valahányszor ránkszakad a záporeső, feljön a víz (számos esetben majdnem kétméteres magasságra!). Ilyenkor nemcsak maga a víz, vagyis az elöntés a félelmetes, hanem az utána bekövetkező sár, a lakók vagyona megakadályozhatatlan sérülése-elvesztése, az esetleges betegségek elterjedésének káosza, az eltakarítás tehetetlensége! Hetekig tart az első helyreigazítások megkezdése is!

Az árvíz olyan, mint a halál! Megoldhatatlan! S el kell fogadni, mert a legtöbb esetben tudjuk, hogy jön, hogy nincs mit csinálni ellene, s mindennek ellenére mégis ottmaradunk, a lakóhelyünkön, akkor is, ha tudjuk, hogy még eljön a következő víz, s az azután következő is…

Leírhatatlanul sajnálom a károsultakat, gyakorlatban innen nem tudok tenni semmit… ***Tisztelem s dicsérem a hazai fiatalokat s mindazokat, akik oly nagy szolidaritással önkéntesen homokzsákokat töltöttek a végkimerülésig!***

(ZK)

BUDAPESTI KÉPESALBUM 2013. JÚNIUS 6-9 (*)

KEDVES MAGYAR TESTVÉREIM!

Tudom, Magyarországért, a megmaradásunkért dobog a szíveket, most, hogy az árvíz veszélyezteti, sőt fogságában tarja a Duna környékén élőket.

A víz valóban félelmetes és hatalmas. A sodrása életveszélyes. A hajóállomásnak csak a teteje látszik ki, a hajók magasabban vannak, mint a villamos sínek. De pánikra nincsen ok. Példás elhárítás folyik. Katonák, civilek összefogásának példás Magyarországa ez a mai.

A Duna felső szakaszán vannak kritikus pontok, de amit a magyarok megtesznek ezekben a napokban, az a hősiesség és összefogás példatárába illő... Százezrek voltak kíváncsiak, mit végez velünk a természet, amikor tetőzik Pesten is az árvíz. Megérezték annak hatalmas erejét...

Bízom: mindenki jobb ember lesz holnaptól. A túlélés reménye fénylett fel ma ezen a napsütéses délutánon. Mert megmaradásra szemelt ki minket az Úr.

Imádkozunk azért, hogy megérdemeljük, s hogy megmeneküljünk.

Szíki Károly (Eger)

(*) Megmaradunk!

Credits: Kovács A., Rábai K., Házi J., Síki K., Béres Gy., Gorondi S. re Daily Mail, Saáry É., Kesserű J., Reuters

Zsuzsi íróasztaláról...

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata

Írjunk helyesen magyarul

Múltkor felfigyeltem arra, hogy mennyi helyesírási hiba bukkan fel a körlevelekben, közleményekben. Pedig vannak a magyar helyesírásnak szabályai, és nem nehéz ezeket észben tartani. Főleg azért nem, mert mindennek van logikája. A fő szabály, amit soha sem szabad elfelejteni: gondolkozzál! Vajon milyen szóból ered az, amit le akarsz írni? Mi a szó töve? Azt tisztelned kell! Az ott kell, hogy legyen – még ha mást hallasz, akkor is!

Mondok egy példát. A magyar iskolában megkérdezi egy diák *„*eggyütt, két g-vel, ugye? Mert úgy hangzik, és a magyarban mindent úgy írunk, ahogyan hangzik. Ezt mondtad.”* Nahát, gondoltam magamban, így születnek a hamis szabályok. Amikor egy bizonyos helyzetben elmondott szabályt általánosítanak minden helyzetre.

Szóval: a magyarban minden betűnek van egy hangja, és azt úgy fogjuk kiejteni mindig. Nem olyan, mint az angol, ahol attól függően, hogy mit fejez ki, hol így, hol úgy ejtjük ki. Tehát, ha valaki ismeri a magyar betűk hangját, de nem ért magyarul, akkor is szép kiejtéssel el tudja olvasni a magyar szöveget.

Na most, figyelem! Amikor egy mássalhangzó erősen hangzik, mielőtt megduplázná a betűt, gondolkozzunk! Honnan ered a szó? Az ***együtt*** szó, az ***egy*** számnévből keletkezik (etimológiai szótár), tehát azt, hogy **együtt**, azt egy g-vel írjuk. Ezt jegyezd meg! Egy g-vel, de két t-vel.

De történik más is a magyarban, amit **hasonulásnak** hívnak: amikor két betű együtt mégis másképp hangzik. Azt halljuk a népmesében, hogy „***eccer** volt, hol nem volt*”. Gondolkozz! Hogyan írnád? Milyen szóból ered? Egy+szer, tehát ezt úgy írom, hogy egyszer, két+szer = kétszer, öt+ször = ötször. Ugye, értelmes nyelv a magyar?

Azt is halljuk, hogy ***szabaccság**: erős cs-betűt hallunk. De mielőtt leírjuk, gondolkozzunk! A *szabad* melléknév bujkál a szóban! Szabad+ság (főnévi toldalék) = szabadság. Szelíd+ség = szelídség, barát+ság = barátság. Habár cs-betűt hallunk, tudjuk, hogy **ság/ség toldalék** szerepel a szóban. Csak figyelnünk kell, állandóan, hogy milyen szavak, toldalékok rejtőznek benne.

Ugye izgalmas ez a nyelv? Tudjuk, hogy remek felépítésű nyelv. **Tudjuk**! vagy ***tuggyuk**? Itt is egy hasonulás vinne minket rossz útra, de megállj! Mert tudjuk, hogy a *tud* igéről van szó. Azt is tudjuk, hogy a tárgyi ragozásban és a felszólítómódban a **j**-betűnek fontos szerepe van. Tehát ***tudjuk, adjuk, védjük, szedjük***. És megállj! Nem halljuk az **l**-betűt, de tudjuk, hogy arról van szó, hogy állni. Hát akkor azt is tudjuk, hogy a szótöve ott kell, hogy legyen! **Megállj** csak! **Figyelj**! **Karolj** át**! Halljad! Kerüljük** a hibákat**! Tanuljuk** meg a helyesírási szabályokat!

Még néhány megfigyelni való:

1. Ha a **múlt időben** az ige végén magánhangzó+t betű van, akkor mindig duplázd meg a t-betűt. Ragyogott, evett, ivott, dolgozott, számított, futott. De: táncolt, volt, ment, fújt.
2. Folytassuk a múlt idővel. ***Alutt**. Téves! Honnan ered a szó? **Alud**ni-ból! Nem hallom, de ott van a **d**-betű! Tehát **aludt.** Szala**d**ni: szala**d**t. Ébre**d**ni: ébre**d**t.

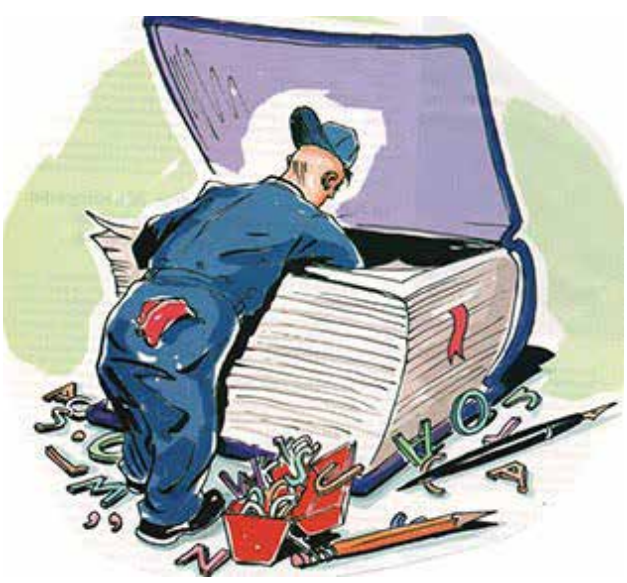

Idegen környezetben az anyanyelv használata, ápolása, gyermekeinknek való továbbadása nemcsak értékeink megtartását, hanem elsősorban magyar identitásunk megőrzését is szolgálja.

Az alábbi verset szeretettel ajánljuk minden magyarul tudó, a magyar nyelvet szerető idős és fiatal Olvasónknak! *Szerk.*

Reményik Sándor:

Köszönt egy ember ...

Köszönt egy ember: „Egészséggel járjon”.
„Adjon Isten”, ... feleltem halkan én.
Köd ült, csend ült az elhagyatott tájon,
S szürke varjak egy száraz jegenyén.

Mint valami fogadás, esküvés,
A ködben úgy koppant tompán a szó,
Aztán két összedobbant szívverés
Elvált, mint óceánon két hajó.

Először látott - utoljára tán,
Először, tán utolszor láttam én,
A varjak e szürke nap hajnalán
Jajgattak a ködben, a jegenyén.

A szemünk összevillant hirtelen,
A szívünk dobbant, megzajlott a vérünk,
Pedig nem történt semmi, semmi sem,
Csak jólesett, hogy magyarul beszéltünk.

(1919. január 12)

3. Vigyázz! Habár a mássalhangzó hosszúnak hangzik, nem duplázzuk! **lesz, utána, minél, egy.**
4. A szótövét sohase felejtsed el! Figyeld a főnevek birtokos esetét: Kati almája, Péter kutyája. Itt is fontos szerepe van a **j**-betűnek. Pisti ***paggya**? Ezt hallom. De most már tudom, hogy **pad+ja** (birtokos eset jele), tehát Pisti **padja.** Nem ***kabáttya,** hanem **kabátja** és **barátja** és a kutya **csontja** - és így tovább.
5. Felszólító mód! Ez körlevelekben folyton olvasható. És hibásan írjuk! Felnőttek, fiatalok egyaránt! Mikor írjuk két d-vel? Mindig? NEM! Ismét a szótőn alapszik a szabály. Áldani: az alapszóban van d-betű, tehát Isten **áldd** meg a magyart! Mondani: **mondd!** Küldeni: **küldd**! - De: hozni: **hozd! (nem duplázzuk! Mert az alapszóban: *hozni*, nincs d-betű!)** Főzni**: főzd!** Mesélni: **meséld!** Írni: **írd**!
6. Felszólító mód *rendhagyói*: vinni, enni, inni, venni: **vidd, edd, idd, vedd.**
7. Ha a *hogyan* kérdésre válaszolunk, mi történik? Szép+en = szépen, vidám+an = vidáman. Tehát ha azt mondjuk: kényelmes+en = kényelmesen: **ne** duplázd az s-betűt! Akkor sem, ha erősen hallod; felelős+en = felelősen, magas+an = magasan.

Írjunk tehát helyesen magyarul! Vigyázzunk e drága kincsre!

Ami az íróasztalon maradt:

Az anyanyelvről: „…Bennünk lüktet, folytatja a múltat és a jövőbe igyekszik. Micsoda történet lappang minden szavában. Micsoda ódon, nemesi családfa lombosodik fölötte. Micsoda törvény köti össze mondatait…”

Kosztolányi Dezső

„ MAGYAR ” ÉLETÜNK SZÍNEI

Budapesti tudósítónk:
Espinosané Dr. Benkő Teri cst.

Kedves HUFI Olvasónk!

Drága tudósítónk lapzártakor megszülte második gyermekét, az édes kis Viktóriát! A szülés gondmentes volt, és végre a kisbaba szülei, **Teri és José** és aggódó bátyja, ***Nacho*** meleg ölében kezdi felfedezni a földi élet egyelőre apró titkait! Így Teri következő írása csak a szeptemberi számban lesz olvasható.

Csodálatos pillanatok ezek! Ebben az esetben a HUFI végigkísérte a kismama kilenc hónapos várakozását, és teljes szívből kívánja neki a legszebbeket, főleg az első édes, bensőséges és különös hetek alatt!

Viktória, mint minden egyes várt gyermek majd biztos még több boldogsággal és egyensúllyal gazdagítja kis családja elkövetkező életét. Vajon mit jelenthet az, hogy a nagy árvíz alatt jött a világra? Mindenesetre még egy kis magyar leány, még egy unoka az itteni **Benkő Aranka** és **Laci** nagyszülőknek, a boldog **Cili, Ethel** nagynéniknek és **Sanyi** nagybácsinak, és a második édes unokatestvér, a picinyke **Benkő Matyikának**!

Nem tudhatjuk előre, miről szól majd Terink következő írása, de kíváncsian és nagy szeretettel várjuk!

Gra-tu-lá-lunk! Zólyomi Kati, akihez csatlakozik a szerkesztő is szeretettel!

*Ajánljuk fiataljainknak is, hogy olvassák el **a 9. oldalon a magyar recski haláltáborról** szóló riportot. Ilyen imák tartották a lelket az ott kegyetlen körülmények között fogva tartottakban. Szerk.*

Börtönima, 1949-1950 (Kistarcsa, Recsk)

„Mindenható Urunk, ki sújtasz és felemelsz embert és népeket, hallgasd meg könyörgésünket.

Te, kivel a börtön sírfalain belül őrizetlenül és zavartalanul beszélhetünk, hajolj le hozzánk, szenvedőkhöz és enyhítsd gyötrelmeinket.

Csordultig a keserű pohár, mit bűneinkért inni adtál.

Ó Urunk, vedd el tőlünk a keserű poharat és a Te végtelen jóságoddal bocsásd meg vétkeinket, mert gyarló emberek vagyunk.

Adj kegyelmet, hogy erősek legyünk a bűnhődésre, ha bűnösnek találsz, és erősek az áldozatra, ha bűntelenek vagyunk.

Szűnjék meg a gyűlölet és váljék valóra a Te igazságod igéje, a szeretet.

Fordítsd a Te jóságos tekintetedet méltatlanul szenvedő hozzátartozóink felé.

Könnyítsd meg sorsát szerető szülőnek, testvérnek, hű hitvesnek, arának és ártatlanul nélkülöző gyermekeinknek.

A Te szereteted fénye melegítse árván maradt otthonainkat és szárítsa fel a könnyeket. Ámen.”

(idézve **Dr. Ilkei Csaba** tudományos kutató ***Internálótáborok Kistarcsától Recskig*** c., dokumentumokkal és fotókkal ellátott 338 oldalas érdekfeszítő könyvéből. **A könyv digitális formában kikérhető Szerkesztőségünkből**).

KI JUTOTT IDE BE? **Szolzsenyicin** pontosan fogalmazott:

*„A szabadságvesztés indoka és alapja az esetek többségében nem jogerős bírói ítélet volt, hanem az a körülmény, hogy a vétkest a nép a **rendszer ellenségévé** nyilvánította.”*

Július 20, a ***barátok napja***:

Az AMH baglyai körülveszik a csodálkozó Olvasót!

Szeretjük egymást!

Éljenek a BARÁTOK!

HUNGÁRIA
MAGYAR EGYESÜLET
Pje. Juncal 4250 - (1636) Olivos
☎4799-8437 / Iroda ☎4711-0144
Elnök: Zombory István estebanzombory@gmail.com
Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján.
Titkárság: Bernáth Erzsébet (*Pintyő*)
Keddtől - péntekig 18 - 21 óra. Szombat 15 - 20 óra.
hungariabuenosaires@gmail.com
Tartozásának összegét mailen is megérdeklődheti.
Az Egyesületi tagdíjak bankátutalással befizethetők:
Banco de la Provincia de Buenos Aires, Suc. 5080 OLIVOS
Beneficiario: Hungaria CUIT: 30-61506567-2
CBU: 01400380 01508002240916
Cuenta Corriente N°: 022409/1
Kérjük tisztázza mailcímünkre, kinek a tagdíját fizeti, hány hónapra, és szíveskedjék elküldeni a befizetési szelvény másolatát. E-mailen küldjük a hivatalos nyugta másolatát. Az eredeti átvehető az irodaórákban.

Hungría y los magiares - La esencia

En el marco del Ciclo de Difusión de la Cultura Húngara 2013, en castellano, el 6 de junio se realizó en el Auditorio Mindszentynum una conferencia ilustrada sobre el tema en título, a cargo de un dúo maravilloso de maestros en la materia: **Kati Zólyomi** y **Jenő Dombay.**

En ausencia por enfermedad de **Esteban Fóthy**, presidente de Mindszentynum, ínterin lamentablemente fallecido, la encargada de dar la bienvenida al numeroso público y presentar a los expositores fue **Gabriela Wagner**.

Tema húngaro para un numeroso público. La cronista, *1ª der.*

Para marcar la tendencia de la conferencia, Jenő Dombay saludó a los presentes en diferentes idiomas, subrayando que a lo largo de los 2000 años de la historia húngara hubo una gran mezcla de etnias. Seguidamente Kati Zólyomi, con la colaboración del público, les otorgó a los húngaros múltiples características: hospitalarios, cultos, tercos, luchadores, orgullosos, nacionalistas e.o., y sintetizó que el húngaro no es una raza, sino la sumatoria y fusión de varias etnias que ocuparon al territorio donde actualmente se encuentra Hungría.

A Jenő le tocó describir a los húngaros como un pueblo de pastores, nómadas y guerreros que se fue trasladando desde las grandes estepas de los Urales en varias tribus guiadas por un jefe llamado Árpád; cuando llegaron a la cuenca de los Cárpatos hace más de 1000 años, se establecieron allí, cuidando siempre sus fronteras. Mencionó muy brevemente las distintas etapas de la historia, desde la coronación del primer rey cristiano, Esteban, hasta nuestros días, finalizando en el año 1989, con la caída del muro de Berlín., lo que, en 1990, dio lugar a la fundación de la actual República húngara.

Kati aclaró que el lugar ocupado en el centro geográfico de Europa fue sometido en distintas etapas al paso destructivo de los tártaros [s. XIII], más adelante de los turcos [s. XVI-XVII], que se quedaron durante 150 años, y luego el también largo período de los Habsburgo, las dos guerras mundiales y, finalmente, la cortina de hierro. Todos estos acontecimientos históricos influyeron grandemente sobre la forma de ser del húngaro.

En cuanto a lo que es la "esencia" del pueblo, según Kati se encuentra en la gente del campo, que es culta, amén de su constancia en preservar las tradiciones y el folklore para poder permanecer y no desaparecer. Después de la 1ª Guerra Mundial, seguido del desmembramiento de Hungría en 1920, nació un movimiento llamado *Gyöngyösbokréta* (ramo de perlas), que se originó en los pequeños pueblos queriendo salvar las costumbres y las tradiciones más populares: sacaron sus mejores vestimentas y entonaron sus canciones de raíces muy antiguas, que no tienen autor conocido y cuyas estrofas reflejan sentimientos cotidianos.

*

En sus alternadas intervenciones, los dos disertantes convinieron en que el pueblo húngaro - unos quince millones en total, de los que sólo nueve millones viven en la Hungría actual y el resto está esparcido en los países vecinos y por el mundo - lucha para mantener su idioma, que es único y cuyos orígenes se remontan a varios miles de años, teniendo cierto parentesco con el sumerio y el antiguo persa y habiendo quedado también marcado por los idiomas germánicos y otros.

Los *táncház*, o movimiento de las milongas, es la recopilación del baile folklórico y de su música, que varía según la región; tiene una gran diversidad que se refleja también en la vestimenta, en sus detalles, colores, tipos de bordado característicos de cada lugar.

Jenő interpretó *a cappella* dos canciones populares: una de la región del Transdanubio y otra del Alföld (la llanura), para hacer sentir las sustanciales diferencias rítmicas y de entonación.

*

Para finalizar, ambos exponentes destacaron que los húngaros en la Argentina quieren integrarse como buenos ciudadanos, recibiendo la influencia multicultural del pueblo argentino, pero sin abandonar su propia cultura.

El broche de oro fue una breve película con paisajes, vestimentas, música y elementos folklóricos, culminando con un baile típico de la región de Kalotaszeg presentado por Kati con **Sanyi Benkő**.

*

Luego, como se había anunciado, se procedió a dar a conocer al/a ganador/a de la **beca Mindszenty-Balassi** 2013, concurso al que se presentaron 9 postulantes, todas mujeres (Erzsébet Fóthy, Zsuzsi Fóthy, Lisa Gröber, Juló Honfi, Bori Kiss, Zita Kovács, Melinda Lomniczy, Silvia Mahlmann y Kati Zólyomi), con excelentes resúmenes curriculares cada una, llenando los requerimientos exigidos. Previamente, fueron entrevistadas individualmente por una comisión mixta de dos representantes del Instituto Balassi (Orsolya Maróti y Marcel Zsámboki), venidos expresamente de Budapest, y personas de nuestra colectividad.

izq.-der.: Isabel Trefán, Orsolya Maróti y Marcel Zsámboki (ambos de Budapest) és Gabriela Wagner

Debido a las excelentes calificaciones de todas las aspirantes, la decisión se le hizo difícil al jurado. Así lo expresó Marcel al momento de anunciar a la **ganadora**, en la persona de **Zsuzsi Fóthy**. La elegida, visiblemente emocionada, recibió el aplauso del público y, en sus breves palabras de agradecimiento, pidió la colaboración de las demás concursantes y de la comunidad entera para llevar adelante con éxito la gestión que se le encomendó.

La feliz flamante becaria, Zsuzsi Fóthy, encara con optimismo las múltiples tareas que la esperan

Martha Balthazár

El gobierno de Hungría llegó al poder, en 2010, con una victoria avasallante de dos tercios de los votos. Según encuestas confiables, su popularidad sólo ha mermado muy poco en los últimos 3 años. A pesar de ello, no cesa la campaña alevosa de virulentos ataques a nivel mundial, y muy especialmente dentro de la UE, contra una serie de medidas implantadas por ese gobierno. Tan es así que vemos una sana reacción en varios países que analizan más en profundidad las causas de los ataques. He aquí algunos ejemplos. (La R.)

Nuevos ataques a Hungría por su Constitución

Estamos muy preocupados por los graves ataques a los que se enfrenta nuevamente Hungría debido, esta vez, a la 4ª Enmienda de su nueva Constitución, que **protege a la familia y el matrimonio como la unión entre un hombre y una mujer.**

Los ataques se basan en ideas falsas y en la manipulación ideológica. La Constitución de Hungría se asienta en las normas fundamentales de la democracia, el estado de derecho y los derechos humanos. Refleja y respeta las prácticas constitucionales europeas y bien puede servir de modelo para muchas naciones y para los políticos europeos, especialmente ante la grave crisis económica, moral y demográfica en que la mayoría de los países se encuentran.

Un buen número de organizaciones de la sociedad civil de todo el mundo ya han firmado la Declaración de Apoyo al Gobierno Húngaro. Pero también **hace falta su apoyo personal.**

Le pedimos que apoye a Hungría enviando un **e-mail al Primer Ministro Viktor Orbán y a los miembros de su Gobierno**. Puede hacerlo fácilmente desde aquí, no es necesario que redacte nada, sólo tiene que rellenar el formulario y el texto que copio más abajo se enviará automáticamente.

Gracias por dar un paso adelante por la familia, la vida y la libertad.

Leonor Tamayo (25.4.13)

http://www.camineo.info/news/163/ARTICLE/26446/2013-04-25.html

Ataques a Hungría por defender la familia y la vida en su Constitución
Campaña de apoyo de 62 asociaciones

En los últimos meses algunas instituciones europeas y grupos han cuestionado la legitimidad de la Constitución de Hungría, que define la familia como fruto del matrimonio entre un hombre y una mujer y protege la vida del feto desde la concepción.

A raíz de estos ataques, la asociación española Profesionales por la Ética ha puesto en marcha una campaña de apoyo a la Constitución húngara que ha sido suscrita por cinco mil personas y 62 asociaciones de 51 países.

Entre las asociaciones firmantes destacan *Family Watch International* y *The Catholic Family and Human Rights Institute* (EE UU), *Red Women of Canada*, *European Large Families Confederation* (varios países europeos), *Human Rights Institute* (Italia), *Hazteoir* (España), *New Women for Europe* (Bélgica), *Red por la Vida y la Familia* (Chile), *Alianza Latinoamericana para la Familia* (Iberoamérica) y *Endeavour Forum* (Australia).

Por su parte, las personas que han mostrado su apoyo a Hungría y su ley fundamental pertenecen a países de los cinco continentes: además de varios europeos cabe destacar la participación de iberoamericanos, asiáticos (Filipinas, China, Pakistán, Kazajstán), Oceanía (Australia, Nueva Zelanda) y africanos (Sudáfrica, Nigeria, Kenya).

El ministro húngaro de Asuntos Sociales y Familia, **Miklós Soltész**, ha expresado su agradecimiento a los que han apoyado esta campaña, afirmando que su gobierno está plenamente comprometido «con los valores humanos tradicionales, incluidos los principios familiares y morales, así como los que creemos en el papel esencial de la fe en el logro de nuestros propósitos. Por lo tanto estamos convencidos de que los Estados deben proteger a la familia como base de la supervivencia de la nación».

La Embajada de Hungría en España también ha hecho llegar su gratitud a Profesionales por la Ética por llevar a cabo esta iniciativa.

Para **Leonor Tamayo**, responsable del Área Internacional de Profesionales por la Ética, «la respuesta de la sociedad civil mundial ha sido muy generosa; asociaciones y personas de todo el mundo son conscientes de la importancia de apoyar a un Estado que, en el uso de su soberanía, ha decidido consagrar en su Constitución realidades naturales y derechos fundamentales que merecen toda la protección jurídica. El éxito nos anima a globalizar la lucha por la dignidad de la persona y sus derechos, entre ellos el derecho a la vida y a crecer y formar una familia natural. Este modelo constitucional debe ser exportado a todo el mundo».

Zenit.org (28.5.13)

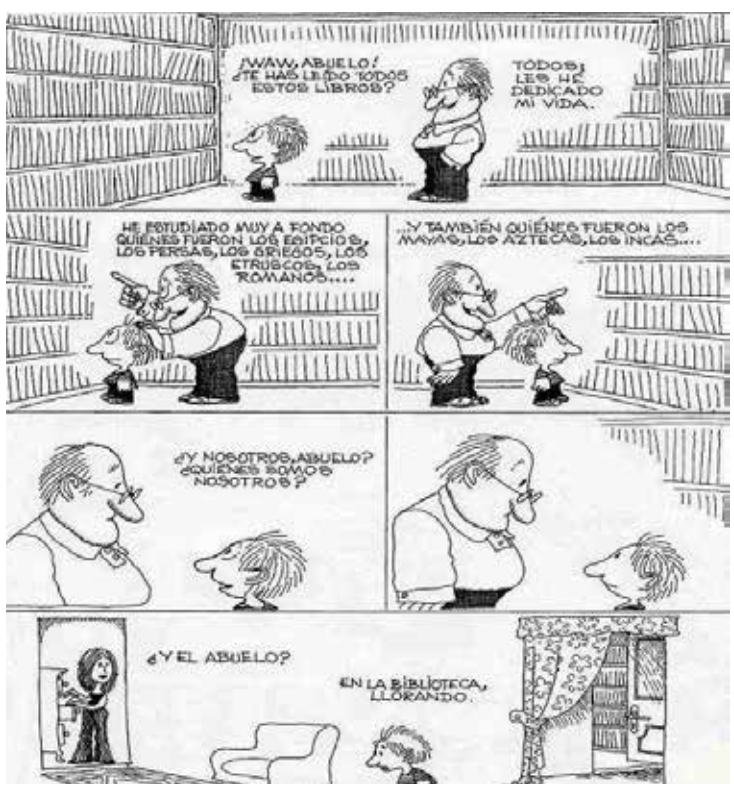

Importante mensaje a la comunidad

Como es de público conocimiento, la **Biblioteca Húngara HKK** está efectuando un profundo trabajo de selección y reemplazo de su material de lectura. El becario húngaro **Szebasztian Nagy** nos está asesorando y ayudando.

Nos preguntamos: ¿Será de utilidad todo este penoso quehacer? ¿Habrá público que se nos acerque y que disfrute de los resultados?

(SKH)

(Agradecimiento P. Kiss)

Florencia Tóth:

Vivencias de una becaria en Budapest

- Instituto Balassi -

Sigo con mi relato, a partir de mi primer día de clases.

El grupo que me correspondía era el del nivel inicial, y junto conmigo cursarían tres alumnos más: una chica de nacionalidad italiana, una estadounidense y un brasilero. El grupo era reducido y esto colaboró para que lográramos congeniar desde un primer momento, e incluso permitió una gran unión, que mantendríamos aun por fuera del ámbito del aula.

La 1ª visita al *fonó* (peña húngara), en una situación netamente húngara: tomamos una clase de baile y disfrutamos de las bandas tocando *[la autora primera de la izquierda]*

Tuve esta misma sensación de complacencia respecto del cuerpo docente que nos fue asignado para esta primera parte del año: estaba conformado por tres profesoras que serían las encargadas de iniciarnos en la lecto-escritura húngara.

A pesar de ser un grupo inicial, al principio fue bastante arduo el ritmo diario de la cursada, dada la gran cantidad de información que en el día a día teníamos que incorporar. De todos modos, la modalidad de las clases que mantuvieron las docentes resultó bastante dinámica y pedagógica. Por añadidura, fue permitiendo que después de algunas semanas, el idioma no nos resultara totalmente ajeno y que de manera rudimentaria pudiéramos entender lo que leíamos.

Colaboró mucho en esto residir en el país donde se habla la lengua que se está aprendiendo, puesto que, en definitiva, al escuchar diariamente el idioma en las calles, uno queda inmerso en el mismo y se puede lograr imbuirse.

Es por ello que, a pesar de entender muy poco, durante las primeras semanas salía constantemente a caminar por las calles, leía cuanto cartel se me cruzaba ante la vista e intentaba prestar atención a las charlas de la gente, en busca de palabras conocidas. Todo esto, por más vano que parezca, colaboró muchísimo en el aprendizaje, pues me permitía poner en práctica lo que aprendía en las clases, y sobre todo colaboraba en la fijación de tanto vocabulario nuevo. Y a pesar de que durante mucho tiempo tuve que convivir con la frase *'nem beszélek magyarul'* (no hablo húngaro...) o, incluso, con el silencio ante no saber cómo preguntar, ¡el poder entender al menos palabras sueltas me resultaba muy satisfactorio! Sobre todo porque de este modo la ciudad y su gente de a poco dejaron de ser totalmente ajenas. Todo me empezaba a resultar familiar...

Conforme fueron pasando los primeros días, este clima de familiaridad se hizo más intenso, pues a pesar de estar en un lugar en el cual nunca antes había estado, me sentía muy cómoda dentro de mi entorno. Todo me resultaba más y más conocido. Por momentos tenía la sensación de que era una más, y podía acoplarme al ritmo del lugar sin dificultades. A lo largo de este primer tramo pude ir comprobando que, tal cual como muchos dicen, 'hay cosas que se llevan en la sangre'. Así fue, claramente. En el día a día comencé a encontrarme a mí misma en la forma de ser de la gente, en sus costumbres, en sus gustos, en sus modismos... Todas estas similitudes que fui hallando en algún punto me empezaban a dar identidad, y sentía que el estar en Budapest me estaba permitiendo redespertar aquella parte húngara en mí que, a pesar de llevarla conmigo, estaba adormecida. ***(Continuará)***

Con Violet (estadounidense), Gábor (canadiense) y Lucas (brasilero), en una visita nocturna a la Citadella, con una vista espléndida sobre Budapest iluminada

Los húngaros del Chaco recordaron la triste fecha de Trianón

El 4 de junio pasado, la Sociedad Húngara de Socorros Mutuos de Villa Ángela, provincia del Chaco, recordó en su local social el dictamen de Trianón. La reunión fue convocada por el becario húngaro, profesor **Márk Zsonda**.

José Luis Bischoff, presidente de la Sociedad Húngara de Villa Ángela y Márk Zsonda

El público concurrente pudo apreciar diapositivas de Hungría y, al finalizar, se entonó el Himno húngaro. También participó la comunidad húngara de Coronel Du Graty, que fue recibida con beneplácito en este acontecimiento.

Exitoso concierto de música húngara, con imágenes

En el edificio que otrora albergó a la Biblioteca Nacional y que hoy es el Centro Nacional de Música, se presentó por **Ars Hungarica** en la Sala Guastavino el 9 de junio un concierto sumamente original de música húngara: "Imágenes sonoras".

Ante una sala repleta, primero saludó a los concurrentes **Carlos Vila**, organizador del ciclo de estos conciertos de los domingos. Luego el embajador de Hungría, **D. Pál Varga Koritár**, destacó la originalidad de poder unir dos aspectos del arte húngaro: la música y las imágenes del fotógrafo y pintor **Péter Roth**, condecorado esa misma semana por el Senado de la Nación.

Actuó el **Coro Ars Hungarica**, dirigido por **Sylvia Leidemann**, empezando con dos obras de carácter religioso cantadas en latín: *Stabat Mater,* de Zoltán Kodály y *Ave Verum,* de György Orbán. Siguió la preciosa pieza de de György Ligeti: *Cuatro danzas de boda*, basadas en texto y música del folklore de Transilvania y *csángó*. Luego el joven pìanista **Juan Ufor**, recientemente becado por el Mozarteum Argentino, interpretó sendas obras de Zsolt Durkó *Variaciones sobre una melodía infantil* y de Zoltán Kodály *Meditación*. A continuación, junto a **Diego Wright**, excelente solista de flauta, tocaron la *Fantasía pastoral húngara,* de Franz Doppler, compositor del siglo XIX, nacido en la ciudad de Lemberg (a la sazón austro-húngara), cuya actuación musical en gran parte de su vida se desarrolló en Hungría.

Juan Ufor terminó su muy celebrada intervención con *3 danzas búlgaras,* de Béla Bartók. Siguió el coro con *Cánones,* de György Ligeti, terminando su actuación con *Árva madár* (*Pájaro huérfano*) del discípulo de Kodály, Pál Járdányi, quien compuso un bellísimo acompañamiento musical sobre un texto popular muy antiguo.

Simultáneamente con las obras musicales, se podían ver sobre una pantalla grande las ilustraciones alusivas de **Péter Roth**, dibujadas en el momento en su computadora y proyectadas a medida que se estaban creando.

El numeroso público ovacionó a los músicos, a la directora y al artista plástico, debiéndose agregar dos obras como *bis*, mientras se seguían proyectando pinturas del artista, recientemente expuestas en Praga.

Miklós Székásy

Así reaccionó un entendido, el director de coro Carlos Vilo:

«Querida Sylvia:

¡Fue un momento de "estado de gracia" el de tu presentación de hoy! Y te lo agradecemos mucho.

Lamento que nuestra FUNDACIÓN esté aún en cierne y que no tengamos la posibilidad de agradecer de otro modo que con el corazón.

El conjunto vocal bajo tu dirección es excelente y nos han transmitido una gran satisfacción.

Un cariño grande, **Carlos»**

Por nuestra parte, ¡Brava, Sylvia! La R.

A kolónia születésnapjai - CUMPLEAÑOS de AGOSTO

Helyszűke miatt csak előfizetőinkről, támogatóinkról és - kifejezett kérésre - közvetlen rokonaikról emlékezünk meg. Kérjük a változásokat bejelenteni a Szerk. irodában.

3. Francisco Eduardo *Pancho* - **4. Alitisz** Constantino / **Benkő** Sanyi / **Móriczné** N. Marika - **5. Horváth** Éva - **10. Gröber** Diana / **Trefánné** Erzsébet - **11. Kolb** Sofia / Kraftné **Falvy** Márta (öo) / **Mihályfy** Kinga - **12. Káli** Mátyás András / **Mitchell** Carolina / **Schirl** Pál - **13. Fóthy** Zsófia *Tuku* (NO) / **Rossignolo** María (öo) - **14. Tóth** András - **15. Giménez** Betiana / **Proasi** Esteban - **16. Horogh** Adrián / **Süllős** Lajos - **17. Berkó** Katalin / **Kerekes** Ágnes / **Tóth** Endre / **Zombory** István - **18. Zaháné** Lomniczy Alexandra - **19. Horogh** Adalberto (h) / Puricelliné **Szabó** Éva - **20. Gosztonyi** Imre / **Lányi** András / **Szilvássyné** Makkos Erzsi - **23.** Gubareffné **Hann** Gerda - **25. Emődy** András (MO) - **26. Magyar** Krisztina / **Máthé** Judit - **29. Haller** Mátyás / **Leővey** Katalin (USA) - **30. Holzmann** Éva / **Honfi** Krisztina / **Papp** Gábor - **31. Filipánics** Albert / **Németh** Daniel

Isten éltesse az ünnepeltjeinket!
¡Feliz cumpleaños!

NOS ESCRIBEN

Los mensajes reflejan únicamente la opinión de sus respectivos autores. Por razones de espacio y de estilo, el Periódico podrá seleccionar el material y editarlo. La publicación está supeditada al espacio disponible.

Kedves Zsuzsó:

Te escribo en castellano, porque quería referirme a un artículo aparecido en el número de mayo del AMH, escrito por János Tóth, sobre el gran psicoanalista húngaro, Sándor Ferenczi.

Quisiera completar la información publicada referente a la 7ª Conferencia Ferenczi, realizada en Buenos Aires en octubre de 2009. La misma fue ideada y organizada con gran entusiasmo por su compatriota, el Dr. Péter Boschán, gran amigo y asiduo concurrente a los conciertos de Ars Hungarica. Boschán, fallecido a fines de 2011 después de luchar contra un penoso cáncer, fue uno de los psicoanalistas más prestigiosos de la Argentina, uno de los inspiradores y primer Director del Instituto de Formación Psicoanalítica del Instituto Universitario de APdeBA (IUSAM) y también uno de los inspiradores y primer Director de los Seminarios del Instituto Latinoamericano de Psicoanálisis, ILAP. Bautizó la 7ª Conferencia de 2009 de Buenos Aires con el imaginativo nombre *Conferenczi09.*

A esa reunión asistieron más de 100 psicoanalistas, provenientes de gran cantidad de países. A pesar de su enfermedad, el Dr. Boschán alcanzó a publicar su libro *"Sándor Ferenczi y el psicoanálisis del siglo 21"*. Además, hizo importantes contribuciones a los misteriosos lazos entre el cuerpo, la psique y las relaciones interpersonales, incluyendo la transmisión transgeneracional de las experiencias traumáticas. Siempre se mostró muy orgulloso de sus raíces húngaras, y la 8ª Conferencia Ferenczi, realizada en mayo de 2012 en Budapest, le rindió un merecido homenaje.

Miklós Székásy
Presidente de
ARS NHUNGARICA

Ing. Oscar Pejkó habló sobre cocina y su arte en el Círculo Literario y Cultural húngaro

Fue impactante la introducción a la presentación, el 6 de mayo pdo.: ¿Qué diferencia al hombre del resto del reino animal? ¿El uso de herramientas? No necesariamente, ya que hay varios animales que se valen de ellas para alcanzar su alimento, su nido, etc. La diferencia fundamental es *la cocción de sus alimentos*.

Oszkár Pejkó, bien preparado

Sorprendente la investigación sobre la evolución del arte culinario a través del tiempo, desde los egipcios, babilonios, griegos y romanos hasta la lujosa cocina del siglo XIX, apoyada en una vasta bibliografía y citas textuales.

Además de los platos "clásicos", como el *arroz con leche* desde su milenario origen hasta la *leche con arroz* (postre argentino), apreciamos detalles de la cocina húngara y su influencia en la cocina europea, desde su remoto pasado hasta nuestros días.

El interesante tema fue tratado con una inusual profundidad

Interesante enterarnos de detalles sobre los primeros banquetes para 1000 personas en la antigua Babilonia; el verdadero significado de palabras griegas como *Sibaris* o *symposium;* la transformación de la sencilla comida romana por la influencia griega; Atila - el huno - comía en mesa de plata y vajilla de oro, mientras que la mayor parte de los pueblos europeos lo hacían con las manos, sentados o tendidos en el piso…

La introducción de las especias, las pastas, la influencia de Persia, India y China, pasó a occidente desde Bizancio y luego con los árabes. Carlomagno fue el primero en hacer sentar a las damas a la mesa; la aparición del primer recetario de comidas anterior a 1373. Con el Renacimiento se introduce el uso de manteles, cuchillos y tenedores y Da Vinci lo hace con la servilleta.

El descubrimiento de América y los nuevos productos (cacao, papa, ajíes, e.o.) entran en Europa y, por supuesto, en su cocina.

El expositor incluyó 5 platos históricos húngaros: la pasta seca (*tarhonya*), la leche evaporada (*sűrített tej*), la sopa (*gulyás*), la carne disecada (*szárított hús*), y el guiso (*borsos tokány*).

*

La aparición de nuevas formas de vida, el sedentarismo, la disminución de la actividad física, el estrés, la introducción de conservantes químicos, colorantes, aromatizantes, aceites hidrogenados (*trans*), los derivados de la soja, grasas, fructuosa, etc., deterioraron tanto nuestra alimentación como la forma de vida toda. Recientemente se ha producido una reacción - forma de cocinar -, remitiéndonos a lo orgánico, a lo libre de grasas, etc.

Al final, el expositor hizo un aporte sobre lo que comemos y lo que debemos tener en cuenta antes de consumir ciertos alimentos frescos y sobre todo envasados.

Es imposible reflejar en escueto resumen esta disertación enriquecedora, dinámica y muy amena, "compactada" en una hora exacta. Lo más valioso fue la movilización de los sentidos, de los recuerdos de la cocina hogareña y los sentimientos despertados por la misma.

Isabel A. Redl

¡Diploma bien merecido!
Con las entusiastas coordinadoras del ciclo de conferencias del Círculo Literario, Sofía Török y la autora

EL RINCÓN DE MAUSI

Cuisine française - oh, là, là! Brioche salada con ratatouille de verduras

Ingredientes

Harina 0000	1 kg
Levadura	40 gr
Azúcar	20 gr
Huevos	5
Sal	25 gr
Manteca	400 gr

Ratatouille

Berenjena	1u
Ají rojo	1u
Ají amarillo	1u
Alcauciles	3u
Tomates	2u
Cebolla grande	1u
Zucchini	1u
Extracto de tomate	2C
Sal y pimienta	c/n
Crema	200 cc
Huevos	2u
Aceite	3C
Ajo	1 diente
Azúcar	c/n

Preparación

Unir todos los ingredientes con excepción de la manteca. Amasar bien. Una vez que la masa esté bien lisa, incorporar la manteca y mezclar bien.

Hacer puntear la masa 1-2 hs. hasta que duplique su volumen. Sacar el gas carbónico y guardar con film plástico en la heladera por 24 hs. Pasadas las 24 hs., retirar de la heladera. Estirar la masa en forma redonda de aprox. ½ cm de espesor. Colocar sobre un molde de tarta. Pincelar con huevo y dejar fermentar por 30 min. Pasados los 30 min., hornear con vapor a 160ºC por 20-25 min.

Retirar del horno apenas se vea de un color levemente dorado y verter la preparación de ratatouille. Cocinar hasta que quede bien dorado. Retirar del horno y desmoldar de la tartera para que no se forme humedad entre la masa y la tartera. Servir caliente.

Preparación de la ratatouille

Cortar todas las verduras en cubos de 1 cm. Comenzar colocando en una cacerola las 3C de aceite y calentar. Seguidamente incorporar las cebollas y esperar a que se cocinen, luego los ajíes, a continuación el resto de las verduras. Cocinar y a ½ cocción incorporar el extracto de tomate. Si hiciera falta, agregar un poco de azúcar para neutralizar la acidez de los tomates. Reservar en un bol. Enfriar. Colocar la mezcla de huevos y crema dentro de la preparación. Revolver bien. Condimentar.

Bon appétit!

Asamblea y asado en el Hogar San Esteban

El 26 de mayo se realizó la Asamblea General Ordinaria en el Hogar San Esteban y, como ya es tradición, seguidamente se ofreció un estupendo asado.

Mesas decoradas en el espíritu de la Fiesta Patria argentina del día anterior

La parte seria: informes y anuncios oficiales

Con la participación de residentes acompañados de algunos familiares y la presencia de benefactores, protectores y amigos del Hogar, se inició la Asamblea con las palabras del presidente **Atilio Rugonyi**, quien, después de darles la bienvenida, manifestó su agradecimiento a todas aquellas personas que habitualmente de alguna manera u otra - con su trabajo y/o aporte económico - apoyan el funcionamiento del Hogar. Seguidamente se dio a conocer el balance anual, que fue aprobado por los asistentes.

¡Ah! Esos platos de ensalada de Lenke...

Queda aprobado por unanimidad el balance anual

Finalizada la Asamblea, se abrieron las puertas del comedor, donde para esta ocasión se agregaron algunas mesas muy bien decoradas en el renovado quincho. Allí, en la extensa parrilla, **Marcelino Morán**, el maestro de los asados del Hogar, ya desde tempranas horas de la mañana había estado con todos los preparativos necesarios cuidando el fuego y las brasas para que chorizos, morcillas, pollos y carnes estén a punto en el momento justo.

Marcelino Morán, el infatigable asador

El presidente Rugonyi pone la nota jocosa

La artífice de la gran variedad de ensaladas y su excelente presentación fue, como es habitual, **Lenke Siraky**, que hace muchos años es una muy destacada colaboradora, no sólo para estas ocasiones especiales, sino de manera consecuente.

Exquisiteces sin fin

La mesa de las exquisiteces en dulces estuvo a cargo de las maravillosas mujeres que se ocupan de la cocina diaria en el Hogar. Para este día, se lucieron con postres como el budín de pan y la mazamorra, entre otros. Además, algunas amigas también colaboraron con tortas y dulces que se sirvieron con el café.

Ese bello día otoñal, los cálidos rayos del sol también acompañaron el almuerzo durante el cual se vivió un ambiente de mucha cordialidad. Pudieron compartirse momentos muy lindos como en el que **Pía de Íjjas**, la hija de ***Hapci* Lindqvist**, se paseó entre las mesas enseñándoles a los presentes una hermosa cobija de colores, primer producto terminado de la labor de las fervientes tejedoras residentes, de las que su madre forma parte.

La manta que habla de laboriosidad...

Martha Balthazár (texto y fotos)

ESGRIMA CLUB HUNGÁRIA
PJE. JUNCAL 4250, OLIVOS
A partir de los 8 años - ambos sexos - florete, espada y sable
Martes, miércoles y jueves de 18 a 20.30 hs.
Sábados de 15 a 19 hs.
INFORMES: Andrés Grabner
andresgrabner@yahoo.com

2013. JÚLIUS-AUGUSZTUS ESEMÉNYNAPTÁR

Július 21, vasárnap, 10.30 óra: Magyar Istentisztelet. Nt. Demes András. Evangélikus Egyház
Július 25, csütörtök, 21 óra: EMESE tisztújító közgyűlés. Hungária

Téli szünet

Augusztus

Augusztus 2 - 10: Cserkészeink tutajtúrája Magyarországon
Augusztus 4, vasárnap, 18 óra: 5. Irodalmi kávéház: Magyar tájak, természet. Hungária
Augusztus 5, 20 óra: AMISZ Választmányi gyűlés. Evangélikus Egyház
Augusztus 8, csütörtök, 19 óra: Kultúraterjesztési ciklus: zongorahangverseny magyar és argentin művekkel. Szervezi Javier Escobar. Vacsora. Asztalfoglalás 4864-7570 - 15-5114-2033. Mindszentynum
Augusztus 10, szombat, 16 óra: Irodalmi Körben Egey Judith előad az amerikai kontinens camelus-fajtáiról, spanyolul. Tea. Szent László Iskola
Augusztus 18, vasárnap, 12 óra: Szent István mise. Énekel az *Encuentros* együttes. Kemény Kinga gregorián. Ebéd. Du. filmvetítés *István, a király* (spanyol fölirattal). Mindszentynum
Augusztus 20, kedd, 20 óra: Szolidaritás tüze. Kolomp szervez. Hungária
Augusztus 22, csütörtök, 19 óra: *Encuentros* együttes: magyar művek, operettrészletek. Szólisták Kemény K. és Barlay Zs., zongora Király M., vezényel Leidemann S. Beléptidíj pezsgős fogadással: $ 150. Magyar nagykövetség
Augusztus 24, szombat, 19 óra: *Encuentros* együttes, Coral Hungaria női kar: magyar művek, népdal feldolgozások, vezényel Leidemann Sylvia, Beléptidíj: $ 40, Hungaria és Club Europeo tagoknak $ 30. Hungária
Augusztus 25, vasárnap, 17 óra: *Encuentros* együttes, E. Rimoldi orgona, Ars Hungarica kórus, Kemény K. szólista, vezényel Leidemann S.: Liszt Missa Choralis részletek, gregorián énekek, egyházi művek. Belépés díjmentes. Aránzazu templom, Constitución 960, San Fernando
Augusztus 27, kedd, 19.30 óra: *Encuentros* együttes, Coral Hungaria női kórus, Kemény K. és Barlay Zs. szólisták, Király M. zongora, vezényel Leidemann S.: magyar és argentin művek. Belépés díjmentes. Centro Naval, Florida 801
Augusztus 31, szombat: ZIK 4. nyelvcsiszoló óra

Szeptember

Szeptember 4, szerda, 10.30 óra: Bevándorlók napjának megünneplése. Dirección Nacional de Migraciones belső kertje
Szeptember 7, szombat, 16 óra: Irodalmi Kör. Bíró Mariann, spanyolul. Tea. Szent László Iskola, *Megerősítendő*
Szeptember 7 és 8, 12-18 óráig: Tavaszi garázsvásár. Szervezi a ZIK Ösztöndíj Bizottság. Hungária
Szeptember 8, vasárnap, 11 órától: A kolóniák közös ünnepélye Buenos Aires városában. A közösségek ételei és népi ruházata. Planetárium parkja

A „MINDSZENTYNUM KULTÚRHÁZ" állandó naptára:
Magyar nyelvtanfolyam 2013. márciustól: hétfőn 20 - 21 óráig.
Tagdíjak és adományok befizetése: Cuota anual: activo: 120$; jubilado 60$.
HSBC Bank Argentina S.A. CBU: 1500 0459 0000 7332 4086 50 - ASOCIACIÓN DE LOS HÚNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA CUIT 30-61886467-3 . Avisar pago con Nº de boleta x Tel. 4864-7570 o a info@mindszentynum.org

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ
Augusztus és szeptember:
1. vasárnap 10.30 óra spanyol Istentisztelet az új Egyházban Rdo. David Calvo
3. vasárnap magyar Istentisztelet az Evangélikus Egyházban Nt. Demes András
Tel. 4799-2527 - mariabenedek@arnet.com.ar

KRISZTUS KERESZTJE EVANGÉLIKUS EGYHÁZ
A szokásos 3. vasárnapi magyar Istentisztelet júliustól újból Amenábaron. Szolgálat spanyolul a Szent István Otthonban minden hónap 2. csütörtökén 10 órakor.
www.lacruzdecristo.com.ar cvhefty@yahoo.com.ar

FURLONG-FOX
www.furlong-fox.com.ar
Viajes Corporativos
Eventos & Convenciones
Viajes Personales
Turismo Joven
HRG
HRG Argentina
www.hrgworldwide.com
SUSANA SEBESS
Carlos Pellegrini 1023 Piso 12 – C1009ABU – Buenos Aires, Argentina
Tel. (54-11) 4108-3220 ssebess@furlong-fox.com.ar

LUMILAGRO
VA CON VOS, SIEMPRE.

Ars Hungarica
ASOCIACIÓN CIVIL DE MÚSICA Y CULTURA
www.arshungarica.com.ar
Cuba 2445 - C1428DHR Buenos Aires, Argentina
Tel.: (54-11) 4788-8889 / 4782-9165 - Fax: (54-11) 4788-3226
sleidemann@fibertel.com.ar szekasym@gmail.com

Embajada de Hungría
www.mfa.gov.hu/emb/buenosaires
Plaza 1726, (C1430DGF) Bs. As.
(entre Virrey del Pino y La Pampa)
Tel.: **+54-11-4555-6867**
mission.bue@mfa.gov.hu
Embajador
Dr. Pál Varga Koritár
***Consejero* : Gyula Barcsi**
Secretaría argentina:
embajada@embhungria.com.ar
***Cónsul* : Dr. Balázs Nagy**
Consulado:
Virrey del Pino 4045
(C1430CAM) Bs. As.
Tel.: **+54-11-4555-6862**
Fax: **+54-11-4555-6859**
consulate.bue@mfa.gov.hu
Atención: martes y jueves, de 10 a 13 hs. (Sra. Isabel)

Hunexpat
THE NAME OBLIGES US, FEEL AT HOME IN HUNGARY!
Befektetne Magyarországon, Magyarországra költözne? Tartózkodási engedélyre van szüksége? Mi segítünk!
Bevándorlási hatóságnál szerzett tapasztalattal és ügyvédi háttérrel látjuk el külföldi állampolgárok és cégeik magyarországi képviseletét, keresünk számukra üzleti lehetőségeket.
Kérdése van? Írjon nekünk!
info@hunexpat.hu
www.hunexpat.hu

Zrínyi Ifjúsági Kör BUENOS AIRES

→Téli szünet!
***→augusztus 3-án** reggel 10-kor ismét találkozunk a Szent László Iskolában*
→Augusztus 31-én, 13.15-kor, 4. Nyelvcsiszoló óra!
→Szeptember 7 és 8, 12-18 óra
TAVASZI GARÁZSVÁSÁR a HUNGÁRIÁBAN
a Magyarországra utazó 10 cserkészdiák javára. Jó állapotban lévő adományait átvesszük a klubban.
☎ **4733-4614 (Tünde)**
Köszönjük hozzájárulását!

PLAYLAND PARK
Centro de entretenimiento familiar – cumpleaños
Arribeños y Monroe - Capital
(Superm. Norte 1° P.) **4511-2087**

Restaurante CLUB HUNGÁRIA
Pasaje Juncal 4250, Olivos
Concesionario R. Omar Giménez
Abierto todas las noches, excepto lunes.
Sábados y domingos almuerzo y cena.
Reservas ☎ 4799-8437

CIERRE DE NUESTRA EDICIÓN DE *SEPTIEMBRE*
10 de agosto de 2013
Tel.Fax: (54-11) 4711-1242
amh.argentina@gmail.com

CALENDARIO JULIO-AGOSTO 2013

ver direcciones bajo Nuestras Instituciones, en la pág. 12

Domingo 21, 10.30 hs.: Culto en húngaro. Rdo. András Demes. Iglesia Luterana
Jueves 25, 21 hs.: Asamblea General EMESE, con renovación de autoridades. Hungária

AGOSTO

2 al 10: Nuestros scouts viaje en balsa, en Hungría
Domingo 4, 18 hs.: 5° Café Literario del ZIK. Hungária
Lunes 5, 20 hs.: Consejo Directivo FEHRA. Iglesia Luterana
Jueves 8, 19 hs.: Ciclo de difusión cultural: Concierto de piano con obras húngaras y argentinas. Organiza Javier Escobar. Cena. Reservas 4864-7570 - 15-5114-2033. Mindszentynum
Sábado 10, 16 hs.: Círculo Literario: Dra. Judith Egey habla sobre camélidos americanos, en castellano. Té. Colegio San Ladislao
Domingo 18, 12 hs.: Misa de San Esteban. Canta conj. *Encuentros*. Kinga Kemény gregoriano. Almuerzo. Luego proyección c.subt. en castellano. Mindszentynum
Martes 20, 20 hs.: Fogón solidario por San Esteban. Organiza Kolomp. Hungária
Jueves 22, 19 hs.: Conj. *Encuentros*. Obras húngaras, fragm. operetas. Sol. K. Kemény y Zs. Barlay, piano M. Király. Dir. S. Leidemann. Bono contribución $ 150 (c/ágape y champagne). Embajada de Hungría
Sábado 24, 19 hs.: Conj. *Encuentros* y coro femenino Coral Hungaria. Obras húngaras, transcrip. música folklórica. Dir. S. Leidemann. Bono contribución $ 40. Socios Hungária y Club Europeo $ 30. Hungária
Domingo 25, 17 hs.: Conj. *Encuentros* y coro Ars Hungarica, E. Rimoldi órgano, K. Kemény soprano. Fragm. Missa Choralis de Liszt, cantos gregorianos y obras música eclesiástica. Entrada gratuita. Iglesia Nuestra Señora de Aránzazu, Constitución 960, San Fernando
Martes 27, 19.30 hs.: Conj. *Encuentros* y coro femenino de Coral Hungaria, solistas K. Kemény y Zs. Barlay, M. Király (piano). Dir. S. Leidemann. Obras y transcrip. de compositores húngaros y argentinos. Entrada gratuita. Centro Naval, Florida 801
Sábado 31, 13.15 hs.: ZIK y 4ª clase de perfeccionamiento lingüístico

SEPTIEMBRE

Miércoles 4, 10.30 hs.: Celebración Día del Inmigrante. Parque interno de la Dir. Nac. de Migraciones
Sábado 7, 16 hs.: Círculo literario: Mariana Bíro, en castellano. Té. Colegio San Ladislao. *A confirmar*
Sábado 7 y domingo 8, de 12 a 18 hs.: Feria Americana. Comisión de Becas del ZIK. Hungária
Domingo 8, dde. 11 hs.: Fiesta de Colectividades de la C.A.B.A., con gastronomía y trajes típicos. Planetario

¡Aprenda idiomas!
⇨ **húngaro e inglés**
María M. de Benedek: ☎ 4799-2527
mariabenedek@arnet.com.ar
⇨ **húngaro y castellano**
Susana B. de Lajtaváry: ☎ 4790-7081
susanabenedek@gmail.com
Dora Miskolczy: ☎ 4706-1598
teodorami7@yahoo.com.ar

APRENDA HÚNGARO con **DIÁLOGOS FÁCILES**
grabados
✷DIÁLOGOS HÚNGAROS COTIDIANOS✷
Dora Miskolczy
15-4569-2050

Argentínai Magyar Segélyegylet
SZENT ISTVÁN OTTHON
Pacífico Rodríguez 6252, Chilavert
hogarhungaro@hotmail.com Tel: 4729-8092
Átmeneti lábadozásra vagy hosszabb időre hívja otthonába honfitársait. Magyaroknak mindig tartunk fenn helyet!
HOGAR SAN ESTEBAN

HUNGÁRIA
Asociación Húngara en la Argentina
Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos - 4799-8437
Presidente: Esteban Zombory
estebanzombory@gmail.com
Secretaría: Elisabeth Bernáth (*Pintyő*)
☎ **4711-0144**
hungariabuenosaires@gmail.com
Martes a viernes 18 a 21 hs. Sábados 15 a 20 hs.

FÁBRICA DE MATRICES, MOLDES, HERRAMIENTAS DE CORTE Y DISPOSITIVOS
TURUL INDUSTRIA ARGENTINA
Web: http://www.turul.com.ar
Av. Pte. Tte. Gral. J.D. Perón 2160
(B1646DAV) SAN FERNANDO
Prov. de Buenos Aires - Argentina
Tel.: (54-11) 4744-2771
Fax: (5411) 4746-1779
E-mail: contacto@turul.com.ar
Ing. Eugenio Papp: papp@turul.com.ar Ventas: ventas@turul.com.ar

Si está por viajar, lleve lo imprescindible.
ASSIST CARD
ANYTIME, ANYWHERE, ANY REASON
5555 2000

Para suscripciones y publicidades infórmese en
Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Periódico húngaro de la Argentina
Directora: Susana Kesserű de Haynal
Administración: Trixi Graul de Bonapartian
L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amh.argentina@gmail.com
http://epa.oszk.hu/amh http://efolyoirat.oszk.hu/amh
www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com